

5 ENSIMINÄN EMOTIONAALIOLENTO

EMOTIONAALITAJUNTA

5.1 Yleistä

¹Emotionaalitajuntaa on (atomitajuntaa lukuun ottamatta) kuutta lajia, jotka vastaavat kuutta emotionaalista molekyyllilajia. Tarkempia tietoja näistä kuudesta lajista ei ole. Tulevaisuuden tutkimuksen asiaksi jää määritellä nämä kuusi erilaista illusiivisuuden astetta, jotka ovat mahdollistuneet mentaaliatomien involvoitumisesta emotionaaliaineeseen.

²Emme myöskään tiedä mitään täsmällistä niistä impulsseista, jotka panevat liikkeelle veto-voiman ja poistyyöntövoiman energiat, jotka sinänsä ovat mentaalisesti sokeita.

³Emotionaalitajuntaan pätee kuten kaikkiin muihin tajunnanlajeihin: se on monadin mahdollisuus tajuntaan tässä ainelajissa, sen tapaan käsittää ja ilmaista itseään siinä.

⁴Ihmisen emotionaalielämä on osaksi subjektiivista fyysisessä olemassaolossa, osaksi objektiivista emotionaalimaailmassa sen jälkeen, kun hän on jättänyt fyysiset verhonsa. Fyysisenä olentona hän kokee emotionaaliverhon tajunnan yleensä vain pyyteinä, tunteina ja mielikuvituksen ekspansioina.

⁵Ihmisellä on kaksi fyysistä verhoa (49:2-4); 49:5-7) ja kaksi mentaalista (47:1-3; 47:4-7). Tämä kaksijakaisuus samoin kuin triadien rakenne ei johdu kovinkaan paljon aineen luonteesta (jonka koostumus on jatkuva) kuin välttämättömyydestä asettaa sulkuja tajunnalle. Ilman sulkuja yksilöt pitäisivät parempana elää korkeimmissa molekyyllilajeissa, jolloin tajunnankehitys vaikeutuisi suunnattomasti. On välttämätöntä että tajunnan aktivoituminen alkaa perustasta. Tämä tapahtuu tosin järjestelmällisesti kolmessa alimmassa luomakunnassa. Mutta se on välttämätöntä myös ihmiskunnassa, kunnes yksilö on aktivoinut mentaalitajunnan perustasta lähtien ja rakentanut esoteerisessa merkityksessä ”konkreettisen” mentaalijärjestelmän, joka on yhtäpitävä todellisuuden kanssa, muodostaa kiinteän perustan intuitiolle, niin kausaaliselle kuin essentiaaliselle.

⁶Emotionaalitajunnalla ei ole mitään merkitystä todellisuuden ymmärtämiselle, niin kuin fyysisellä ja mentaalisella tajunnalla on, koska se antaa vain tarpeellisen liikevoiman mentaalitajunnan aktivoinnille. Emotionaalitajunnan kahtiajako alempaan ja korkeampaan ehkäisisi tätä tarkoitusta. Päin vastoin on mitä tärkeintä, että emotionaalisen vetovoiman energiat tulevat hallitseviksi, jotta kehitystä ei vaarantaisi vihan hajottamistaipumus, joka lamauttaa ykseyden-tahdon.

⁷Emotionaalisuus on miehellä positiivista (aloitekykyistä), naisella negatiivista (vastaanottavaa). Siksi nainen on helpompi uhri kaikenlaisille alitajunnasta ja ulkomaailmasta tuleville emotionaalisille virikkeille.

⁸Emotionaalisessa tajunnankehityksessä voidaan erottaa kolme astetta: barbaari-, sivilisaatio- ja kulttuuriaste. Sivilisaatioasteelle on tunnusomaista mentaaliatomien jatkuva aktivoituminen emotionaalimolekyyyleissä, mikä tuo mukanaan emotionaali- ja mentaaliverhon yhteenpunoutumisen ja kahden alimman mentaalisen molekyyllilajin (47:6,7) aktivoitumisen.

⁹Ensitriadin tajunta ei koskaan ulotu mentaalisen (47:4) yli. Mutta alempiin ainelajeihin involvoituneiden korkeampien atomilajien avulla minä voi korkeimmassa emotionaalisessa tajunnassa (48:2) ja mentaalisessa perspektiivitajunnassa (47:5) saavuttaa toistriadin kausaalisen ja essentiaalisen tajunnan kausaaliverhon keskusten kautta: emotionaalinen voi saavuttaa essentiaalitajunnan ja mentaalinen voi saavuttaa kausaalitajunnan. Monet tästä kuulleet uskovat, että heillä on siten välittömästi tämä mahdollisuus ja kokevat emotionaalimaailmassa kaiken yli-inhimillisistä maailmoista sanotun. Kuvitteluvoima on kuten aina ylivoimainen.

5.2 Emotionaalitajunnan luonne

¹Emotionaalitajunta on eläinkunnan erityinen tajunta. Korkeimmat (kausaalistumiseen valmiit) eläimet ovat myös hankkineet kyvyn ilmaista spontaanisti korkeinta emotionaalista vetoa.

²Neljännän luomakunnan erityinen tajunta on mentaalitajunta (47:4-7). Ihmiskunnan kehityksellinen jälkeenjääneisyys osoittaa, että tässä suhteessa puuttuu vielä paljon. Olemme jääneet jälkeen johtuen asenteestamme niihin, joilla on ollut tieto ja jotka ovat tahtoneet antaa sen meille. Olemme jopa laiminlyöneet korkeamman emotionaalisuuden harjoittamisen. Suuri osa ihmiskuntaa on edelleen barbaariasteella tai sen läheisyydessä (minkä alituinen barbaariuteen uudelleen lankeaminen osoittaa), asteella, joka meidän olisi pitänyt jättää taaksemme miljoonia vuosia sitten.

³Emotionaalitajunta on luonteeltaan sokeaa energiaa, sokea vietti tai jotain, minkä ihminen voi käsittää ”dynaamisena tahtona”. Se on arvokas liikkeellepanevana voimana. Mutta se on tiedolle kelpaamaton, suorastaan tiedonvastainen. Emotionaalimaailmassa kaikki on valhetta. Mitä aiemmin okkultistit oivaltavat tämän, sitä pikemmin heillä on edellytykset hankkia tieto todellisuudesta.

⁴Voidaan sanoa, että tajunnan aspekti puuttuu kokonaan alkuperäisestä emotionaalisuudesta. Tässä suhteessa emotionaalisuus ei ole mikään itsenäinen aste tajunnan kehityksessä. Jonkin tietoisien pyrkimyksen olemassaolo emotionaalisuudessa johtuu syntetisoivasta triaditajunnasta tai mentaalimolekyylin vaikutuksesta emotionaaliatomiin. Emotionaalisuuden alkuperäinen tehtävä oli aktivoida (”dynamisoida”) mahdollisuus mentaalisuuteen. Tämä aktivointi alkaa kasvikunnassa ja lisääntyy jatkuvasti eläinkunnassa. Emotionaalisuuden merkitys on siinä, että se muodostaa aktivoivan yhdyssiteen fyysisen ja mentaalisen tajunnan välille. Ja se merkitys on suuri. Sillä emotionaalialaineessa mentaalisuuden aktivointi voidaan aloittaa. Emotionaalitajunnan mentalisoituminen voidaan jakaa kolmeen pääasteeseen: ”pyyde”, tunne ja mielikuvitus. Niin kutsuttu tunne-elämä on alimman mentaalitajunnan (47:7) aktiivisuutta emotionaalisuudessa, ja mielikuvitus on seuraavaksi alimman mentaalitajunnan (47:6) aktiivisuuden tulos.

⁵Taistelu itsekkyyden (poistyyntövoiman) ja epäitsekkyyden (vetovoiman) välillä, itsetehostuksen (poistyyntövoiman) ja palvelun (vetovoiman) välillä alkaa emotionaalitajunnassa. Ete-nevä emotionaalisuuden jalostuminen johtuu vetovoiman vaikutuksesta. Emotionaalialaineen värähtelyt vaikuttavat joko luoksevetävästi tai poistyyntävästi. Korkeammissa molekyyllilajeissa vallitsevat vetovoimaiset värähtelyt, alemmissa poistyyntävät.

⁶Ne, jotka ovat aktivoineet tajunnan yksinomaan alemmissa molekyyllilajeissa, ovat alttiimpia poistyyntäville värähtelyille ja helpommin niiden vaikutuksen alaisia. Kumpi näistä hallitsee, vetovoima vai poistyyntövoima, riippuu yksilöllisen omalaadun itsehankkimasta taipumuksista sekä korkeamman emotionaalisuuden ja sen ykseydentahdon saavuttamisen vaikeusasteesta.

⁷Kaikki emotionaalinen on itsekästä, vaikkakin karkeampi- tai hienompiasteista (”henkistä itsekkyyttä”). Kaikki epäitsekäs on lähtöisin essentiaalisuudesta (ykseydestä), vaikkakin vain tuulahdus sieltä. Selväpiirteisempänä se osoittaa kausaaliverhon ykseyskeskuksen heräämisen.

⁸Koska emotionaalisuus on ainoa tajunnanlaji, jolla ei ole mitään tekemistä todellisuuskäsityksen kanssa, se soveltuu mielikuvitukselliseen haihatteluun. Sellaista ilmenee erityisesti jokaisen maailmankaudesta toiseen ylimenon yhteydessä, kuten omana aikanamme, ylimenokaudella Kalojen aikakaudesta Vesimiehen eläinratakautteen. Mielikuvituksesta tulee silloin ylivoimainen, yksilö voi kuvitella mitä tahansa ja ottaa kaikki mieleenjohtumat taiteen, kulttuurin ilmentyminä, korkeamman kehityksen todisteina jne., ja jopa elämäntietona. Esoteerinen historia on täynnä esimerkkejä samankaltaisesta sekasorrosta kaikilla aloilla Oinaan aikakauden vaihtuessa Kalojen aikakauteen. Sellaisessa sekasorrossa syntyi kristinusko, joka väärästi täydellisesti kaikki gnostiset symbolit. Me koemme vastaavia mielettömyyksiä kaikilla elämän-ilmioiden (politiikan, filosofian kulttuurin, taiteen, okkultismin jne.) aloilla.

⁹Emotionaalisen tajunnan voimakkuus sinänsä saa ihmiset kokemaan sen illuusiot aitona todellisuutena vangiten heidät näihin illuusioihin, jotka ovat puhtaita mielikuvitusrakennelmia. Voimakkuus aiheutuu mahdollisuudesta välittömästi havaita emotionaaliaineen energia-aspekti.

¹⁰Rakastuminen on tyypillinen emotionaalinen ilmiö: mentaalisesti sokeaa vetovoimaa, mentaalisesti yhtä sokeaa kuin vastakohtainen järkisyistä piittaamaton viha. Puhdas emotionaalisuus on vetovoimaa–poistyoöntövoimaa; kahtena äärimmäisenä vastakohtanaan epäitsekkyyttä–itsekkyyttä. Vastakohta toistuu käsitteissä hyvä ja paha (oikea ja väärä ovat puhtaina käsitteinä mentaalisia). Alemmilla asteilla ”hyvä” näyttää olevan kaikkea, mikä tyydyttää itsekkeskyyttä, pahaa kaikki tämän vastakohta. Korkeammilla asteilla hyvä on kaikkea, mikä on Lain mukaista, ”minästä” riipumatta.

¹¹Molekulaarisen emotionaalitajunnan eri lajit voivat nopeasti seurata toinen toistaan. Useimmat ihmiset voivat myös heilahdella korkeimman ja alimman saavutetun tason välillä kuinka lyhyessä ajassa tahansa. Tasojen jaottelu on tarkoitettu vain orientoimaan, eikä sitä saa käsittää siten, että saavutettu taso on jollakin tavalla vakio. Päivittäisen meditaation tehtävä on auttaa yksilöä pysyttelemään korkeammalla tasolla.

5.3 Emotionaalitajunnan merkitys

¹Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella emotionaalitajunta on yhä verrattomasti tärkein tajunnanlaji.

²Tällä asteella triadissa oleva monadi on enemmän tai vähemmän pysyvästi keskistynyt triadin emotionaaliatomiin ohjaten sieltä fyysisiä verhoja.

³Mutta myös korkeammilla asteilla olevien ihmisten kehitykselle emotionaalitajunnalla on erittäin suuri merkitys, niin mystikolle kuin mentaaliminäille. Siten on suuri erehdys laiminlyödä emotionaalisuuden kultivointi, niin kuin monet älyllisesti korkeatasoiset ihmiset tekevät. Ilman emotionaalitajuntaa ja sen tehokasta myötävaikutusta ensiminästä ei voi tulla toisminä.

⁴Yksinomaan mentaalisuudella mentaaliminä voi tosin saada yhteyden alimpaan kausaaliiseen tajunnanlajiin (47:3), mutta hän ei voi saavuttaa essentiaaalista tajuntaa (46:7). Mentaalisuus on välttämätöntä, jotta yksilöstä voisi tulla toisminä. Mutta tämä tulee mahdolliseksi vasta korkeimman emotionaalisuuden ja korkeimman mentaalisuuden välisen yhteisvaikutuksen ansiosta.

⁵Korkeampi emotionaalisuus (48:3) mahdollistaa vetovoiman ominaisuuksien hankinnan, on välttämätön yhteyden saamiseksi essentiaalitajuntaan ja antaa sen dynaamisen energian, joka ihmisen täytyy oppia hallitsemaan. Korkeamman emotionaalisuuden välityksellä mystikko voi vastaanottaa innoitusta viisauden ja rakkauden maailmasta (46), elämänymmärtämykselle välttämätöntä innoitusta, itsetoteutukselle välttämättömiä energioita. Luoksevetävän (48:2,3) mielikuvituksen energioilla mentaaliminä voi rakentaa sillan ensitriadin mentaalimolekyylin ja toistriadin mentaaliatomin välille.

⁶Kun ihminen viimein oivaltaa, ettei ensiminä voi ratkaista olemassaolon ongelmia, hän valmistautuu vastaanottamaan toisminältä tulevaa innoitusta. Vasta sitten hän myös etsii yhteyttä olemassaolon ykseystajuntaan (essentiaalitajuntaan).

⁷Mystikko (emotionalisti) halveksii järkeä, oivaltaen ettei järki (ihmiskunnan mykyisellä kehitysasteella, 47:6,7) voi ratkaista elämänongelmia. Okkultisti halveksii emotionaalisuutta, koska tunne (ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella, 48:4-7) taipumuksineen fyysisyyteen ja poistyoöntävine värähtelyineen on este elämänymmärtämykselle ja itsetoteutukselle.

⁸Älyllisesti korkeatasoinen halveksii emotionaalisuutta, koska ”normaalit” tunnetilat, masennuksineen, turhine tunteilevuuksineen, kykyineen vaikuttaa mentaalisesti harhauttavasti jne. tulevat esteiksi hänen mentaaliselle ylivoimaisuudelleen.

⁹Historia osoittaa, että ihmiskunta on emotionaaliasteella ja että (kuten Schopenhauer oikein

huomautti) se yleisesti ottaen menettelee typerästi. Rousseau ja Schopenhauerin jälkeen kulunut aika on vain edelleen vahvistanut heidän lausuntonsa. Kysymys on siitä, tuleeko ihmiskunta mittaamattomassa hulluudessaan tuhoamaan itsensä ja kaiken elämän planeetallamme. Joten on ymmärrettävää, että ”mentaalisesti ylivoimaiset” (jotka ovat hyödyntäneet enimmänsä ihmiskunnan kootuista ideoista) halveksivat sellaista tunne-elämää, joka ohjaa järkeä.

¹⁰Emotionaalisuus (ja sen sisältämä alempi mentaalisuus, 47:6,7), ei kykene muotoilemaan todellisuuden kanssa yhtäpitävää elämäntähtäystä, koska edes emotionaalisella nerolla (nk. pyhimyksellä) ei ole pääsyä korkeampaan mentaalisuuteen (47:4,5) ja vielä vähemmän ideain maailmaan (47:1-3). Ideain maailman ideat ovat nimittäin välttämättömiä oikealle maailmankatsomukselle, ja tämän on oltava perusta oikealle todellisuuskäsitykselle.

5.4 Emotionaalisuus on energianlähde

¹Esoteerikko on varuillaan emotionaalisuuden kiihkeän illusiivisuuden suhteen, joka hallitsee ihmiskuntaa, myös spiritualisteja ja okkultisteja. Mutta hän oivaltaa myös emotionaalisuuden välttämättömyyden. Emotionaalisuus on alkuperäiseltä olemukseltaan dynaaminen, sokea energia. Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla ja kuluvalle emotionaalisuudella on suurin merkitys energiatekijänä ja emotionaalisuusmaailma on se maailma, jossa ihminen voi hyödyntää dynamista. Ilman tätä voimaa ihminen on passiivinen, toimeton.

²Emotionaalitahto on voimakkain tahto, myös niillä, jotka ovat useamman inkarnaation ajan laiminlyöneet emotionaalisen kehityksensä. Sellaiset katsovat siten olevansa vapaita emotionaalisuuden vaikutuksesta ja uskovat ohittaneensa ne asteet. Mutta joutuessaan onnettomuuksien eteen ja niiden raskuuden ja koettelemusten alaiseksi, jotka kuuluvat pyhimyksen loppukokeisiin, ihminen herää emotionaalisesta välinpitämättömyydestään. Vasta perspektiivitajunnan hankittuaan hänellä on mahdollisuus tulla mentaaliminäksi.

³Vaikeutena on käyttää emotionaalisuutta oikein. Se ei saa hallita ihmistä, vaan sen täytyy olla hänen uskollinen palvelijansa. Ihmiskunta jää paljosta vaille, niin kauan kun se väärinkäyttää tietoansa ja valtaansa. Sekä tieto että valta ovat lahjoja, joita ei anneta ehkäisemään elämän tarkoitusta.

⁴Ihminen tarvitsee emotionaalisuutta myös luovalle toiminnalleen. Tätä luomisvoimaa edistää parhaiten visualisointikyky, jota oppilaan kehoitetaan erityisesti kehittämään. Tätä kykyä tarvitaan myös rakentamaan ”siltää” mentaalisen ja kausaalisen tajunnan välille.

⁵Hamannin mukaan ovat ”spontaani tunne, tarkkailu ja mielikuvitus” ikuiset päälähteet taiteelliselle luomiselle, joka on siis pääasiassa emotionaalista. Tämä on sinänsä oikein. Tulos riippuu sitten runoilijan kehitystasosta. Emotionaalinen luomisvoima on ehtymätön, erityisesti mentaalisten ideoiden vaikutuksen alaisena.

⁶Oppilas saa oppia käyttämään emotionaalitajuntaansa oikein energian lähteenä, liikevoimana, pyrkiessään korkeimmalta emotionaalista tasolta kausaaliverhon ykseyskeskuksen kautta saamaan yhteyden ykseydenmaailmaan, intuition, viisauden ja rakkauden maailmaan, nykyisin (vuoden 1925 jälkeen) planeettahierarkian alimpaan maailmaan, jossa kaikki voivat tavata toisensa. Sen tähden on väärin laiminlyödä korkeampi emotionaalinen tajunta, jolla ei ole mitään tekemistä tunteilevuuden ja mielentilojen tai luovan illuusion kujeilun kanssa, vaan joka on ykseydentahtoa, ykseydenpyrkimystä ja määrätietoisuutta.

⁷Esoteerikko tarvitsee emotionaalisuutta erityisesti kolmessa suhteessa: saadakseen yhteyden essentiaalimaailmaan, rakentaakseen ”sillan” mentaalimolekyylin ja mentaaliatomien välille, liittyäkseen lopullisesti toisminään.

5.5 Mielikuvitus

¹Mielikuvitukselle, joka on emotionaali- ja mentaalitajunnan yhteensulauma, kuuluu oikeuden mukaan antaa erityinen väliasema. Se on runoilijoiden, taiteilijoiden ja muusikkojen taiteellinen luomisvoima. Sen taiteellisen suorituksen korkein kyky ulottuu periaateajattelun

tuotteiden yläpuolelle, emotionaalitahdon dynaamisen energian johtamana. Kun mielikuvitus on yhdenmukaista todellisuuden kanssa, se voi päästä yhteyteen ykseytajunnan kanssa. Tämä edellyttää esoteerista tietoa.

²Vaarana on kuitenkin, että se eksyy taivaan sineen, jossa se uskoo olevansa kaikkietävä ja kaikkivoipa, mikä helposti tapahtuu ennen kuin perspektiivijattelun terve järki ja mentaalinen hallinta on saavuttanut tarvittavan vahvuuden. Tämän valitettava seuraus ovat kaikki ihmiskuntaa harhauttavat idiologiat. Useimmat filosofiset järjestelmät ja kaikki niiden periaateajatteluun kuuluva logiikka ovat pohjimmiltaan mielikuvituksen tuotteita.

³Mielikuvitus on vahva väline meditaatiossa ja tajunnan ekspansiossa. Mutta mentaaliin järjestelmiin pätevät vain tosiasiat ja logiikka.

⁴Emotionaalimaailman korkeammissa piireissä ja mentaalimaailmassa mielikuvitus on kaikkivoipa, koska se voi muotoilla näiden maailmojen aineita uudelleen mielensä mukaan yksilön tietämättä, kuinka tämä tapahtuu. Tästä johtuu, että kaikki selvänäkijät joutuvat harhateille. He uskovat omaavansa kosmisen kaikkietävyyden ja että kaikki, mitä he kuvittelevat, on myös pysyvää todellisuutta. Kaikki korkeampia maailmoja koskevat esoteeriset tosiasiat jne., joista meediat ja selvänäkijät saavat kuulla puhuttavan, he löytävät ”henkimaailmastaan”. Mielikuvitus jäljentää emotionaaliaineeseen kaiken, josta tulee siten ”objektiivista todellisuutta”, jonka he voivat todeta ja joka on siten lopullinen todiste sille, että he ovat nähneet oikein.

⁵Emotionaalisella mielikuvituksella (48:2,3) on mentaalinen vastaavuutensa, jota voitaisiin kutsua ”mentaaliseksi mielikuvitukseksi” (47:4,5), joka voi siepata ”vision” ideain maailmasta (47:3), vision, joka jättää jälkeensä mentaali-ideaksi muotoillun vaikutelman (käsitteen, jonka energia pakottaa mielikuvituksen käsitettävään havainnollistamiseen), jonka voi siepata emotionaaliasteella ja jolle emotionaalinen mielikuvitus antaa kauneuden ja värin. Tämä on voimakas ilmiö, josta tulee helposti kohtalokas, jos sieppaajalta puuttuu mentaalinen tasapaino, selvä suhteellisuuden ja perspektiivin taju. Tässä tapauksessa hän näkee vain tämän ”idean”, uskoo vain siihen ja työskentelee vain sen hyväksi. Idea vangitsee hänet. Hän taistelee kiivaasti sen puolesta, oleskelipa hän missä tahansa poliittisissa, sosiaalisissa, filosofisissa, tieteellisissä jne. piireissä. Tämä päähänpintymä voi tehdä hänestä sadistin, halukkaan raivaamaan tieltään kaikki, jotka häntä estävät ja jotka hän näkee totuuden vihollisina.

⁶Vähemmän äärimäisissä tapauksissa nämä henkilöt löytyvät kaikenlaisista organisatioista, kirkoista jne. Valitettavasti tämä mielikuvituksen energia on tarttuvaa, ja kun se kerran on tarrautunut ihmiseen, sen on helppo temmata mukaansa monet muut ihmiset.

⁷Kaikenlainen kiihkomielisyys on epäterveellinen ilmiö, jota esoteerikko vakaasti vastustaa. Todellisuusideat ovat omia puoltajiaan. Ne puhuvat puolestaan mainostamatta ja kiihkoilematta. Ne, jotka eivät välittömästi oivalla niiden todellisuuspitoisuutta, ovat yksinkertaisesti epäkypsiä sille tiedolle.

⁸Se, mitä eksoteristit kutsuvat pakenemiseksi todellisuudesta, on usein pakoa mielikuvitusmaailmasta (illuusio- ja fiktiomaailmasta, jossa vihkiytymättömät elävät) toiseen. Pako voi olla oikeutettu, jos uusi maailma on parempi kuin vanha, on paremmin sopusoinnussa perusluonteisten totuuden, hyvyyden, kauneuden periaatteiden kanssa ja siten lähemmässä yhteydessä elämänlakeihin. Se on hätätoimenpide kaotteisessa maailmassamme, jossa kaikki vanhat kuvitelmat ovat hajoamistilassa.

5.6 Emotionaalisuus on silta kausaaliseen ja essentiaaliseen

¹Ennen kuin ihmisestä on tullut kausaaliminä, täytyy hänen myös mentaaliminänä aktivoida korkeampi emotinaalitajuntansa saadakseen yhteyden ykseydenmaailmaan ja kytäkkeen vastaanottamaan ykseysenergiaa. Jos hän laiminlyö tämän tekemisen, on olemassa vaara, että hän ”eristyy norsunluutorniinsa” tavoittamatta toisia, innostipa hän kuinka tahansa. Teologien tavoin hän silloin saarnaa kuuroille korville tai kirkollisille korville, jotka haluavat kuulla vain sen, mikä rauhoittaa heidän kalvavaa elämänvaistoaan.

²Korkeampaan emotionaalisuuteen (48:2,3) kuuluvien tunteiden kultivointi kehittää meitä enemmän kuin alemman järjen (47:6,7) kultivointi. Nämä tunteet vaikuttavat kausaaliseen ylitajuntaan ja vetovoimaisina myös ykseystajuntaan (essentiaalisuuteen, 46). Nämä emotionaali-värähtelyt kulkevat myös ylitajuisen kausaalitajuntamme (47:2,3) läpi ja jättävät aina jälkensä, olkoonpa aktivoinnin teho kuinka heikko tahansa.

³Se, joka kykenee saavuttamaan lajista 48:2 suoran, välittömän, satunnaisen yhteyden essentiaalimaailmaan (46), kokee essentiaalisen intuition ja saa siten essentiaalista tietoa. Sellaisesta kertominen sisältää aina riskin, sillä aivan liian monien on aivan liian helppoa kuvitella itsestään melkein mitä tahansa. He saattavat uskoa olevansa oppilaita, kausaaliminuuksia ja vielä korkeampia minuuksia, sillä emotionaalimaailmassa kaikki on mahdollista. Meille tulee tulvimaan kaikenlaisia profeettoja, ja me näemme sen jo alkavan.

⁴Kun ykseydenenergiat (46) virtaavat alas verhoihimme ja ovat emotionaalitajunnan oikein käsittämiä, seurauksena on, että mieli täyttyy ”siitä rakkaudesta kaikkeen elävään, yksilöön (olkoon hän millainen tahansa), joka on riittävän rajaton sallimaan täydellisen ehdottoman uhrautuvaisuuden. Tämä ei tarkoita itsekieltäymystä tai itsensä hävittämistä, vaan se on aktiivista, toimivaa, spontaanista rakkautta, joka unohtaa välittömien vaistojen kiusalliset vaatimukset: itsesäilytysvaiston, voiman vaiston”.

⁵Aktivoituaan (jatkuvasti tarkkaillen) korkeamman emotionaalisen tajunnan (48:3, veto-voiman) kykenee esoteerisen tiedon omaava yksilö saavuttamaan essentiaalimaailman (46:7) kausaaliverhon ykseyskeskuksen kautta. Jos tätä yhteyttä kultivoidaan, kehittyy ykseydentaho ja sen tuloksena palvelun tehokkuus. Silloin emme kysy, mitä meillä on annettavana, vaan kysymme mitä toinen tarvitsee. Unohdamme itsemme ja ”samastumme” yksilöön, jota tahdomme auttaa.

5.7 Kaksi maailmaa

¹Ihmiskunta voi hankkia objektiivisen tajunnan fyysisessä eetterimaailmassa ja emotionaalimaailmassa, ja sen tähden ne ovat ainoat kaksi maailmaa, joista se voi tietää jotakin. Ne ovat ihmisen kaksi maailmaa. Mentaalinen objektiivinen tajunta vaatii myös kausaalisen objektiivisen tajunnan. Niin ollen ihminen ei voi tutkia mentaalimaailmaa, joten hänelle ei ole olemassa korkeampia maailmoja.

²Fyysistä maailmaa metafysiikat kutsuvat jo vanhastaan ”aistimaailmaksi” ja emotionaalimaailmaa ”henkimaailmaksi”, spiritualistien ja kaikenlaisten okkultistien tapaan. Henkimaailmassa kaikki ovat kaikkitietäviä, auktoriteetteja niille, jotka istunnoissa kuuntelevat henkien sanomaa. Ne ovat auktoriteetteja myös niille selvänäkijöille, jotka kykenevät tarkkailemaan asiaan kuuluvia emotionaaliolentoja.

³Mikäli teologit uskovat ”tuonpuoleiseen elämään” (mihin monet, piispa Anders Nygrenin tapaan, eivät usko), he puhuvat niin kuin spiritistit kahdesta maailmasta, aistimaailmasta ja henkimaailmasta.

⁴Ne, jotka tarinoivat useammista maailmoista, ovat hankkineet tämän tiedon esoteriikasta.

⁵Erilaiset selvänäkijät, monenlaiset joogit tai okkultistit, joiden lukumäärä ajanamme jatkuvasti kasvaa, eivät ole (uskoivatpa ja sanoivatpa he mitä tahansa) ylittäneet emotionaalista todellisuutta, joka on heille ”henkistä todellisuutta”. He eivät kykene hankkimaan korkeampien maailmojen objektiivista tajuntaa.

⁶Rudolf Steinerilla oli emotionaalinen objektiivinen tajunta (selvänäköisyys). Hän kykeni toteamaan kahden maailman olemassolon, fyysisen ja emotionaalisen. Spiritistien tavoin hän oletti, ettei ollut olemassa useampia maailmoja kuin ”aistimaailma ja henkinen maailma”. Ja sille kokemukselle hän rakensi koko okkulttisen maailmankatsomuksensa.

⁷Joogit menevät askeleen pidemmälle: he ovat rakentaneet ylitajunnan maailman, jota he kutsuvat nirvaanaksi, jossa he katsovat minän tuhoutuvan. Mutta siellä tuhoutuva ei ole monadi, vaan ensimmäinen. Mentaalimaailmasta ja kausaalimaailmasta joogit eivät tiedä mitään, mikäli he

eivät ole omaksuneet esoteriikkaa.

⁸Martinus on todennäköisesti saanut nimityksen ”kosminen tajunta” rosenkreutzilaiselta Amorc-lahkolta, joka erottaa kaksi tajunnanlajia: fyysisen ja kosmisen tajunnan. Tällä nimityksellä hän on selvästi onnistunut huiputtamaan esoteerisesti tietämättömiä, jotka eivät oivalla, että hänen ”kosminen tajuntansa” on emotionaalitajuntaa ja hänen objektiivinen tajuntansa on emotionaalista selvänäköisyyttä, niin ollen samaa laatua kuin Steinerin. Vielä ei kukaan ole onnistunut hankkimaan edes mentaalista objektiivista tajuntaa muutoin kuin planeettahierarkian oppilaana.

5.8 Emotionaalimaailma

¹Emotionaalimaailma koostuu kaikkien maailmojen tavoin kolmesta olennaisesti erilaisesta ainelajista: involvoitumisaineesta (primaariaineesta), involuutioaineesta (sekundaariaineesta) ja evoluutioaineesta (tertiäri- ja kvartääriaineesta). Involvoitumisaineella ei ole tajuntaa, involuutioaineella on aktuaalistunut passiivinen tajunta ja evoluutioaineella on aktiivinen tajunta.

²Emotionaalimaailman primaariaine vaikuttaa sokeana voimana. Emotionaalimaailman sekundaariaine mahdollistaa erasteisen käsittämisen, tunteet, mielikuvituksen, joiden järjellinen sisältö vaihtelee riippuen mentaaliatomien prosenttimäärästä emotionaalimolekyyleissä ja molekyyli-lajien prosenttimäärästä emotionaaliverhossa.

³Kaikella involuutioaineella (atomeilla ja molekyyleillä) on passiivinen tajunta. Kun ihminen ”ajattelee”, hänen mielikuvituksensa muotoilee elementaaleja emotionaalimaailmassa, emotionaalisia ainemuotoja, eläviä emotionaaliolehtoja, joilla on aktivoitunut emotionaalinen tajunta, joka vastaa tajuntaa siinä inhimillisessä ajatuksessa, joka muotoili ne. Näiden olehtojen elinikä riippuu sen emotionaalien energian määrästä, joka tuotti ne. Yleensä tämä energia säilyy muuttaman minuutin, minkä jälkeen muoto hajoaa ja emotionaalimolekyylit palaavat alkuperäis-tiloihinsa.

⁴Involuutioaine pettävine elämänmuotoineen on se, jota ihmiset pitävät pysyvänä todellisuutena ja joka on peruste ja syy ihmiskunnan illuusioille.

⁵”Emotionaalimaailma” nimityksenä maailmalle 48 on parempi kuin tavanomainen ”astraalimaailma”, koska emotionaalimuodot, joista tämä maailma yleisesti katsoen koostuu, ovat ihmisten emotionaalitajunnan muodostamia.

⁶Riittävän vahvan mielikuvituksen omaava ihminen tutkii pyhimystarinaa ja eläytyy tämän pyhimyksen elämään. Siten hän tiedostamattaan muovaa sellaisen pyhimyksen emotionaalimaailmaan ja tapaa hänet ”mentyään yli”.

⁷Kun ihmiskunta on saavuttanut mentaaliasteen, tulee emotionaalimaailman sisältö tyhjennemään, lukuun ottamatta luomakuntien emotionaaliverhoja ja inhimilliselle tajunnalle näky-mätöntä, muodotonta primaarista involvoitumisainetta.

⁸Emotionaalimaailma muodostuu aineen involvoitumisen kriittisessä vaiheessa, sen siirtyessä mentaaliseen maailmasta fyysiseen ja aineen evoluutuessa sen siirtyessä fyysisestä maailmasta mentaaliseen. Jotain vastaavaa tapahtuu myös evoluutioprosessissa.

⁹Vielä ei ole saatavilla riittäviä tietoja selittämään näihin kuuluvia ilmiöitä. Olemme saaneet tietää vain, ettei planeettahierarkia pidä emotionaalimaailmaa käsittämiseksi todellisena samassa mielessä kuin aurinkokunnan kuutta muuta maailmaa, vaan parantumattomana illusiivisuuden maailmana, jossa objektiivinen tajunta (selvänäköisyys) ei voi koskaan päästä yhteyteen pysyvän todellisuuden kanssa.

¹⁰Vanhassa esoteerisessa symbolikielessä emotionaalimaailmaa kutsuttiin ”vedeksi” ja mentaalimaailmaa ”tuleksi”. Veden ja tulen kohdatessa syntyy ”sumua”. Tämä selittää, miksi emotionaalimaailmaa kutsuttiin ”sumujen maailmaksi”: siinä maailmassa kaikki on illusiivista ja petollista. Siinä maailmassa ei ole mitään mahdollisuutta tutkia todellisuutta. Sen tähden kausaalitajunta on tarpeen ”erottamaan veden tulesta”, hälventämään ”sumun”.

¹¹Tyhjentävää teosta emotionaalimaailmasta kaikkine ilmiöineen ja kaikkine sitä koskevine

väärinkäsityksineen ei ole vielä ilmestynyt. Leadbeater on tosin suorittanut suurenmoisen alustavan työn, mutta enin on vielä jäljellä. Vaikeutena on todennäköisesti löytää joku essentiaaliminä, joka ottaisi tehtävän huolekseen. Tämänhetkisessä tilanteessa on niin paljon muuta ja tärkeämpää tehtävää.

5.9 Elämä emotionaalimaailmassa inkarnaatioiden välillä

¹Se, joka luulee, että elämä emotionaalimaailmassa on sitä, mitä sen oli tarkoitus olla, lepokausi inkarnaatioiden välillä, pettyy suuresti. Emotionaalimaailmassa ei kaiketi ole mitään harmeja organismista, mutta sitäkin enemmän harmia emotionaalitajunnasta, tunteiden ollessa tuhatkertaisesti vahvistuneita. Fyysisessä maailmassa ihmiset ovat yleensä paholaisia toisilleen, eikä pidä odottaa muuta emotionaalimaailman alimmista piireistä (48:5-7). Myös kaaos on suurempi emotionaalimaailmassa kuin fyysisessä maailmassa. Sinne ihmiset kokoavat kaiken juoruilun fyysisestä elämästä ja myrkylliset huomautukset purkautuvat siellä helpommin kuin täällä. Kaikki estot häviävät ja vasta nyt ihmiset näyttäytyvät sellaisina kuin he itse asiassa ovat. Valheellisuus, vaino ja myrkyttäminen lakkaavat vasta korkeammassa piireissä (48:4-2).

²Erityisen huonossa maineessa emotionaalimaailmassa ovat kaikki esoteerikot, jotka uskaltaavat julistaa totuutta: että tietoa todellisuudesta ei voi hankkia emotionaalimaailmassa, että kaikki idiologiat ovat siellä edustettuina ja kaikki epäonnistuneita, että ihmiset ovat yhtä tietämättömiä siinä maailmassa kuin fyysisessä ja yhtä harhautettuja, yhtä paljon spekulatioidensa uhreja, että kaikenlainen tutkimus on mahdotonta, koska ketkään muut kuin kausaaliminät eivät kykene toteamaan tosiasioita siinä aineessa. Antamansa oikeat tiedot ”henget” ovat saaneet esoteerikoilta fyysisessä maailmassa, eivät korkeammista maailmoista. Tavanomainen usko, että emotionaalimaailma on ”henkimaailma”, että kaikki siinä maailmassa oleskelevat ovat kaikkitietäviä, vaikuttaa lähtemättömältä. Ihminen ei muutu, ei tule viisaammaksi, kun hän jättää fyysiset verhonsa. Sen jälkeen häneltä puuttuvat vain fyysiset aistihavainnot. Sen sijaan emotionaaliset ”aistihavainnot” tulevat vieläkin voimakkaammiksi, koska fyysinen aine ei enää vaimenna näihin kuuluvia värähtelyitä.

³Emotionaalimaailmassa on eläinten emotionaaliverhoja, emotionaalisia luonnonhenkiä, emotionaalideevoja ja ihmisiä. Lisäksi siellä on kaikenlaisia emotionaalitajunnan muovaamia elementaaleja.

⁴Sitä vastoin siellä ei ole mentaaliminuuksia, kausaaliminuuksia, toisminuuksia tai muunlaisia todellisuustietoa omaavia minuuksia.

⁵Vanha esoteerinen sanonta, että ”emotionaalimaailmassa ei voi kenelläkään olla todellisuustietoa”, ei päde enää, koska yhä useammat, jotka vuoden 1875 jälkeen olivat hankkineet tätä tietoa fyysisessä maailmassa, opettavat sitä ”ylimenonsa” jälkeen. Sanonta oli tuskin oikein muotoiltu, koska esoteeristen tietokuntien vihityillä oli sellainen tieto. Mutta heidän vaitiololupauksensa koski myös jatko-olemassaoloa ”toisessa” maailmassa; muuten selvänäkijät tai selväkuulijat olisivat napanneet heidän tietonsa ja välittäneet ne toisille vihkiytymättömille.

⁶Emotionaaliverhot hajoavat vain hitaasti, sitä mukaa kuin emotionaalinen tajunta siirtyy yhä korkeampiin molekyylilajeihin. Mutta alemmista molekyylilajeista jää aina jotain jäljelle, joten monessa tapauksessa verho jää jäljelle myös sen jälkeen, kun ihminen on jättänyt sen ja siirtynyt mentaalimaailmaan. Tämä koskee erityisesti niitä, jotka ovat saaneet ihailijoita ja ”seuraajia” kuten ”suuret historialliset hahmot”. Heidän emotionaaliverhonsa saavat taukoamatta uutta emotionaaliamateriaalia ja siten myös kykyä mekaanisesti toistaa mitä jälkimaailma on heistä lukenut ja mitä legenda on heidän ansiokseen lukenut. Joskus verhon ottavat haltuunsa ”maagikot” (yksilöt, jotka tietävät miten menetellä), jotka tahtovat näytellä ihaillun henkilön osaa. Niinpä monien historiallisesti kuuluisien ihmisten verhot säilyvät, niin kauan kuin heidän muistonsa säilyy ja on ihailun kohde. Ne, jotka emotionaalimaailmaan siirryttyään vieläkin palvovat näitä idoleja, voivat aina odottaa näkevänsä heidät uudelleen. Kaikille on runsaasti tilaa emotionaalimaailmassa, sen kuudessa toisensa läpäisevässä piirissä. Tosin jokaisella piirillä on oma

erityinen vyöhykkeensä, mutta koko maailmalle yhteisen atomiaineen vuoksi kaikkia aineita on kaikkialla.

⁷Emotionaalimaailman kolme alinta piiriä yhdistyvät fyysiseen maailmaan (läpäisevät sen). Kolme korkeampaa piiriä ovat vapaita mielikuvituksen maailmoja, joissa ihmiset ajatuksillaan muovaavat todellisuuden mielensä mukaan. Elämä kolmessa alemmassa piirissä on yleensä mentaalista kaaosta. Siellä ihmiset ovat, jos mahdollista, vieläkin harhautuneempia kuin fyysisessä maailmassa. Samanlainen vetää puoleensa samanlaista, yksilöitä vetää puoleensa heidän ideologiset lahkonsa ja keskusteluisälynsä, kun se ei ole pelkkää juoruilua (enimmäkseen myrkyllistä, muisteluista fyysisestä elämästä), vaan loputonta, tarkoituksetonta väittelyä uskonosta, filosofiasta, politiikasta jne.

⁸Kolme kuvaa:

⁹Sinnet piti lakkaamatta luentoja teosofiasta niille, jotka halusivat kuunnella. Bismarck selosti uskollisille seuraajilleen Wilhelm II:n mieletöntä politiikkaa. (Siellä saa lakkaamatta uutisia fyysisestä maailmasta, osaksi tulokkailta, osaksi selvänäkijöiden kautta.) Eräs kenraali, joka kaatui ensimmäisessä maailmansodassa, kysyi, missä hän oli: ”Jos tämä on taivas, se ei ole juuri minkään arvoinen; jos se on helveti, se on parempi kuin luulin.”

¹⁰Emotionaalimaailmassa olevista yksilöistä annettujen tietojen suhteen pätee, niin kuin kaiken muun suhteen, että on aina olemassa poikkeuksia säännöstä. Ne, jotka ovat kiinni senkaltaisessa olemassaolossa tai jotka ovat erityisen kiinnostuneita fyysisistä ihmisistä tai katsovat tehtäväkseen auttaa ja opettaa jne., voivat pidentää olinaikaansa siellä huomattavasti.

¹¹Niinpä Englannin kuningatar Elisabet I on vasta nykyisin siirtynyt mentaalimaailmaan. Häntä pidätteli siellä hänen kiinnostuksensa Englantiin ja sen politiikkaan. On olemassa monia vanhoja intialaisia, jotka palvelevat nk. controllers spiritistisissä istunnoissa. On aina uhanalaista dogmatisoida. Mikään ei ole ”pysyvää”. On erotettava yleinen yksilöllisestä.

¹²Uskonnollinen kuvitelma, että elämä emotionaalimaailmassa olisi kiirastuli, jossa sielu puhdistuisi, kuuluu uskonnolliseen fictionalismiin. On oikein, ettei sellaisia pyyteitä, joiden tyydyttäminen vaatii organismin, voi tyydyttää emotionaalimaailmassa ja että nämä pyyteet saattavat aiheuttaa kärsimystä (täysin turhaan niille, jotka käyttävät tahtoansa). Mutta tämä maailma ei ole kiirastuli varsinaisessa merkityksessään. Fyysisistä maailmaa voitaisiin kutsua sekä helvetiksi että kiirastuleksi, ei elämää emotionaalimaailmassa.

5.10 Planeetan emotionaaliaioni

¹Olemme planeettamme emotionaaliaionilla, joka tajunnankehityksen normaalisuunnitelman mukaan on määrätty emotionaalitajunnalle. Emotionaaliaionilla vallitsee emotionaalinen dynamiikka. Mentaaliaionilla mentaalitajunta antaa dynamiikan. Mentaaliminät, jotka ovat saavuttaneet sen kehitysasteen, josta tulee yleinen mentaaliaionilla, kykenevät myös käyttämään mentaalienergiaa. He muodostavat niukan vähemmistön ja ovat planeettahierarkian oppilaita. Mutta planeetallemme siirrettyjen monadien kanssa normaalisuunnitelmaa ei ole ollut mahdollista viedä päätökseen.

²Emotionaalimaailma on eläinkunnan erityinen maailma ja emotionaalitajunta eläinten erityisen tajunnanlaji. Emotionaaliaioni on se kehitysjakso, jolloin eläinten pitäisi normaalisti kausaalistua, hankkia oma kausaaliverho ja transmigroitua siten ihmiskuntaan.

³Ihmiskuntamme voi yleisesti katsoen jakaa kahteen luokkaan: noin 40 prosenttia ihmiskunnan kokonaismäärästä (60 miljardia) on kausaalistunut meidän planeettallemme 22-18 miljoonaa vuotta sitten ja 60 prosenttia on siirretty tänne muilta planeetoilta. Normaalisti näiden 60 prosentin olisi pitänyt saavuttaa mentaaliaste (monadin pitäisi olla keskistynyt triadin mentaalimolekyylisiin) jo tänne siirtämisen yhteydessä.

⁴Enemmistö sen sijaan on edelleen alemmalla emotionaaliasteella (poistyyöntövoiman asteella) ja vain pienempi osa korkeammalla emotionaaliasteella (vetovoimanasteella, mystikkoasteella) ja vielä harvemmat mentaaliasteella.

⁵Tämän tietäen hämmästyä nähdessään ihmisten toimivan itseriittoisuudessaan. He katsovat olevansa taitavia, jos he osaavat jotain enemmän kuin toiset, tietävät jotain enemmän kuin toiset, käsittävät jotain enemmän kuin toiset, ymmärtävät jotain paremmin kuin toiset. Tämä antaa mielikuvan lantatunkion päällä seisovasta kukosta, joka luulee olevansa tärkeä, koska se osaa kiekua.

5.11 Ihmiskunta emotionaaliasteella

¹Ihmisten on korkea aika alkaa oppia itsetuntemusta, ainakin emotionaalisuuden suhteen.

²Ihmiskunta oleskelee emotionaaliasteella, ja sen kaksi perusluonteista tarvetta ovat fyysinen elatustarve ja emotionaalinen tarve, nämä kaksi tarvetta otettuna laajimmassa merkityksessä. Emotionaaliasteen alemmilla tasoilla (poistoyöntövoiman tasoilla) itsekäs ihminen tyydyttää kyltymättömän omistushalunsa ja vihanhalunsa. Kulttuurinen ihminen pyrkii sen sijaan vähentämään fyysisiä halujansa voidakseen sitäkin enemmän omistautua muille harrastuksille, jotka yleisesti katsoen määrättyvät hänen kehitystasostaan.

³Kun ihminen on ohittanut barbaariasteen, hän on emotionaaliminä. Hän jää emotionaaliminäksi, niin kauan kuin emotionaalitajunta on hänen voimakkain tajunnanlajinsa. Useimmilla kaikki aktiivisen tajunnan ilmaiset ovat luonteeltaan edelleen emotionaalisia. Kun ihminen on hankkinut mentaalitahdon ja hallitsee sitä käyttäen emotionaalitahdon, hän on mentaaliminä. Tämän hän saavuttaa hankkimalla perspektiivijattelun (47:5) ja systeemijattelun (47:4).

⁴Korkeampi tajunta hallitsee alemmaa lajia, kun korkeampi laji on aktivoitunut yhtä paljon kuin alempi. Tässä vallitsee vastaavuussuhde. Periaateajattelu (47:6) ei voi hallita kahta korkeampaa emotionaalista tajuntaa (48:2,3). Emotionaalisen mielikuvituksen hallitseminen näissä molekyyli-lajeissa vaatii yleensä perspektiivijattelun (47:5).

⁵Koska emotionaaliverho sisältää kuusi emotionaalimolekyyli-lajia, on olemassa myös kuusi emotionaalitajunnan lajia. Näiden tutkiminen kuuluu suureksi osaksi eläinkunnan piiriin alkaen kasvikunnan korkeimmilta asteilta. Tämä tulee olemaan nk. eläinpsykologisen tutkimuksen asia. Tutkijat, jotka ovat työskennelleet näihin kuuluvien ongelmien parissa, tulevat inkarnoitumaan, kun edellytykset tämän tajunnan luonteen ymmärtämiselle ovat olemassa ja ihmiskunta ymmärtää tehtävänsä valvoa eläinmonadien tajunnankehitystä.

⁶Tämä erityinen emotionaaliluomakunta ihmiskunnalla pitäisi olla takanaan. Sillä emotionaalitajunta on oikeastaan eläinten erityinen tajunta ja mentaalitajunta ihmisten. Valitettavasti ei ole ollut mahdollista pysytellä normaalin kehityksen aikataulussa. Seurauksena planeettahierarkian karkottamisesta Atlantiksessa oli, että ihmiskunta taantui kehityksessään (mustan papiston voimannäyte) ja elää edelleen emotionaalitajunnassa. Planeettahierarkia on kuitenkin ilmoittanut olevansa valmis esiintymään uudelleen. Tämän mahdollistuminen riippuu ihmiskunnasta. Jos emme pyydä hierarkiaa takaisin uudella eläinrata-aikakaudella sen ainutlaatuisine mahdollisuuksineen mentaaliseen tajunnanaktivoimiseen, on olemassa vaara, että se vie vielä tuhansia vuosia.

⁷Nykyisestä ihmiskunnasta yli 95 prosenttia oleskelee emotionaaliasteella. Ihmiskunnasta 85 prosenttia oleskelee alemmalla emotionaaliasteella (barbaari- ja sivilisaatioasteella). Noin 15 prosenttia on onnistunut kohoamaan alemman emotionaalisuuden yli. Planeettahierarkia otaksuu, että Vesimiehen eläinrata-aikakaudella, joka vastikään on alkanut, yhä useammat korkeammalla emotionaaliasteella ja mentaaliasteella olevat voivat inkarnoitua jatkaakseen tajunnankehitystään. Jo inkarnoituneiden ihmisten asia on tehdä ”henkinen ilmapiiri” heille sopivaksi.

⁸Ihmiset eivät tiedä, että fyysisessä maailmassa he ovat emotionaalisen maailman, mentaalisen maailman ja ideain maailman (rajoittuaksemme näihin) ympäröimiä ja läpäisemiä. He voivat elää fyysistä elämää, tunne-elämää, ajatuselämää ja ideaelämää. Koska useimmat eivät ole kiinnostuneita ajatusongelmista tai ”ideoista, jotka hallitsevat maailmaa” (ne kuuluvat tajunnan evoluutioprosessiin), minätietoisuuden on valittava vain fyysisten elämysten, tunteiden ja mielikuvitusluomusten välillä; tajunta rajoittuneena kahteen alimpaan maailmaan.

⁹Useimmat elävät yksinkertaista fyysistä elämäänsä, yleensä tavanomaisia päivittäisiä elämyksiään. Lisäksi he elävät tunne-elämää, joka subjektiivisesti on paljon kiihkeämpää kuin fyysinen elämä, mutta tätä he eivät näytä oivaltavan. Aikanamme, johon liittyy poliittisia, sosiaalisia, teknisiä, kulttuurisia mullistuksia, useimmat elävät emotionaalisessa kaaoksessa perustunnelmanaan tulevaisuuden pelko (nk. elämäntuska). Kun tästä pelosta tulee äkillinen, monet lohduttautuvat uskomalla jumalalliseen auttajaan.

¹⁰Ihmisten tunne-elämä liikkuu yleisen mielipiteen emotionaalisten värähtelyjen kerrostumissa, on niiden vaikutuksen alainen ja vahvistuu niistä.

¹¹Niin kauan kuin ihmiskunta oleskelee sivilisaatioasteella (ja sinne kuuluvat useammat kuin kukin uskoo), yksilö voi osoittaa ominaisuuksia, jotka kuuluvat alimmalle barbaariasteelle. Ihmiset ovat kasauma lähes kaikkia huonoja ja monia hyviä ominaisuuksia. Korkeammilla kehitystasasteilla ihminen hankkii yhä useampia hyviä ominaisuuksia. Huonot hänellä ovat jo olleet, ja kaikki hänellä olleet ovat jäljellä triadin alitajunnassa. Kaiken alitajuisen tavoin huonot ominaisuudet voidaan herättää eloon uudessa inkarnaatiossa, jos tilaisuus tarjoutuu. Tosin sellainen uudelleenlankeaminen on sitä vähemmän todennäköistä, mitä korkeampi yksilön taso on. Yleensä yksilö säästyy sellaisilta vaaroilta kasvuympäristönsä ansiosta. Mutta lapsissa voi helposti tunnistaa myös pahimmat ominaisuudet (esim. julmuuden), ennen kuin he ovat ohittaneet tämän siirtymävaiheen.

¹²Yleisesti ihmisistä voidaan sanoa, että useimmilta näyttää puuttuvan ”sielu”. Kaikilla on epäilemättä kausaaliverho, mutta sen tajunta kuuluu ylitajuntaan, joka on luoksepääsemätön kaikille niille, jotka eivät ole saavuttaneet kulttuuriastetta (korkeampaa emotionaalisuutta, veto-voimanasteen ykseydenpyrkimystä).

¹³Ihmisiä hallitsevat heidän tunteensa, ja nämä ovat heidän ajattelunsa, sanomisensa ja tekemisensä liikkeellepanevat voimat. Niiden on löydettävä ilmaisutapansa, ja siksi muun muassa juoruilutarve on vastustamaton ja kyvyttömyys vaieta niin ilmeinen. Jos yksilö silloin on alemmassa emotionaalisessa tilassa, jossa vallitsee poistyyöntövoima ja aggressiivisuus, hänen puheensa ja toimintansa ilmaisevat vihaa (sen yhä hienostuneempien ilmaisutapojen lukematomine vivahteineen).

¹⁴Yksilöstä, joka on omalta osaltaan onnistunut ratkaisemaan estokompleksinsa ja taitavasti olosuhteita hyödyntämällä saavuttanut menestystä elämässä, tulee tyypillistä kyllä usein aggressiivinen, häikäilemätön ”moukka” nietzscheläisine yli-ihmiseleineen, mikä vaikuttaa vastustamattoman koomiselta kaikista, jotka ovat hankkineet humoristin suhteellisuustajun. Mikä naurettava hahmo hän onkaan niiden silmissä, joilla on tietoa kehitystasosta!

¹⁵”Suhteellisen harvat ihmiset ajattelevat. Loput puuhailevat tunteidensa parissa, pääasiassa tunneperäisten huomioiden ja monien eri emotionaalisuuden lajien parissa, kuten ärtymyksen, surujen, murheiden, tuskan, masentuneisuuden ja joskus jonkin korkeamman kaipuun parissa. Harvat elävät ajatuksen maailmassa ja vielä harvemmat todellisuuden maailmassa.” (D.K.) Harvat ovat tyytyväisiä ja iloisia. Useimmat ottavat kaiken traagisesti ja elävät poistyyöntävää elämää. Sitten he syyttävät elämää omasta kieroutuneisuudestaan.

¹⁶Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasasteella emme voi (planeettahierarkian mukaan) auttaa toisia ajatuskyvyllä, vaan ainoastaan ”rakastavaisella ymmärtämyksellä”. Mentaalisuudella (”kylmillä tosiasioilla”) saavuttaa vain korkeammalla mentaaliasteella olevien yksilöiden ymmärtämyksen.

¹⁷Se, ettei tunne itseään rakastetuksi, on ihmiselle kova kohtalo. Hänestä tulee silloin kylmä, kova, katkera. Hämmästyttävää, kun tätä eivät oivalla edes avioliiton molemmat osapuolet. Mies ei koskaan joudu helpommin uhriksi kuin silloin, kun nainen teeskentelee rakastunutta. Ja milloin ihmiset oppivat tekemään eron rakastumisen ja antaumuksellisen rakkauden välillä? Hakkailu on vaarallinen leikki pettyneille ja arvostelukyvyttömille. He kuvittelevat niin helposti, että on kyseessä vakava asia. Se todistaa kevytmielisyydestä molemmissa osapuolissa traagisin seurauksin. Tämän sanotun kaikki viisastelijat tietenkin kiistävät niin kuin kaiken järkevä. Se on joka

tapauksessa arvotonta ajankulua. Ihailun, antaumuksen, osanoton voi osoittaa paremmalla tavalla.

¹⁸Kaikki idiologiat kuuluvat emotionaaliasteelle. Se osa ihmiskuntaa, joka on saavuttanut mentaaliasteen, on hankkinut niin paljon kriittistä järkeä, että se oivaltaa kaikkien näiden tietämättömyyden fiktiojärjestelmien pitämättömyyden, erityisesti verrattaessa pythagoralaiseen hylozoiikkaan. On huomautettava, että kaksi alimpaa mentaalitajuntaa lasketaan emotionaaliasteelle kuuluviksi, koska nämä kaksi astetta saavuttaneet ovat edelleen emotionaaliminuuksia. Vasta perspektiivijattelulla ihmisestä tulee mentaaliminä, emotionaalisuudesta riippumaton.

¹⁹Myös nk. älylliset nerot työskentelevät yksinomaan kahta alimpaa mentaalista kykyä (46:6,7) käyttäen, ja heidän ”luomistytönsä” on mielikuvituksen tuote. Myös mielikuvitus kuuluu emotionaaliasteelle, asia, josta on ilmeisesti huomautettava. Kaikki taiteellinen luovuus kuuluu samoin sinne. Fyysisessä maailmassa keksijät voivat silloin tällöin saada idean ideain maailmasta. Heidän on viisasta nähdä se lahjoituksena joltakin kiinnostuneelta deevalta, joka tahtoo auttaa ihmiskuntaa. Ei ole kysymys henkilökohtaisesta ”suosionosoituksesta”, vaikka se hyödyttääkin jotain tiettyä yksilöä. Ihmiset voisivat saada suunnattoman avun deevoilta, jos he eivät väärinkäyttäisi kaikkea omaksi hyväkseen ja toisten vahingoksi.

²⁰Melkein kaikki kaunokirjallisuus kuuluu emotionaalisuuteen, mikä lienee valistavaa niille, jotka ovat kummastelleet tätä kirjallisuutta. Kaunokirjallisuuden maailma on viettelevä lumouksen maailma, josta monet eivät kykene vapautumaan. Mutta on olemassa korkeampia maailmoja.

²¹Yleisesti katsoen ihmiskunta on emotionaaliasteella vielä lähimpien vuosimiljoonien ajan, joskin emotionaalitajunta tulee yhä älyllisemmäksi. Ylimeno mentaaliasteelle (47:5) tapahtuu Augoeideen yhä voimakkaamman, tiedostamattoman vaikutuksen alaisena.

²²Suurin osa ihmiskuntaa oleskelee ylimenoasteella alemmasta emotionaalisuudesta korkeampaan. Selvä vihatyyppi muodostanee vähemmistön. Kysymys on kuitenkin siitä, onko viha helpompi saada hereille kuin osanotto. Paljon riippuu inkarnoituvien klaanien tasosta eri aikoina. Rotuvihalla, kansallisuusvihalla, vihalla toisinajattelevia kohtaan poliittisissa, sosiaalisissa ja uskonnollisissa asioissa on edelleen kauhistuttava levinneisyys. Vieläkin kuunnellaan halukkaammin ja hyväksyen pahansuopia lausuntoja kuin hyväntahtoisia.

²³Emotionaaliasteella oleva ihmiskunta tulee aina olemaan elämän suhteen harhautunut, sillä emotionaalitajunta voi tuottaa vain illuusioita. Siitä ovat todisteena kaikki uskonnot ja kaikki okkulttiset lahkot. Niin pian kuin emotionaalisuus (”tunne”) tulee mukaan, todellisuus vääristellään. Ihmiskunnan ”pelastus” on siinä, että ensitriadeissaan olevat evoluutiomonadit lopullisesti siirtyvät emotionaalisesta atomista mentaaliseen molekyyliin. Mutta mitä pitäisi tehdä ihmiskunnalle, jolle ”tunne on kaikki” ja joka emotionaalisessa ekspansiossa ”löytää kaiken”? Eikä kaksi ihmistä löydä sieltä samaa. Kun ihmiskunta on saavuttanut korkeimman mystikkoasteen (48:2), on jokaisella yksilöllä oma ”uskontonsa” ja jokainen yksilö on yhtä ehdottoman varma siitä, että juuri hänen käsityksensä on ainoa oikea. Kaikki tulevat vastaamaan niin kuin Ramakrishna Vivekanandan kysymykseen, ”onko hän nähnyt jumalan”, ”kyllä, yhtä selkeästi kuin näen teidät”. Sillä jokainen on muotoillut elävän elementaalin korkeimmassa emotionaalisessa piirissään ja varustanut sen korkeimmanlaatuisilla emotionaalimolekyyleillä (48:2), korkeimmanlaatuisella emotionaalitajunnalla ja korkeimmanlaatuisella emotionaalienergialla.

5.12 Illusiivisuus

¹Taipumukset (edellisten inkarnaatioiden emotionaaliverhoista haltuunotetut), jotka voimakkaimmin vahvistavat illusiivisuutta, ovat itsesääli, toisten arvostelu ja epäluuloisuus.

²Nämä taipumukset sisältävät paljon enemmän kuin mitä nimityksistä ilmenee. Joka tapauksessa ne johtuvat osaksi oman minän parissa puuhailemisesta (itseunohduksen sijaan), osaksi ykseydentunteen puutteesta. Kaikki ensimmäiset ovat epätäydellisiä eri suhteissa ja itse asiassa paljon korkeammassa määrin kuin itsearvostus koskaan tahtoo tunnustaa. Toisten vikoihin ja puutteisiin tuijottaminen on vastaavien uinuvien taipumusten esiin houkuttelua ja vahvistamista

omassa emotionaaliverhossa (välitön syy ja vaikutus).

³Emotionaalinen illusiivisuus sisältää tunteen tehtävän laiminlyömisestä, tehdyistä virheistä, yleisestä epäonnistumisesta. Kaikki sellainen kuuluu välttämättömiin elämäkokemuksiin. Me teemme virheitä, kunnes olemme hankkineet viisautta. Niiden sureminen, niiden tarkastelu, lisää vain kyvyttömyyttäme voittaa ne. Muisto niistä on lakaistava pois tajunnasta eikä niitä pidä koskaan tarkkailla, mikä olikin muinaisen kehotuksen tarkoitus: Älä katso taakse! Anna alitajunnan ottaa ne huollettavakseen ja työstää ne hyödyllisiksi opetuksiksi, minkä se tekee, jos emme vahvista niitä valvetajunnassamme. Niin pian kun olemme oivaltaneet tehneemme virheen, on valvetajunta riittävän aktivoitunut saadakseen alitajunnan työstämään kokemuksen, sisällyttääkseen sen olemassa oleviin komplekseihin ja siten siihen varastoon, joka ilmenee vaistona seuraavissa inkarnaatioissa. Jatkuvalle muistiinpalautuksella niistä tulee eläviä teki-joita valvetajunnassamme ja illusiivisia voimia, jotka tekevät meistä elämään kelpaamattomia. Jos näemme virheemme hyödyllisenä opetuksena, siitä tulee myönteinen ansio tuhoavan tekijän sijaan.

⁴Huomioon ottaen ihmisten uskomattoman kyvyn pettää itseään kaiken okkulttisen suhteen, voimme odottaa, että ihmiset saatuaan tietää planeettahierarkiasta, ”mestareista”, kausaaliminnuuksista jne., uskovat heti olevansa yhteydessä korkeisiin olentoihin tai olevansa kausaaliminnuuksia, suorastaan superessentiaaliminnuuksia. Mielikuvituksen lennolle ei ole mitään rajaa. Niin kuin teologit uskovat tietävänsä jumalan tahdon, filosofit tietävänsä minkälainen maailma on, niin uskovat nämä haihattelijat mielijohteisiinsa, päähänpintymiinsä, näkyihinsä jne. Sen tähden on selvästi sanottava, ettei ihminen voi hankkia tietoa todellisuudesta.

⁵Kun tieto oppilaisuudesta tulee yleiseksi, tulevat monet varmaan uskottelemaan itselleen ja toisille, että he ovat hyväksytyjä oppilaita, koska petollisuutta ei voi nähdä lävitse. Mutta tuo tempu ei vetele. Sillä kukaan oppilas ei todista oppilaisuudestaan. Eikä vihitty tai kausaaliminä paljasta asemaansa eikä väitä tietävänsä mitään. Vielä vähemmän he ottavat maksun palveluistaan.

⁶”On aika sijoiltaan: miks synnyinkään minä kurja paikoilleen sen siirtämään!” Ne, jotka kuvittelevat saaneensa tämän tehtäväkseen, voivat saada aikaan vain sekamelskaa. Valitettavasti heitä on legioona. Messiaskompleksi on kompleksi, jonka kaikki saavat kokea jossakin inkarnaatioissa, ennen kuin saavuttavat sokraattisen oivalluksen. Suuruudenhulluus on hyvin tavallinen koettelemus alemmilla asteilla.

⁷Yksi voimakkaimmista fiktioista on teologinen fiktio ”synnistä”, teologisen fiktionalismin mukaan ”rikos ääretöntä olentoa kohtaan, joka vaatii loputonta rangaistusta”. Sellaisen fiktion hyväksyminen ylipäättään todistaa kirkon täydellisestä tietämättömyydestä todellisuuden ja elämän suhteen. Tämän illuusion valta johtuu siitä, että sitä on vahvistettu mentaalisella fiktiolla. Muuta ”syntiä” ei ole kuin erehdykset elämänlakien suhteen, ja näiden vuoksi saamme joko kärsiä tai hyvittää ne ja tehdä tämän yksinomaan fyysisessä elämässä tulevissa inkarnaatioissamme, emme siis oleskellessamme emotionaalisessa ja mentaalisessa maailmassa inkarnaatioiden välillä. Epäilemättä ihmiset voivat vihata myös emotionaalimaailmassa, (mutta eivät mentaali- maailmassa, jossa kaikki on pelkkää ”autuutta”). Nämä vihan ilmaisut saa korjata seuraavassa inkarnaatioissa. Ne vaikeuttavat yksilölle myös vetovoiman ominaisuuksien hankintaa. Yksilö kasaa itse kiviä tielleen ja ehkäisee omaa tajunnankehitystään. Kylvö on korjattava. Mutta milloin ja miten uudessa elämässä, sitä emme voi sanoa, emme itsemme emmekä toisten suhteen. Okkultistien yritykset selittää lähemmin, miksi me kärsimme, ovat erehdyksiä. Korjuun laki on tutkimaton.

⁸Yksilö joutuu aina illusiivisuuden uhriksi, niin kauan kuin minä on keskus, kaikki pyörii minän ympärillä, kaikki käsitetään suhteessa omaan minään, niin kauan kuin on olemassa ajatus omasta minästä. Vain ensitriadissa minä on maailmankaikkeuden keskipiste, minä on jotain merkillistä. Vapautuminen tästä minästä (”unohda itsesi”) on edellytys yhteydelle (samastumiselle) Augoeideeseen ja siirtymiselle toistriadiin. ”Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa”

tarkoittaa, että minä on liittynyt ykseyteen, lakannut olemasta erillisminä. Toisminällä ei ole ajatusta itsestään, vaan hän elää ykseydessä.

⁹Minä emotionaaliolentona, emotionaaliminänä (monadi keskistyneenä emotionaaliatomiin), mystikko illuusioidensa uhrina, kaivatessaan ”jumalaan yhtymistä”, yrittäessään kiihkeässä innossaan ”toteuttaa ihanteen”, erehtyy luulemaan emotionaalista vetovoimaansa, pyrkimystään, ykseydentahtoaan essentiaalisuudeksi, ja tulos on valitettava. Minä ei näe ”henkistä itsekkyyttään”, elää oman minänsä (ensiminänsä !) toteuttamiselle, sen sijaan että unohtaisi itsensä elämän palveluksessa. Jokaisen, joka tahtoo saavuttaa toisminän, täytyy unohtaa ensiminänsä, vapautua visioistaan, rakkaista ihanteistaan, palvomastaan totuudesta, lakattava ajattelemasta työtään, uhraustaan, kaikkea, mikä on ”hänen”, lakata olemasta minä, koska se on vain ensiminä.

¹⁰On ehkä ymmärrettävää, kuinka mahdotonta tämä on ilman tietoa todellisuudesta; että oikea maailmankatsomus on tarpeen elämänkatsomuksen kiinteäksi perustaksi. Ensiminänä minä ei voi koskaan ratkaista elämän ongelmia, vaan hänestä täytyy tulla illusioiden ja fiktioiden uhri.

¹¹Unohtamalla itsensä elämän palveluksessa, täyttämällä tehtävänsä ja velvollisuutensa ihmisenä, minä hankkii tiedostamattaan ja automaattisesti kaiken tarvittavan ”itsetoteutukselle”, ”korkeamman minän” hankinnalle.

¹²Ihminen voi uskoutua elämälle, sillä Elämä on se (annettiinpa sille mikä nimitys tahansa; nimityksiä, joista ihmiset tietämättömyydessään kiistelevät ja joita he pitävät tärkeinä), joka on tehnyt hänestä ihmisen ja joka on johtava hänet ”tuntemattomaan” Elämään, tuntemattomaan, sillä ensiminän spekulatiot eivät ratkaise elämänongelmaa.

¹³Elämä huolehtii siitä, että ihminen saa kaikki ne kokemukset, jotka hänen on saatava kehittyäkseen, hankkiakseen kaikki vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt tullakseen toisminäksi.

5.13 Emotionaalielämän ongelmat

¹Yksilön on ratkaistava kysymys hyvästä ja pahasta emotionaaliasteella. Hyvää on kaikki, mikä on yhdenmukaista Lain kanssa (maailmankatsomuksen luonnonlakien, elämänkatsomuksen elämänlakien kanssa). Hyvää on kaikki, mikä edistää tajunnankehitystä (kehityksen laki ja itsetoteutuksen laki). Pahaa on kaikki lainvastainen.

²Oikeuskäsitteiden kehittyminen on pitkäaikainen prosessi. Buddha kutsui tietä (600 vuotta e.a.a) ”jaloksi keskitieksi”. Mitä enemmän oikeudentunto hienostuu, sitä kapeammaksi käy tie, kunnes siitä on tullut se veitsenterävä tie, jonka vain viisaus voi löytää.

³Siinä määrin kuin maan lait ovat välttämättömiä kitkattomalle yhteiselämälle, niitä pidetään sivilisaatioasteella riittävän ohjeistavina. Kulttuuriasteella, jolla hallitsevat vetovoima kaikkeen elävään ja pyrkimys ykseyteen, yksilö saa yhä hienostuneemman käsityksen.

⁴Emotionaaliverho on taistelukenttä, jossa ensitriadissa oleva monadi käy kamppailua vapauden puolesta, ja ase, jolla monadi voittaa, on älykäs, rakastavainen palvelu. Kuvitelma taistelusta on sattuvin kaikista vertauksista, samoin kuin palvelu aseena. Sen tietää voittanut. Sitten on jäljellä työ, mutta ei taistoa, joka on aina emotionaalista. Sellaista on myös tietämättömyyden pohdinta, tarpeetonta, koska tieto on olemassa kaikille. Täysin vapaiksi emotionaalisuudesta tulemmme vasta kausaaliminuuksina. Myös mentaaliminä tarvitsee toiminnalleen emotionaali-tahtoa, liikkeelle panevana voimana.

⁵Normaaliyksilön ”sielunelämä” on hänen emotionaalitajuntansa. Tällä hän hallitsee automaattisesti fyysiset verhonsa. Hänen tunne-elämänsä heittelee kahden vastakohdan välillä: rakkauden ja vihan, niiden lukemattomien asteiden ja eri muotojen välillä, ilon ja surun välillä, onnen ja kärsimyksen, epäilyksen ja varmuuden, tyytyväisyyden ja tyytymättömyyden, levottomuuden ja rauhallisuuden, pelon ja rohkeuden jne., välillä. Hän on emotionaaliverhonsa usein ulkoapäin aktivoitujen värähtelyjen uhri.

⁶Vietti ja pyyde luovat illusioita, joita pidetään todellisina. Jos tähän lisätään mielikuvitus (aina pyyteen värjittämä) ja sen ohella älyllinen fiktiivisyys, on yksilö turvaton uhri.

⁷Tulos on täysin toisenlainen, kun hän päättää, ettei hän anna sellaisten tunteiden hallita itseään, kieltäytyy huomioimasta niitä, ja turvautuu mielikuvitukseensa ("ajattelukykyynsä"), mikä helpottaa jokaisen korkeamman tason myötä.

⁸Pelko ja rauhattomuus, suru jne., kuuluvat emotionaalisuuteen, ja jos minätajunta huomioi näihin kuuluvat värähtelyt, ne voivat vahvistua sietämättömiksi. Järkevin menetelmä on suunnata huomionsa (joka on minä) joko fyysisiin tai mentaalisiiin asioihin, pois emotionaalisista tiloista.

⁹Väistämätöntä kärsimystä on vain fyysisen ja emotionaalisen maailman kolmessa alimmassa piirissä. Mainittakoon esimerkkinä, että jos Christos hetkellisesti samastaa tajuntansa ihmiskunnan kollektiivitajuntaan, hän voi kokea kärsimyksen, mikä on täysin toinen asia. Sellainen on väistämätöntä, kunnes kaikki monadit ovat lopullisesti liittyneet ykseyteen.

¹⁰Onnen edellytys on unohtaa itsensä ja elää toisille, elää elämälle, elää jollekin muulle kuin itselleen. Kannattaa yrittää.

¹¹Masennuksen, epäonnistumisen hetkinä, jolloin väsymys, alakuloisuus ja epätoivo saavat yliotteen, kokelaan pitäisi muistaa, että hän on sittenkin tiellä, että hänen Augoeideensa näkee hänet, tahtoo auttaa ja myös tekee sen, jos hän saa. Ihmisen sielu on valon enkeli, aina osaaottava. Miksi sitten murehtia?

¹²Kehittymisen tahto, itsemääräävyyden tahto ("itsestehostuksen" vastakohta), ykseyden tahto ovat taipumuksia, joiden erottaminen emotionaaliasteella vaatii niiltä, jotka ylipäänsä tahtovat kehitystä, erittäin vireän ajattelukyvyyn.

¹³Inkarnaation aikana fyysisissä verhoissa ihmiskunta elää tajunnan suhteen kolmessa maailmassa (karkea-fyysisessä, fyysis-eetterisessä ja emotionaalisessa), yhtä objektiivista ja kahta subjektiivista elämää. Emotionaalitajunnassa syntyvät kaikki ne päähänpistot, joiden avuton uhri ihminen käytännöllisesti katsoen on, mikä osoittautuu enemmän kuin koskaan aikanamme jatkuvasti uusien okkulttisten lahkojen, alituisesti uusien teorioiden, lukemattomien julistajien muodossa. Kaikki ovat emotionaalitajuntansa uhreja, tajunnan, joka tehokkaasti elävöittää emotionaalimaailman ilmiöitä, ihmiskunnan (myös kollektiivisesti) muotoilevan mielikuvituksen tulokset. Tämä tulee jatkumaan, kunnes yksilöt kykenevät keskittämään ensitriadin mentaaliverhoon emotionaaliverhon sijaan.

¹⁴Goethe on paras esimerkki siitä, mikä valta kauneudella on lumota myös edistyneitä mentaalisia neroja. Kerta toisensa jälkeen hän joutui hänen nerouttaan arvostavien kaunottarien uhriksi. Omituista kyllä, hän ei koskaan käsittänyt, että hänet lumonnut ei ollut itse henkilö, vaan hänen itsensä emotionaalimaailmassa muotoilema ja vetovoiman energioilla varustama hahmo. Ainoa tapa Goethelle vapautua siitä kärsimyksestä, jonka myöhempi ero ja kieltäytyminen aiheutti, oli siirtää vetovoiman energiat kirjalliseen luomistyöhön. Rakastuminen sammuu, kun mielikuvitus lakkaa toimittamasta uusia energioita emotionaalihahmolle, minkä jälkeen tämä elementaali hajoaa. Vain esoteerikko tietää jotain näihin kuuluvista automaattisista ilmiöistä. Tämä koskee tavallista rakastumista, ei hengenheimolaisuudelle rakentuvia ystävyysuhteita, jotka aiheutuvat verhojen departementeista tai menneiden elämien yhteenkuuluvuudesta kestävine kohtalonyhteyksineen (esim. esoteerisissa klaaneissa).

¹⁵Ei ole helppoa pysytellä korkeimmalla tasolla, jonka on onnistunut saavuttamaan. Voimme helposti, hetkellisesti, jonkin virikkeen vaikutuksesta tai ollessamme yhteydessä toisiin ihmisiin syöksyä alas muutaman sata tasoa, sanoa ja tehdä asioita, jotka toisissa olosuhteissa olisivat mahdottomia. Jälkeenpäin monet tulevat epätoivoisiksi ja moittivat itseään, pitävät itseään epäonnistuneina jne. He eivät tiedä, että he siten vahingoittavat itseään. Oikea tapa on kiinnittää huomionsa korkeampaan ja vahvistaa tätä korkeampaa uudella eläytymisellä. Meidän täytyy oppia suhtautumaan suvaitsevaisesti itseemme (niin kuin myös toisiin), varmoina siitä, että pyrkimyksemme täytyy tuottaa tulosta. Alemmilla asteilla elettyjen tuhansien menneiden inkarnaatioiden kokonaisvaikutusta ei voiteta yhdessä ainoassa inkarnaatiossa.

¹⁶Emotionaaliaste on vaikein kaikista kehitysasteista. Täydellistä vapautumista emotionaali-energioiden vaikutuksesta, ja kykyä päättää itse, milloin niitä käyttää, pidetään myös voimannäytteenä.

¹⁷Ihmiskunta oleskelee emotionaaliasteella, koska ihminen elämäntietämättömyydessään joutuu erehtymättä oman ja kollektiivisen illusiivisuuden uhriksi siinä vakaassa uskossa, että hän kokee todellisuuden, ja juuri tämä on kohtalokas erehdys. Emotionaalimaailma on illusioiden maailma, ei koskaan tiedon maailma. Kaikki emotionaalimaailmassa oleskelevat ovat jossain määrin virheellisen todellisuus- ja elämänkäsityksen uhreja, mikäli he eivät ole hankineet tietoa fyysisessä maailmassa.

5.14 Uskonto

¹Esoteriikka väittää, että nykyisellä yleisellä kehitysasteella ihminen tarvitsee uskontoa, niin kauan kuin hän tarvitsee emotionaalitajuntaansa essentiaalitajunnan aktivointiin. ”Uskonnolla” tarkoitetaan tunne-elämää koskevia oikeussääntöjä.

²Barbaari- ja sivilisaatioasteella ihmiset tarvitsevat muotoiltuja uskonnollisia dogmijärjestelmiä. Kulttuuriasteella ihminen tarvitsee ”mystiikkaa” (yksilöllisesti muotoillun ”jumaläkäsitteen”: kaikkien isä, kaiken ykseys, kaiken piiriinsä käsittävä elämä jne.)

³Kun ihminen on ylittänyt emotionaaliasteen, hän ei enää tarvitse uskontoa. Uskon korvaa silloin tieto todellisuudesta.

⁴Nimitys ”uskonto” voi viitata mihin tahansa elämänkatsomukseen, joka perustuu emotionaalisuuteen. Näihin kuuluvat kaikki uskonopit, myös tieteelliset, ja useimmat poliittiset idologiat.

⁵”Mikään uskonto ei ole totuutta korkeampi.” Tämä sanonta pelkistää kaikki uskonnot yksinomaan emotionaalimaailmaan kuuluviksi uskonopeiksi. Täyttäköön sitten niiden teologinen kirjallisuus kuinka monta kirjastoa tahansa. Suunnattoman paljon aikaa ja energiaa on tuhlatu tuottamaan pelkkää pötyä kaikenlaisista järjestömyyksistä, sekä teologiassa että filosofiassa. Ja monet kirjastot odottavat täydentymistä, niin kauan kuin ihmiskunta viipyy emotionaaliasteella.

⁶On ehkä ymmärrettävää, miksi esoteerikko katsoo, että niin emotionaalisen uskonnon (elämänkatsomuksen) kuin mentaalisen tieteen (maailmankatsomuksen) täytyy myötävaikuttaa ihmisen tajunnankehitykseen. Mutta epäilemättä: uskonnon, filosofian ja tieteen on oltava toisenlaatuiset kuin nykyisin vallitsevat ja niiden tulee perustua todellisuustiedolle, ei illusioidille, fiktioille ja historiallisille näennäistosiasioidille. Hypoteesit ovat aivan liian epävarmoja perustoja.

⁷Kirkkoisien (kvasignostikkojen) suurin erehdys oli, että he poistivat uskontunnustuksesta reinkarnaatio-opin tehden yhdestä käytännöllisesti katsoen merkityksettömästä inkarnaatiosta ihmisen ainoa elämän, joka vaikutti ratkaisevasti ”ikuiseen elämään”. Kun tähän sitten lisättiin oppi synnistä rikoksena ääretöntä olentoa vastaan, olentoa, joka ”vanhurskautensa takia ei voi antaa anteeksi” vaan vaatii ikuista rangaistusta ikuisessa helvetissä, oli kirkon valta-asema, joka sillä on tähän päivään saakka, vakiinnutettu, koska se kykeni antamaan synnit anteeksi.

⁸Kalojen eläinrata-aikakaudella (viimeiset 2500 vuotta) planeettahierarkia painotti korkeamman emotionaalisuuden herättämisen tärkeyttä. Se oli maailmanopettaja Christos–Maitreyan tehtävä. Uskonto oli ainoa tarjolla oleva ratkaisu tällä aikakaudella, ennen kuin luonnontutkimuksesta saattoi tulla yleinen toimiala, minkä johdosta ajattelukyky saattoi kehittyä suuremmassa määrin sivilisaatioasteella. Samanaikaisesti kun ihmiskunta on hankkinut vaadittavat edellytykset mentaalitajunnan kehittämiseksi, uskonnolla ei ole samaa ainutlaatuista merkitystä kuin aiemmin. Ne, jotka pyrkivät kehittämään mentaalisuuttaan ja siirtymään mentaaliasteelle, tarvitsevat toisen elämänkatsomuksen emotionaalipainotteisen uskonnon tilalle. Sellaiseen mentaaliseen elämänkatsomukseen sisältyy tieto elämänlaeista ja tietenkin myös tieto kylvön ja korjuun laista.

⁹Todisteena sille, että terve järki on valtaamassa alaa, on aika yleinen oivallus teologisten dogmien kohtuuttomuudesta. Teologiasta tulee yhä kykenemättömämpi vastaamaan ihmisten vaatimuksia.

5.15 Emotionaaliasteen mentaliteetti

¹Kaikki emotionaalimaailmassa oleva älyllisyys on lähtöisin emotionaalimolekyyliin involvoituneista mentaaliatomeista. Emotionaaliatomi (48) sisältää nimittäin atomeja kaikista korkeammista lajeista (1–47).

²Tajunnankehitys emotionaalisessa ja mentaalisessa verhossa ei suju millään tavalla rinnakkaisesti. Useimpien sivilisaatioasteella olevien emotionaalisissa molekyyllilajeissa 48:4-7 aktivoima tajunta vastaa heidän mentaalisissa molekyyllilajeissa 47:6,7 aktivoimaansa tajuntaa.

³Evoluution kuluessa yksilön lähinnä alemman verhon aktiivinen tajunta aktivoi korkeamman verhon kaikki passiiviset tajunnanlajit. Esimerkkinä tästä periaatteesta on emotionaali-tajunta, joka aktivoi mentaalitajunnan. Tässä prosessissa emotionaaliverho vetää mentaaliverhoa puoleensa ja mitä pidemmälle aktivoituminen edistyy, sitä kiinteämmin ne punoutuvat yhteen. Tästä on tuloksena, että nämä kaksi tajunnanlajia yhdistyvät emotionaali-mentaalitajunnaksi, joka ilmenee mentaalisesti alemmissa molekyyllilajeissa ”tunteena” (epäselvänä mentaalisuutena) ja korkeammissa ”mielikuvituksena” (selvemmin ekspansiomentaalisuutena). Joogafilosoifeilla on jo vanhastaan nimitys *kama-manas* tälle yhdistyneelle tajunnanlajille.

⁴Niin tunne-elämä kuin mielikuvituselämä – jotka ovat emotionaalinen vietti (pyyde) ja järki yhdistyneinä – voivat huomattavasti mentalisoitua niillä, jotka kultivoivat mentaalisia harrastuksia. Mentaalisia molekyyliä involvoituu emotionaalisiin molekyyllilajeihin ja ne lisäävät yhä enemmän ”järjen suorituskykyä”. Tietenkin tämä helpottaa yksilön siirtymistä mentaaliasteelle.

⁵Se, mitä arkipäiväisesti kutsutaan ”älykkyudeksi”, on mentalisoitunutta emotionaalitajuntaa, emotionaalimolekyyliin involvoituneita mentaaliatomeja eli ”assosioituneita” mentaali- ja emotionaalimolekyyliä (emotionaalisen ja mentaalisen verhon yhteenpunoutumisen yhteydessä saatuja). Nk. mielikuvitus on korkeimmanlaatuista emotionaalitajuntaa. ”Puhdas” ajattelu, emotionaalisuudesta vapaa ajattelu, on harvinainen ilmiö.

⁶Goethen sanonta, ”Gefühl ist alles”, osoitti, että hänellä oli esoteerista tietoa ja siten tietoa siitä, että ihmiskunnan ”sielunelämä” oli emotionaalista. Ihmiset ”elävät sisäistä elämäänsä” täysin emotionaalimaailmassa, ja sen tähden ”tunne on kaikki”.

⁷Emotionaaliasteella ei ole mitään eroa analyysin ja arvostelun välillä. Tunne on joko luoksevetävä tai poistoyöntävä tehden persoonattoman analyysin mahdottomaksi. Sellainen on mahdollinen vasta mentaaliasteella. On helppo todeta, että emotionalistit käsittävät mentaalisen analyysin aina emotionaalisesti ja että tämä heidän käsityksensä vajoaa siten yleiseen arvostelukyvyyttömyyteen.

⁸On turhaa vedota alemmalla emotionaaliasteella oleskelevien järkeen, koska he käyttävät edelleen vain yksinkertaisinta päätelmäajattelua (47:7). Heidät on tarpeen perehdyttää siihen, mikä on todella toivottavaa, ei siihen, mikä on todella järkiperaista. Tämä on asia, joka pitäisi teroittaa jokaisen sosiaalityöntekijän mieleen. Vetoamus järkeen voi kannattaa niiden kohdalla, jotka ovat hankkineet mahdollisuuden periaateajatteluun (47:6).

⁹Lukeminen sujuu, mutta heitä on ruokittava harkinnoilla. Jonkin asian merkityksen itsenäinen ajattelu kirjoitetun lisäksi tuntuu olevan vaikeaa, mikä juuri osoittaa, kuinka paljon on jäljellä oma-aloitteiseen mentaaliseseen aktiivisuuteen. Luetaan, jotta tiedettäisiin, mitä ihmiset ovat ajatelleet, jotta voitaisiin sitten ajatella samoin, ja tällaisella oppineisuudella voi tuntea olevansa viisas. Tätä esoteerikko kutsuu robottiajatteluksi. Mutta viisas ajattelee itse.

¹⁰Yli 90 prosenttia siitä, mitä normaaliyksilö ”ajattelee”, on inhimillisestä massa-ajattelusta ja alitajunnasta tulevia emotionaalisia värähtelyjä. Jos se olisi yksilön omaa ajattelua, hän omaisi tajunnanhallinnan, kyvyn, jonka hyvin harvat ovat hankkineet. Mutta ”ajatukset” tulevat ja

menevät tahtonsa mukaan, ihmisen tahdosta riippumatta. Ja ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla ne tulevat sopimattomalta suunnalta. Siitä, joka ottaa nämä mieleenjohtumat omina järkevinä ajatuksinaan, tulee todellisuudesta ja elämästä tietämättömien kuvitelmiin uhri. Tämä on myös erittäin helppo todeta. Koko historia on osoituksena siitä. Mutta mitä psykologiaan tulee, ovat psykologit vasta alkuasteella.

¹¹Vakuuttava todiste sille, ettei ”ajatusten” tarvitse olla omiamme, on se, että me usein sanomme, mitä emme tarkoita ja jälkeinpäin hämmästelemme, kuinka saatoimme sanoa jotain niin typerää, suorastaan ilkeää. Tietenkin meitä arvostellaan sellaisten tyhmyyksien mukaan.

¹²Muutamit teosofit katsovat, että helpottaaksemme ajatuksen hallintaa meidän tulisi pitää taustalla ajatus mestarista, jotta aina kun huomiomme ei ole kiinnittynyt välttämättömiin askareisiin, ajattelisimme mestaria. Mutta vain oppilas tuntee oman mestarinsa, joka huomauttaa hänelle, että hänen tulisi sen sijaan ajatella ihmiskunnan hyväksi tehtävää työtä, joka on siellä aina harkittavana. Sitä vastoin jokaisen, joka tahtoo saada yhteyden Augoeideeseensa, tulisi ajatella häntä, sillä hän on se, joka on ottanut toimekseen kehityksemme valvomisen.

¹³Emotionaaliasteella oleva ihmiskunta voidaan jakaa kolmeen mentaaliseen kategoriaan: niihin, joilla emotionaalimolekyyleissä olevat mentaaliatomit mahdollistavat fyysisen todellisuuden käsittämisen, niihin, jotka omaavat yksinkertaisen loogisen päättelykyvyn (47:7) ja niihin, jotka ajattelevat käsitteellisesti (47:6). Myös kolmannen kategorian ajattelijat kuuluvat emotionaaliasteelle, mikä ilmenee selvästi niistä emotionaalisista elementeistä, jotka seuraavat heidän ajatuksiaan ja pääsevät melkein aina jossakin suhteessa oikeuksiinsa – myös silloin kun ne jäävät piileviksi yksilölle itselleen –, minkä ulkopuoliset voivat todeta heidän ajattelussaan, kun se koskee henkilöitä, perhettä, luokkaa, kansaa, rotua ja lukemattomia muita subjektiivisen emotionaalisuuden lajeja. ”Puhdas” mentaaliajattelu on persoonatonta ja objektiivista kaikissa suhteissa.

¹⁴Niin kaun kuin tunne-elämä on riittävän voimakas vaikuttamaan meihin, ei puhdas mentaalinen ajattelu ole mahdollista, paitsi puhtaasti mentaalisten ongelmien kyseessä ollessa (esim. matematiikan). Hankkiakseen mentaalitajunnan on ihmisen ensiksi täytynyt hankkia keskittymiskyky (tarkkaavaisuuden kohdistaminen) ja meditoimiskyky (tarkkaavaisuuden jatkuva pidempiaikainen kohdistaminen ratkaistaviin ongelmiin).

¹⁵”Ajattelijoiden” keskuudessa on kaksi ääriyhmää. Toinen olettaa, ”tämän voivat ymmärtää vain oppineet, ja heidänhän täytyy tietää”. Toinen olettaa, ”vain minä tajuan tämän”, kun he eivät ole ymmärtäneet yhtään mitään – tai kuten erään suuren filosofin väitetään sanoneen: ”Vain jumala ja minä käsitämme tämän.” Kategoriat näiden molempien välillä ovat tuskin teräväpäisempiä. Ilman tietoa kaikki on arvailua. Mitä hyödyttää olla ”universaalinero” tai ”vuosisataisnero”, jos ”nerolta” puuttuu tieto todellisuudesta?

¹⁶Usko on useimmissa tapauksissa tuskin parempi kuin taikausko. Se, joka ei ole käsittänyt ja ymmärtänyt, ei tiedä, tietääkö hän. Myös oikea tieto on taikauskoa, kunnes sen oman työn ansiosta hallitsee niin, että voi järkevästi selittää, miksi oivaltaa sen olevan oikea. Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla (elämäntietämättömyyden asteella) taipumus vuorenvarmuuteen on emotionalismin osoitus.

5.16 Mahdollisuus tietoon emotionaaliasteella

¹Emotionaaliasteella ihminen ei voi tietää mitään korkeammista maailmoista. Korkeammalla emotionaaliasteella hän voi tosin elämänlakeja tietoisesti tai tiedostamattaan soveltamalla saada subjektiivisen yhteyden kausaaliajuntaan. Hän voi saavuttaa lajin 47:3 lajin 48:3 välityksellä ja lajin 47:2 lajin 48:2 välityksellä. Mutta hän ei voi käyttää niistä enempää kuin minkä hän kykenee ilmaisemaan korkeamman emotionaalisuutensa kautta. Sieltä kausaalitajunnan tarkoituksenmukaiseen käyttöön, kausaaliminäksi, on vielä pitkä askel. Ja kausaaliminäksi hän voi tulla vain planeettahierarkian tietoisena oppilaana.

²Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella emotionaaliverho on ihmisen tärkein verho ja emotionaalitajunta yleisesti katsoen korkein tajunnanlaji. Sen tähden on tärkeää ymmärtää emotionalisoituneen ajattelun pienet mahdollisuudet tiedon suhteen. Tämä oivallus puuttuu, mistä johtuu, että ihmisistä tulee tietämättömyyden spekulatioiden uhreja, kaikenlaisten haitte-
lijoiden ja heidän uskottelemansa tietouden uhreja. Kun on kerran päässyt selville siitä, mitä emotionaalitajunta voi tietää ja ei voi tietää, kykenee myös arvioimaan, kuinka perusteettomia lukemattomien niin fyysisessä kuin emotionaalisisessa maailmassa olevien itsensä pettäneiden omaa todellisuustietoa koskevat väitteet ovat. Kaikki emotionaalimaailmassa tiedoksi annettu on joko pelkkää illuusiota tai tietoa sellaisilta, jotka ovat tutustuneet esoteriikkaan fyysisessä maailmassa.

³Kuinka vaikeaa onkaan hankkia todellista tietoa tekemättä virheitä sen suhteen, ilmenee siitä, että myös viidennen luomakunnan jäsenet tarkistavat aina käsityksensä kuudennen luomakunnan jäsenten kanssa. Ensimmäillä ei ole mahdollisuutta todellisuustietoon, mikä on tosiasia, jota ei voi kyllin vahvasti korostaa. Kukaan neljännen luomakunnan yksilö ei voi arvioida oikein tietoutensa todellisuuspitoisuutta. Ne, jotka väittävät päinvastaista, ovat siten myös paljastaneet epäpätevyytensä.

⁴Ylifyysisestä omaamamme tiedon olemme saaneet planeettahierarkialta. Kaikki muu tieto ”ylifyysisestä” (epätäydellinen ilmaisu, koska se, mitä tässä tarkoitetaan, on kaikki lajin 49:5 ylittävä) on fiktiivistä. Emotionaalinen tietous emotionaalimaailmassa ei ole tietoa ilman esoteriikkaa. Emotionaalitajunta ei ulotu koskaan yli uskonasteen, jolla tunne ratkaisee. Mentaaliasteella vallitsee looginen vakaumus, joka perustuu todettuihin tosiasioihin, koko ihmiskunnalle yhteisiin kokemuksiin ja loogisesti väistämättömiin ajatusjärjestelmiin. Tiedemiehet, joilla ei ole loogista oikeutta antaa lausuntoja muusta kuin fyysisestä tiedosta, kieltävät sellaisen, mitä he eivät voi itse todeta, mikä todistaa dogmaattisesta asenteesta ollen itse asiassa kyvyttömyyttä ratkaista tietoteoreettisia ongelmia. Heillä on looginen oikeus olla agnostikkoja, mutta ei skeptikkoja (kieltäjiä). Kaikessa tässä on kysymys kehitysasteista. Ne, jotka ovat saaneet yhteyden kausaalimaailmaan, kokeneet kausaalisen intuition, eivät voi enää koskaan epäillä.

⁵On niitä, jotka ovat henkilökohtaisesti tavanneet planeettahierarkian jäseniä. On olemassa inkarnoituneita kausaaliminuuksia, essentiaaliminuuksia (46), 45-minuuksia, 44-minuuksia ja 43-minuuksia. Korkeammat minät (42-minät jne.) eivät voi inkarnoitua, sillä mikään organismi ei kestä heidän värähtelyjään. Mutta he voivat muotoilla hahmoja fyysisestä atomiaineesta, hahmoja, jotka he voivat helposti tehdä kaikille näkyviksi niiden verhoutuessa alimmanlaatuiseen karkeafyysiseen aineeseen (49:7). He eivät voi esiintyä julkisesti vallitsevan skeptismin, vallitsevan sensaation tavoittelun, vallitsevan uteliaisuuden ja tunkeilevuuden ja vallitsevan yleisen tietämättömyyden vuoksi, joka ei missään tapauksessa voisi ymmärtää mitään siitä, mitä he voisivat ilmoittaa. Ihmiset ymmärtävät vain sen, mistä heillä on kokemusta ja minkä he ovat työstäneet, yleisesti katsoen vain sen, minkä fyysinen tiede on opettanut heidät käsittämään. Kun ihmiskunta on hankkinut esoteerista tietoa ja tarvitsee niitä, jotka voivat opettaa sen ratkaisemaan ratkaisemattomat ongelmansa koskien oikeaa tapaa ajatella, tuntea, puhua ja toimia, silloin he voivat esiintyä.

5.17 Idiologioilta puuttuu tietoperusta

¹Niin kutsutun kulttuuriyhteiskunnan jäsenenä ihmistä on ruokittu monilla idiologioilla. Hän tietää monista katsantotavoista, joista jokainen kuuluu jollekin kehitysasteelle. ”Sivistyneenä” kulttuuriyksilönä hän yrittää taipumuksensa, mielenkiintonsa ja kykynsä mukaan kohtalaisesti soveltaa näihin kuuluvia ohjeita ”ihmisarvoisesta elämästä”, eikä vähintään tarpeesta osoittautua ”nuhteettomaksi”. Jos hän tahtoo tietää oman kehitysasteensa, hän tarkistaa asenteensa elämän eri ilmiöihin ja omaa toimintaansa ohjaaviin normeihin.

²Kaiken tämän epäyhtenäisen tietouden vuoksi hänessä yhdistyvät useimmiten kaikki hänen

omaksumansa ristiriitaisuudet, sekä korkeammille että alemmille asteille kuuluvat neuvot ja ohjeet. Joskus hän vaikuttaa olevan sivilisaatioasteella, joskus kulttuuriasteella ja jopa humaniteettiasteella.

³Jos hän epäilee omaa asemaansa, hän ehkä saa hyvää opastusta vastauksestaan kysymyksen, mihin hän rasittavissa olosuhteissa kykenee. Jos hän pyrkii itsetoteutukseen, hän yrittää karsia pois tässä prosessissa havaitsemansa huonommat ominaisuudet. Muutoin inhimillisten ilmiöiden ymmärtämisen laajuus on todisteena hänen hyödyntämistään elämäkokemuksista.

⁴Nykyisin ihmiskunta elää kaikenlaisten mielijohteiden täydellisessä kaaoksessa. Eräs aikakauslehti, joka omistautuu ”totuudella kokeiluille” (jokainen sellainen kokeilu osoittautuu valheeksi), julkaisee mitä tahansa okkultista hölynpölyä ja tarjoaa koekartan siitä mitä ei tiedetä, mutta johon jostain syystä uskotaan. Taikauskoisuus kukoistaa, ja kaikki on yhtä totta. Haihattelijat tulkitsevat ja selittävät jokaisen uuden erillisen kertomuksen ja lukijoiden epäkriittinen massa hyväksyy ne.

⁵Jos perusta, tieto todellisuudesta ja elämästä, puuttuu, ovat kaikki olettamukset, päähänpistot, mielijohteet, hypoteesit ja teorat pelkkää älyllistä leikkiä, mistä kaunokirjallisuutemme on yksi ainoa suuri esimerkki. Se käsittelee enimmäkseen alempaa emotionaalisuutta ja alempaa mentaalisuutta (lukuun ottamatta roskakirjallisuuden pohjatasoa). Jos ei ole tietoa, ei ole perustaa ja kaikki roikkuu ilmassa. Ja jokaisella kirjailijalla on oma näkemyksensä elämästä, mikä juuri onkin merkki tiedon poissaolosta. Kaikki on arvailua, enemmän tai vähemmän teräväpäistä ja syvämielistä, henkevästi muotoiltua ja ”kirjallista”.

⁶Teologeilla, filosofeilla (semantikot mukaan lukien), mystikoilla, spiritualisteilla, okkultisteilla, selvänäkijöillä, joogeilla, kaikilla heillä on erilaiset käsitykset todellisuudesta. Mutta on vain yksi todellisuus, ja siksi vain yksi tieto todellisuudesta. Niin pian kuin on olemassa useampi kuin yksi uskonto, yksi filosofia, vallitsee harhautuneisuus. Kaikki ideologiat ovat tietämättömyyden spekulatiivisia tuotteita. Ihminen ei voi hankkia tietoa todellisuudesta. Tiedon saamme planeettahierarkialta, yksilöiltä, jotka ovat saavuttaneet viidennen ja kuudennen luomakunnan. Tietoa ei anneta yksittäisille oppilaille vaan ainoastaan ryhmille, jotka ovat hankkineet telepaattisen yhteisystajunnan. Se on osoittautunut ainoaksi tavaksi ehkäistä väärinkäsitystä. Ne, jotka uskottelevat olevansa oppilaita, eivät ole niitä, eivät myöskään ne, jotka sanovat kuuluvansa sellaiseen ryhmään.

⁷Okkultistit eivät näytä vielä ymmärtäneen, että heidän kuvitelmansa muotoutuvat emotionaalimaailmassa aineellisiksi ilmiöiksi, jotka selvänäkijät ottavat todellisuuksina. Kaikki tässä maailmassa käsitettävä on inhimillisten spekulatioiden tulosta. Niin pian kuin he saavat käsiinsä uusia esoteerisia tosiasioita, he alkavat spekuloida. He kuvittelevat mielessään esimerkiksi planeettahierarkiaa ja sen jäseniä ja tuloksena on (jos heidän mielikuvituksensa on tarpeeksi voimakas), että hierarkian jäljennös muodostuu emotionaalimaailmassa niine yksilöineen, joista he ovat kuulleet ja tämän löytävät selvänäkijät, jotka voivat todistaa sellaisen todellisuuden olemassaolosta. Emotionaalimaailman ”tutkijat” tarttuvat halukkaasti näihin ainemuotoihin (uskoen tekevänsä uusia löytöjä) ja vahvistavat edelleen näitä muotoja kuvitelmillaan, tehden ne usein pysyviksi. On aina olemassa niitä, jotka halusta tarttuvat mahdollisuuteen eksyttää ihmisiä ja voivat myös ”samastua” näihin muotoihin ja esiintyä ikään kuin planeettahierarkian todellisina edustajina.

5.18 Ihmiskunnan tietämättömyys emotionaalisuudesta

¹Filosofit ja tiedemiehet eivät voi tietää mitään olemassaolon tajunnan aspektista. Psykologit uskovat, että tajunta on ilmiö, joka on mahdollinen vain organismien ”hermoaineuksessa”. Joka tapauksessa he voivat tutkia yksinomaan organismin nk. sielunelämää.

²Vasta 1700-luvun loppua kohti ihmeteltiin, ”voisiko tunne mahdollisesti olla sielun itsenäinen toiminto” eikä vain, niin kuin siihen saakka oli oletettu, aistihavaintojen jälkiseuraus. Kauan oletettiin, että tunne oli halun ja haluttomuuden aistimuksia. Wundt löysi vastakohtaparit

”Erregung und Beruhigung” (”ärskytytys ja rauhoittaminen”) ja ”Spannung und Lösung” (”jännitys ja vapautuminen”), ja häntä pidettiin ”uraauurtavana”.

³Ei tiedetä, mitä tunne tai tahto on. Emotionaalisuus käsitetään lähinnä välittävänä ilmiönä fyysisen todellisuuden ja mentaalisuuden välillä eikä itsenäisenä toimintona.

⁴Vieläkään ei ole löydetty kahta perusluonteista emotionaalista energiaa: vetovoimaa ja poistoyöntövoimaa. Mutta ehkä se onnistuu, kun tieto välittyy esoteriikan kautta. Ja silloin siitä tulee tiedettä.

⁵Jotta voitaisiin tutkia emotionaalisuutta, täytyy kyetä tarkastelemaan objektiivisesti emotionaalimaailman ilmiöitä, kyetä erottamaan toisistaan primaarinen involvoitumisaine ja sekundaarinen involuutioaine, kyetä tarkkailemaan tajunnan ilmentymiä kuudessa erilaisessa molekulaarisessa emotionaaliaineessa. Sen voivat tehdä vain kausaaliminät.

⁶Lisäksi täytyy kyetä tarkkailemaan ihmisen emotionaaliverhoa ja sen eri aineita, toteamaan erityisesti verhon eri havainto- ja aktiivisuuskeskukset, toteamaan minkälaisia tajuntoja ja energioita näissä keskuksissa ilmenee.

⁷Tästä kaikesta psykologeilla ei ole harmainta aavistusta, ja jos he tästä lukevat, he torjuvat kaiken sellaisen ”taikauskona”. Siihen luetaan nimittäin kaikki, mistä he eivät tiedä tai eivät voi tietää mitään. Eivätkä tiedemiehet alistu puuttumaan sellaisiin asioihin. Ja siinä he tekevät viisaasti. Sillä siihen heiltä puuttuu edellytykset.

SELVÄNÄKÖISYYS

5.19 Yleistä

¹Ongelma tiedon mahdollisuuksista ja rajoista on filosofian 2500-vuotisen olemassaolon (Kalojen eläinrata-ajakauden) ajan ollut filosofian (nk. tietoteorian) tärkein ongelma. Filosofeille alkaa nyt selvitä, että tämä ongelma on ratkaisematon. Ongelma on myös psykologisesti ratkaisematon, koska vain korkeampi tajunnanlaji voi oivaltaa alemman lajin rajoittuneisuuden. Ensimmäinen ei voi ratkaista, missä sen tiedonkyvyn raja kulkee. Ja koska ei saa olla mitään, mitä filosofit eivät voi selittää, he ovat turvautuneet väittämään, että filosofiset peruskäsitteet ja siten kaikki todellisuuskäsitteet olisivat yksinomaan vanhoja perittyjä aivohoureita.

²On mukava tapa vapautua ongelmista väittämällä, ettei niitä ole. On kuitenkin harmillista, että ne ovat olemassa ja tulevat uudelleen jokaisen uuden sukupolven myötä. Sadan vuoden sisällä pitäisi voida valokuvata ilmiöitä sekä eetterimaailmassa että emotionaalimaailmassa. Siten myös filosofia on lopullisesti poistettu. Filosofit eivät saa enää harhauttaa ihmiskuntaa, yhtä vähän kuin teologit.

³Sen jälkeen on selvänäkijöiden vuoro hallita yleistä mielipidettä, kunnes myös selvänäkö on osoittanut riittämättömyytensä. Selvänäkijät näkevät, mitä normaaliyksilö ei voi nähdä. Sellaisia on ollut monia. Tunnetuimmat ovat Swedenborg, Ramakrishna, Steiner ja viime aikoina Martinus Skandinaaviassa.

⁴On olemassa seitsemän eri emotionaalisen objektiivisen tajunnan päälajia, nk. selvänäköä, jakautuen molekyyllilajien 48:1-7 mukaan. Tämän lisäksi käsittäminen on yksilöllistä, johtuen omalaadusta ja edeltävästä kehityksestä. On olemassa lukemattomia selvänäön lajeja koskien tila- ja aikailmiöitä. Kaikki, jotka puuhailevat sellaisten kykyjen parissa, ovat selvänäkijöitä jossain rajoittuneessa suhteessa.

⁵Esoteriikan mukaan (mikä tarkoittaa planeettahierarkialta, viidennen ja kuudennen luomakunnan yksilöiltä saatua tietoa) ihminen voi hankkia emotionaalisuutta korkeamman objektiivisen tajunnanlajin vain jonkun planeettahierarkian opettajan oppilaana. Mentaalinen objektiivinen tajunta hankitaan samanaikaisesti kausaalisen tajunnan kanssa ja siihen kykenevät vain kausaaliminät.

⁶Ei-oppilaille mahdollinen objektiivinen tajunta organismin aistihavaintojen lisäksi on osaksi fyysis-eetteristä, osaksi emotionaalista objektiivista tajuntaa. Fyysis-eetterinen on täsmällistä.

Emotionaalinen, jota kutsutaan myös selvänäöksi, ei voi olla täsmällistä.

⁷Vastaavuus emotionaalimaailman ja mentaalimaailman välillä osoittautuu siten, että kaksi alinta mentaalista tajunnanlajia (47:6,7) voivat päästä oikeuksiinsa neljässä alemmassa emotionaalisessa tajunnanlajissa (48:4-7). Kaksi korkeinta emotionaalista tajunnanlajia (48:2,3) eivät sen sijaan ole alemman mentaalisen tajunnan (47:6,7) hallittavissa. Näissä kahdessa emotionaalisessa piirissä näkee kaiken, minkä tahtoo ja mielikuvitus, johon mentaalinen järki ei vaikuta, hallitsee voitonriemuisesti. Täällä tekevätkin kaikenlaiset selvänäkijät ja joogit väistämättömät virheensä. Kaikki, mitä hillitön ehtymätön mielikuvitus voi kuvitella, saa täällä välittömästi objektiivisen aineellisen hahmon, joten selvänäkijä vakuuttuu siitä, että hän kokee kiistattoman todellisuuden. Lisättäköön vielä, että nämä ovat myös mystikkojen piirejä.

⁸Niistä, jotka ovat saavuttaneet nämä molemmat piirit ja hankkineet objektiivisen tajunnan molekyytilajeissa 48:2,3, tulee sen tähden mielikuvitusrakennelmiensa avuttomia uhreja vailla mahdollisuutta oivaltaa luomustensa illusiivisuutta. Sille ei voi tehdä mitään. He ovat täysin vilpittömiä vakaumuksessaan, että he näkevät oikein. On valitettavaa, että he aina onnistuvat harhauttamaan toisia.

⁹Mainitun mentaalisen hallinnan oikein käyttö vaatii yksityiskohtaista tietoa emotionaalisen todellisuuden laadusta, ja sellaista ihmisillä ei ole. Vain kausaaliminät omaavat sen ja kykenevät soveltamaan sitä. Myös kausaaliminät tekevät helposti virheitä, mikäli he eivät ole äärimmäisen varovaisia jokaisen yksityiskohdan suhteen, mikä osoittaa kuinka toivotonta se on ihmiselle.

¹⁰Selvänäkijöille on tunnusomaista heidän luja uskonsa siihen, että heidän kokemansa on ehdotonta todellisuutta. Jos he tämän lisäksi ovat hankkineet esoteerista tietoa, he kokevat tämän tiedon todellisuutena ja voivat uskoa olevansa kuinka edistyneitä tahansa. Mutta kaksi selvänäkijää ei näe samoja asioita. Jokaisella on oma toisista poikkeava käsityksensä todellisuudesta (niin kuin filosofeilla, mikäli he ajattelevat itsenäisesti), koska heidän näkemänsä ei ole pysyvää todellisuutta, vaan yksilöllisiä luomuksia.

¹¹Kaikilla kausaaliminuuksilla on kuitenkin sama käsitys aineellisesta todellisuudesta. Sen voi käsittää vain yhdellä tavalla, vaikka kielelliset ilmaisutavat eroavatkin terminologioiden erilaisuuden vuoksi, mikä on aina aiheuttanut käsitesekaannusta. Sen tähden on tärkeää sopia yhteisestä kansainvälisestä terminologiasta.

¹²Selvänäkijöitä on ollut kaikkina aikoina. Muinaiset kansat, jotka elivät tässä tilassa, olivat usein vielä kiihkeämpiä havainnoissaan ja kuvitelmissaan kuin aikamme hajanaisemmat ihmiset. Niinpä esimerkiksi vanhan testamentin kertomukset eivät ole saaneet selvänäkijöiltä vain ”vahvistuksensa”, vaan sen lisäksi yksilöllisiä täydennyksiä, niin että ne, jotka tutkivat emotionaalimaailman vanhoja historiallisia ilmiöitä, löytävät useampia versioita samasta historiallisesta tarinasta, aina tutkijoiden mielikuvituksen mukaan muotoiltuina. Historiallinen tutkimus emotionaalimaailmassa on siten yhtä epäluotettavaa kuin historiallinen tutkimus fyysisessä maailmassa.

¹³Monet, jotka luulevat voivansa ennustaa toisten tulevaisuuden, näkevät ne suunnitelmat, joista ”asiakas” on haaveillut, harjoittavat siten jonkinlaista ajatuksenlukua.

¹⁴Vain ne, jotka menneisyydessä ovat olleet nk. Vestan neitsyeitä, voivat tiettyinä armoitettuna hetkinä saada yhteyden emotionaalisen atomilajin tajuntaan ja tavoittaa siellä näyn mahdollisesta tulevaisuudesta, näyn, joka toteutuu, jos mitkään uudet vaikuttavat tekijät eivät muuta tapahtumainkulkua. Sellaisen ”vestaalin” varoitukset lähemmän tulevaisuuden onnettomuuksista pitäisi aina ottaa huomioon. Ne voivat olla oikeutettuja. Mutta sellaisia ennustuksia ei tulisi pitää virheettöminä, sillä jos vestaalin persoonallisuus on myötävaikuttanut, on tulos virheellinen.

¹⁵Todennäköisesti emme koskaan saa mitään todellista selvyyttä näiden asioiden suhteen, koska planeettahierarkiaa ei kiinnosta emotionaalimaailman ilmiöt ja koska essentiaaliminä (ainoa, joka voisi selvittää asian objektiivisesti) todennäköisesti katsoo itsellään olevan tärkeämpiä tehtäviä. Myös Leadbeaterin monessa suhteessa ansiokas teos *The Astral Plane* on vain

alustava yritys, kuten hänen kirjansa *Clairvoyance* tuskin muuta kuin luonnos. Joka tapauksessa nämä hänen molemmat teoksensa ovat ainoita luotettavia, niin pitkälle kuin ne yltävät.

5.20 Emotionaalimaailman illusiivisuus

¹Ihminen elää emotionaalisessa involuutioaineessa ja sen passiivisessa tajunnassa. Jokainen aktiivinen tajunnanilmaisu vaikuttaa aineen passiiviseen tajuntaan ja saa sen välittömästi hahmottumaan johonkin tiettyyn muotoon. Tämänlaatuinen tajunta on ihmiselle keskeinen ja muodostaa hänen ”järkensä”. Puhdasta mentaalisuutta, vapaata kaikesta yhteensulautumisesta emotionaalisuuden kanssa, ei käytännöllisesti katsoen ole olemassa paitsi kaikenlaisesta emotionaalisuudesta vapautuneilla mentaaliminuuksilla.

²Vähäisellä tiedollaan korkeammanlaatuisesta todellisuudesta kuin karkeafyysisestä ensimmäinä epäonnistuu jokaisessa yrityksessään orientoitua emotionaali- ja mentaalimaailmassa. Jokainen oletamus, jokainen harhakuvitelma löytää näissä maailmoissa vahvistuksensa. Ensimmäinen on mahdotonta ratkaista, mikä emotionaalimaailmassa on mielikuvituksen luomaa tai pysyvää todellisuutta. Siksi emotionaalimaailma on illuusoiden maailma, ja siksi esoteerikot tarmokkaasti vakuuttavat, että emotionaalimaailmassa kaikki on valhetta.

³Tässä maailmassa kaikenlaiset selvänäkijät (joogit mukaan lukien) tekevät havaintojaan. Tämä on maailma, josta kaikki virheelliset ideat tulevat (mentalisoituneet emotionaalimolekyylit), noin 99 prosenttia ihmiskunnan totuutena hyväksymistä ideoista. Tässä maailmassa kaikki erehdykset otetaan tosina ja saavat vahvistuksensa, tässä maailmassa kaikilla filosofioilla ja uskonnoilla subjektivismeineen on perustansa, kaikilla okkulttisilla lahkoilla alkuperänsä ja olinpaikkansa. Tämä on maailma, jonka ihmiskunta näkee ”kosmisen tajunnan” omaavana ”henkisenä maailmana”.

⁴Kaikki selvänäkijät uskovat, että se, mitä he näkevät, on pysyvää todellisuutta, vaikka mikään tässä maailmassa ei ole muuta kuin emotionaalisen ja mentaalisen tajunnanenergian tuotetta. He eivät voi tietää, että heikoimmatkin emotionaalitajunnan ilmaukset ”luovat” ainemuotoja emotionaalimaailmassa. Jokainen tajunnanilmaus on samanaikaisesti energiamuoto. Me asutamme emotionaalimaailman emotionaalisuuden värittämillä ajatuksillamme. Me luomme jäljennöksiä kaikesta kuvittelemastamme, erityisesti kaikista ihailemistemme olennoista. Sitten palvomme näitä emotionaalimaailman ainemuotoja ”aitoina” ilmiöinä.

⁵Selvänäkijällä ei ole mitään mahdollisuutta varsinaisessa mielessä tutkia emotionaalimaailman aineaspektia. Sama koskee normaaliyksilöä sen jälkeen, kun hän on jättänyt molemmat fyysiset verhonsa. He näkevät vain sen, minkä jo tuntevat ja käyttävät fyysisessä maailmassa omaksumaansa tietoutta. Tämä on tosiasia, jota okkultistit eivät ole tarpeeksi huomioineet. Ilman esoteerista tietoa ei ole mitään mahdollisuutta orientoitua emotionaalimaailmassa.

⁶Mitä korkeampi emotionaalinen tajunnanlaji, sitä voimakkaampia ovat elämykset. Illusiivisuus emotionaalimaailman korkeimmilla vyöhykkeillä on niin kiihkeää, että myös planeettahierarkian edistyneimmät oppilaat (kausaaliminät) ovat tulleet eksytetyiksi. Näistä piireistä voi löytää emotionaalisia jäljennöksiä kaikesta, mikä oikeastaan kuuluu korkeampiin maailmoihin. Ramakrishna saattoi totuudenmukaisesti todistaa: ”Olen nähnyt jumalan yhtä selvästi kuin näen teidät.” Sillä hän tarkoitti sitä elävää jumalamuotoa, jonka hän oli tiedostamattaan luonut emotionaaliaineen korkeimmassa molekyylilajissa.

⁷Myös korkeammanlaatuiset emotionaalienergiat ovat riittäviä vaikuttamaan fyysiseen aineeseen, muuttamaan sen luonnetta ja mahdollistamaan maagiset ilmiöt (nk. aineellistumiset).

⁸Valitettavasti Besant ja Leadbeater eivät ole kyllin ponnekkaasti varoittaneet emotionalisteja ja selvänäkijöitä emotionaalimaailman väistämättömästä petollisuudesta. Osa heidän kirjoituksistaan ilmestyi, ennen kuin heistä tuli kausaaliminuuksia ja ennen kuin he olivat ymmärtäneet meneillä olevien kokeilujen oikean luonteen.

⁹Ei voi kyllin korostaa sitä, että yksilön on oltava epäileväinen kaikkia emotionaalimaailman

ilmiöitä kohtaan. Siinä maailmassa mikään ei vastaa pysyvää todellisuutta. Emotionaalimaailma on ja jää illuusoiden maailmaksi, ilmenipä sen todellisuus kuinka voimakkaana tahansa. Tämän kaikki selvänäkijät ja siihen maailmaan siirtyneet alituisen unohtavat.

¹⁰Emotionaalimaailma on vähiten ”henkinen” kaikista maailmoista, ja tämän maailman olennoilla ei parantumattoman illusiivisuuden vuoksi ole mitään mahdollisuuksia päästä yhteyteen planeettahierarkian kanssa. Sen tähden ihmiset saavat kehotuksen pyrkiä vapautumaan emotionaaliverhostaan niin pian kuin mahdollista kuolemansa jälkeen ja siirtymään mentaalimaailmaan. Tämän he tekevät kieltämällä kiinnostuksensa emotionaalimaailman ilmiöihin ja suunntaamalla tarkkaavaisuutensa mentaaliin ideoihin. Siten emotionaaliverho ei enää täydenny uusilla energioilla, jolloin se hajoaa voimattomuudesta.

5.21 Selvänäkijöiden on uskottava näkemäänsä

¹Selvänäkijät näkevät, ja jos he lisäksi ovat selväkuuloisia, he kuulevat. Mutta ei heillä sen tähden ole kykyä arvioida näkemänsä ja kuulemansa todellisuuspitoisuutta. Jos he uskovat kuulemaansa, niin he ovat uskovia, uskovat siihen, mitä toiset sanovat vailla takuuta siitä, että näillä on tietoa.

²On vaikea ratkaista, ketkä ovat kaikkein omapäisimpiä kieltäytyessään hyväksymästä tietoa: sokeasti uskovat vai emotionaaliset selvänäkijät. Jälkimmäiset voivat lisäksi esittää puolustukseen, että he aivan varmasti ovat todenpuhujia: he todella näkevät ja kokevat ja heitä opettavat tämän maailman opettajat asioista, joita he näkevät. He vain toistavat sen, mitä ovat saaneet nähdä, kuulla ja oppia ”oppailtaan”. Mutta juuri tässä he erehtyvät. He eivät kykene oivaltamaan, että heidän näkemänsä todellisuus on mielikuvituksen tuote, että koko emotionaalimaailma on ihmiskunnan mielikuvituselämän objektiivinen, aineellinen tuote ja että heidän opettajansa ovat yhtä paljon emotionaalisen maailman illusiivisuuden uhreja kuin he itse.

³Emotionaalimaailmassa olevat eivät tiedä enempää todellisuudesta kuin fyysisessä maailmassa olevat. He ovat pikemminkin harhaantuneempia. Jokaisella on oma käsityksensä ja mielipiteensä. Mutta tieto on yksi. Kaikilla tietävillä on sama käsitys. Niin pian kuin on olemassa kaksi eri käsitystä, on kysymys arvailusta, olettamuksesta, uskosta, ei tiedosta.

⁴Lisäksi opettajilla on yleensä uskonnollinen tausta fyysisistä elämästään ja siten he ovat kaksen sin verroin harhautuneita. Heillä ei ole yhteyttä korkeampiin maailmoihin eikä Augoeideisiinsa. Augoeides ei ole kiinnostunut niistä, jotka voivat hyväksyä jotain emotionaalimaailmassa.

⁵Vain kausaaliminät ja essentiaaliminät voivat jokaista yksilöllistä tapausta tutkien päättää, mistä selvänäkijät korkeammissa emotionaalisisissa piireissä vastaanottavat ne virikkeet, jotka laukaisevat ilmiöiden tiedostamattoman muotoilun, ilmiöiden, jotka koetaan pysyvinä todellisuuksina. Selvänäkijät eivät aavista syitä, mikäli heidän elämyksensä eivät johdu teorioista ja tietoisista odotuksista. Selvänäkijät uskovat usein olevansa kaikkietäviä, mikä kuuluu mukaan emotionaaliseen illusiivisuuteen.

⁶Jos selvänäkijä antautuu spekulatioille emotionaalimaailman korkeammissa piireissä, häntä johtavat harhaan hänen piilevät kokemuksensa ja ajatustapansa menneiden elämien ajoilta, ja näistä tulee niin eläviä todellisuuksia, että niiden täytyy vaikuttaa ehdottomilta. Olisi täysin turhaa yrittää vakuuttaa sellaista selvänäkijää siitä, että hän on oman luovan mielikuvituksensa uhri. Hän näkee ja tietää ja on varma siitä, että hän kokee todellisuuden, ollen täysin vastaanottamaton huomautukselle, että kaikki selvänäkijät näkevät jotain erilaista, mutta ovat yhtä varmoja kuin hän siitä, että he näkevät oikein.

⁷Kriittinen järki ei ole selvänäkijälle avuksi, koska järki ei voi kieltää, että ihminen näkee mitä näkee. Vain esoteerinen tieto emotionaalisen aineen petollisesta luonteesta voi estää selvänäkijää käyttämästä kykyään.

⁸Kaikki selvänäkijät ovat elämäntietämättömiä tai itsensä pettäneitä, olkoonkin heidän

nimensä Swedenborg tai Steiner tai Ramakrishna. Epäilemättä he ovat erittäin älykkäitä ihmisiä. Mutta se ei riitä. Epäilemättä he ovat suuria ihmisiä, emotionaalisia ”pyhimyksiä”. Mutta se ei riitä. Ei älykkyys eikä pyhimyksen arvokaan anna tietoa todellisuudesta, esoteerisia tosiasioita korkeammista maailmoista.

5.22 Mielikuvituksen luomuksia

¹Niin pian kuin selvänäkijä saa emotionaalimaailman korkeammissa piireissä kuulla puhuttavan korkeammista maailmoista, korkeammista valtakunnista, korkeammista olennoista jne., hänen mielikuvituksensa tarttuu näihin ”kohteisiin” ja muotoilee emotionaaliaineessa eläviä hahmoja, jotka sekä hän itse että toiset selvänäkijät näkevät ja kokevat alkuperäisinä. Ei ole mitään, mitä hän ei voi nähdä. Niin suuri on mielikuvituksen muotoileva voima.

²Selvänäkijä puhuu emotionaalimaailman ”kultaisista kaduista”. Emotionaalimaailman viidennessä piirissä (48:3), joka koostuu tähän kuuluvasta emotionaaliaineesta, muotoilee riittävän voimakas emotionaalinen tajunnanilmaisu aineellisen muodon, jonka ulkonäkö määräytyy mielikuvituksen mukaan. Jos mielikuvitus on kuvitellut kultaa, aine saa tämän ulkonäön. Monet lukevat pyhimystarinoissa kaikenlaisista aineellisista tiloista henkimaailmassa ja muodostavat siten sellaisia emotionaaliaineessa, muotoja, jotka emotionaalimaailman tulokkaat kokevat pysyvinä todellisuuksina. Oppilaat saavat olla todistamassa eri emotionaalisilla molekyyllilajeilla tehtyjä kokeiluja ja heidät opetetaan sekä muotoilemaan että hajottamaan näitä aineita.

³Eräs planeettahierarkian oppilas hauskutti itseään usean vuoden ajan (kehittääkseen visuaalisuismiskykyään) luomalla mielikuvituksessaan puutarhan kaikenlaisine tarvikkeineen. Puutarha on jäljellä, ja oppilaat, joille kerrotaan sen olemassaolosta, käyvät katsomassa sitä ja tekevät siihen jatkuvia parannuksia. On mahdollista, että se tulee säilymään vuosisatoja. Selvänäkijä kokisi sen varmasti tuhoutumattomana todellisuutena, vaikka sen kaiken voisi pyyhkäistä ajatuksella pois.

⁴Emotionaalimaailmassa on ilmieläviä jäljennöksiä kaikista ihmisten ”palvomista” olennoista. Kaikki tunnetut historialliset persoonallisuudet ovat olemassa siellä elävinä emotionaalijäljennöksinä, jotka tietämättömät kokevat aitoina. Robotteina he sanovat sen, mitä heidän tiedetään sanoneen fyysisessä maailmassa. Useimmat tosiuskovaiset ovat uskonnollisten ja spiritualististen, joogalajien jne. fiktiojärjestelmien vaikutuksen alaisina tiedostamattaan muotoilleet itselleen ”jumalallisen muodon” tai ”mestarin” tai ”oppaan” emotionaalimaailmaan; yleensä uudenlaisen jokaisessa inkarnaatiossa. Monessa tapauksessa emotionaalimaailman ihmiset ovat ottaneet haltuunsa nämä emotionaalihahmot uskoen voivansa tällä tavalla auttaa. Vain kausaaliminät voivat ratkaista, kuinka asia yksilöllisissä tapauksissa on; ihmisen itsen (olipa hän selvänäkijä tai ei) on mahdotonta ratkaista se asia.

⁵Koko planeettahierarkia ja planeettahallitus kaikessa kirkkaudessaan ja kaikki suuret olennot, joista he ovat kuulleet puhuttavan, ovat jo jäljennöksinä emotionaalimaailmassa. Emotionaalimaailman taitavat ”näyttelijät”, joilla on esoteerista tietoa, voivat käyttää näitä jäljennöksiä ja toimia ”mestareina”. Kuinka kiusallinen tämä asia on, ilmenee parhaiten siitä, että myös planeettahierarkian oppilaat voivat erehtyä ottamaan nämä heidän itsensä tiedostamattaan emotionaalimaailmassa muotoilemat opettajien elävät jäljennökset todellisina opettajina. D.K. varoittaa oppilaitaan ottamasta hänen emotionaalihahmoaan hänenä itsenään. Hän ei käytä tätä jäljennöstä.

⁶Kaikki tämä on pysyviä aineellisia mielikuvitusluomuksia, niiden luomia, jotka ovat kuvitelleet poimimillaan esoteerisilla tosiasioilla ja niiden, jotka ovat olleet jopa yhteydessä tähän ”todellisuuteen” ja voivat todistaa näkemästään ja kuulemastaan. Tämä selittää sen, miksi selvänäkijät tapaavat kaikenlaisia korkeampia olentoja, pääsevät planeettahallitsijan vastaanotolle ”Shamballan kaupunkiin”, läpikäyvät kaikenlaisia vihkimyksiä, hyväksytään planeettahierarkiaan ja planeettahallitukseen, tulevat korkeimmaksi minäksi, josta ovat kuulleet puhuttavan, hankkivat ”kosmisen tajunnan” ja vierailevat muissa tähtimaailmoissa jne. ja kaiken tämän

voimakkaan todellisuusvaikutelman myötäilemänä. Jokainen heistä avustaa jollakin yksityiskohdalla, ja kaunistelu jatkuu taukoamatta.

⁷On odotettavissa, että Augoeideesta saatu tietous käsitetään väärin kaiken muun tavoin ja että emotionaalimaailmassa oleva ”hahmo” koetaan Augoeideena; itse asiassa emotionaaliolento luulee ja väittää olevansa Augoeides. Itsepetoksen illusiivisuus on ylivoimainen.

⁸Esoteerisen tiedon antamisella elämäntietämättömille ja valmistautumattomille ihmisille on omat vaaransa, koska he käytännöllisesti katsoen vain väärinymmärtävät ja väärinkäyttävät (vaikkakin tiedostamattaan) tähän kuuluvia ideoita ja niiden aine-energioita.

5.23 *Tieto ei ole emotionaalimaailmassa*

¹Oikea nimitys emotionaalimaailmalle on ”valheen maailma”. Kaikki siinä maailmassa oleva tieto on tuotu sinne joko fyysisestä tai kausaalisesta maailmasta, on tietoutta, jonka sen maailman yksilöt ovat saaneet muualta. Siellä voi tavata kaikkien uskontojen ja muiden idiologioiden, kaikkien okkulttisten lahkosten edustajat, yhtä uskonvarmoina kuin fyysisessä maailmassa, jos ei varmempina.

³On huomautettava, että ihmistä, joko selvänäkijänä fyysisessä maailmassa tai hänen jätettyään fyysiset verhonsa, vetävät automaattisesti puoleensa ne piirit, joissa hänen piilevät tai aktuaalistuneet harhakuvitelmansa olemassaolosta saavat vahvistuksensa ja joissa hänen uskonsa niihin lujittuu entisestään.

³Emotionaaliverhon ja korkeampien verhojen jätettyä unen aikana organismin ja eetteriverhon ja jäädessä yleensä muutaman metrin etäisyydelle organismista, kokevat monet nk. akashakronikassa (emotionaalimaailman molekulaarimuistoissa) näkyjä, jotka he ottavat todellisina elämyksinä nykyhetkessä tai menneisyydessä. Mutta totuuksia ei ole emotionaalimaailmassa. Esoteerikko on lopullisesti valinnut tunnuslauseekseen, että hän joko tietää tai ei tiedä. Inhimilliseen tietouteen on sekoittunut tosiasioita, tieteellisiä ja historiallisia. Mutta yleensä ne ovat joutuneet väärin yhteyksiin. Siten on parempi olla epäilijä kuin herkkäuskoinen.

⁴Kaikki selvänäkijät, okkulttiset profeetat jne. ovat vakuuttuneita siitä, että ihmisellä on mahdollisuus itsehankittuun tietoon todellisuudesta ja elämästä. Vastoin tätä vakaumusta täytyy ponnekkaasti väittää, että sellaisen tiedon voivat hankkia vain kausaaliminät, eivät ensimmäiset (neljännen luomakunnan yksilöt).

⁵Tietäen kuinka helposti haihattelijat voivat luulotella kaikkea mahdollista, on lisättävä, että kausaaliminät ovat planeettahierarkian tietoisia oppilaita ja heillä on mahdollisuus lähestyä hierarkian jäseniä. Nämä eivät näyttäydy emotionaalimaailmassa.

⁶Kausaalimaailma (platonisten ideain maailma) on tiedon maailma, ei emotionaalimaailma, joka on tunteiden maailma. Emotionaalimaailmasta ei voi hakea mitään tietoa, eikä siellä ole todellisuustietoa julistavia kausaaliminuuksia. Ainoat emotionaalimaailmassa tietoa omaavat ovat ne esoteerikot, jotka ovat hankkineet tietonsa fyysisen inkarnaation aikana. Vaikuttaa siltä kuin nämä itsestään selvät tosiasiat olisivat useimmille käsittämättömiä. He tahtovat itsepin-
taisesti etsiä tietoa illuusioiden maailmasta. Sieltä löytyy niin monia lohduttavia, suloisia sanomia, ja siellä saa aina vahvistuksen sille, että on oikeassa, että kaikki omat mielijohteet ja kuvitelmat ovat todellisuuden kanssa yhdenmukaiset. Ja kaikki ”henget” tässä henkimaaailmassa ovat yhtä varmoja siitä, että he ovat oikeassa, eikä sille voi tehdä mitään. Niin vain on, että jokainen pitää oman käsityksensä ainoasta oikeasta ja katsoo toisten olevan väärässä. Ehkä voitaisiin kysyä: Missä on se yhteinen subjektiivinen niin kuin myös objektiivinen kaikille pätevä totuuden kriteeri?

⁷Emotionaalimaailmassa on yhtä monta väärinkäsitystä todellisuudesta kuin fyysisessä maailmassa. Kaikenlaiset menneet filosofit, tiedemiehet, teologit, spiritistit ja okkultistit pitäytyvät fyysisessä olemassaolossa hankkimiinsa käsityksiin. Esoteerikot lienevät ainoat, joilla on yhteinen todellisuuskäsitys. Heidä ei ole monta, mutta heidän lukumääränsä kasvaa mitä useammat hankkivat esoteerisen tiedon fyysisessä maailmassa.

⁸Mitä enemmän esoteriikka (suoraan planeettahierarkialta vastaanotettu) tulee fyysisen maailman ihmisten yleiseen tietouteen, sitä useammat saavat vähitellen saman tietouden emotionaalimaailmassa. Siten spiritualistien meediat tulevat ”vahvistamaan” tämän tietouden oikeellisuuden. Vasta sitten spiritualistit vakuuttuvat. He uskovat edelleen, että ”henkimaailman henget” tietävät parhaiten. ”Henkien” on vahvistettava tieto. Vasta sitten se on oikein varmaa. Jos henget ovat aina tienneet, miksi he eivät ole kertoneet sitä aiemmin? Jäljitellä he kumminkin osaat. Tämä osoittaa, että he vain uskovat, eivätkä ole itse ymmärtäneet, että ”niin asian täytyy olla”.

⁹Spiritualistien usko ”henkimaailman henkiin” kaikkietävinä on tietenkin parantumaton, niin kuin jokainen tietämättömyyden vakaumus. Itse asiassa ihmiset ovat siinä maailmassa vieläkin harhaantuneempia kuin fyysisessä maailmassa olevat ihmiset. He elävät täydellisessä subjektiivisten kuvitelmien kaaoksessa. Jos emotionaalimaailmassa on tietoa, se on vastaanotettu toisista maailmoista, toisista tajunnanlajeista, ei hankittu emotionaalimaailmassa. Ja aggressiivisuus toisinajattelevia kohtaan on vielä suurempi siellä kuin fyysisessä maailmassa. Joten se maailma ei ole mikään paratiisi, niin kuin he luulevat.

¹⁰Myös planeettahierarkian oppilailla on emotionaaliverho ja he levittävät tietoa myös emotionaalimaailmassa, mikä ei kiellä sitä tosiasiaa, että emotionaaliolennot eivät tiedä enempää kuin fysikaaliolennot. He eivät tunne edes oman maailmansa todellista laatua.

5.24 Ihmisen on mahdotonta tutkia emotionaalisuutta

¹Emotionaaliaine noudattaa tajunnan pienintäkin vihjausta, mistä syystä inhimillisen tutkijan (normaaliyksilön) on mahdotonta tutkia tuota ainetta. Se on myös jatkuvan muutoksen tilassa aina yksilöiden emotionaalisten tajunnanilmaisujen mukaan. Vain kausaaliminät voivat ratkaista, mikä tuossa aineessa on pysyvää todellisuutta tai enemmän tai vähemmän emotionaalitajunnan energioiden tilapäisiä tuotteita.

²Normaalisti kausaaliminät eivät kykene tutkimaan emotionaalisen atomilajin tajuntaa, vaan vasta essentiaaliminänä yksilö voi hankkia emotionaalisen atomitajunnan. Mutta ei sääntöä ilman poikkeusta. Ilmeisesti kausaaliminät voivat onnistua tässä esoteerisen valmentautumisen ansiosta. Sellaisissa tapauksissa on oltava erityisen valpas välttyäkseen joutumasta mitä petollisimman illuusion uhriksi: kuvitella olevansa täydellistynyt essentiaaliminä ja kykenevänsä hipomaan myös maailmaa 45; voivansa suorastaan katsella aurinkokuntahallitsijaa kaikessa kirkkaudessaan.

5.25 Emotionaalimaailman auktoriteetit johtavat harhaan

¹Useimmilla spiritualisteilla ja selvänäkijöillä on emotionaalimaailmassa opas, joka yleensä uskoo olevansa kaikkietävä, opas, johon he luottavat henkisenä auktoriteettina ja josta he tulevat riippuvaisiksi. Mutta emotionaalimaailmassa ei ole luotettavia oppaita. Jokaisesta, joka luottaa sellaiseen auktoriteettiin, tulee enemmän tai vähemmän harhautettu, tuntukoon se kuinka ihanteelliselta, jalolta ja suurenmoiselta tahansa.

²Fyysisessä maailmassa on lähes lukemattomia opettajia, jotka julistavat mitä uskovat tietävänsä, ja itseleivottuja ”messiaskompleksin” omaavia profeettoja. Emotionaalimaailmassa on vieläkin enemmän sellaisia yksilöitä, jotka hyvässä uskossa johtavat ihmisiä harhaan. Heitä on enemmän, koska he ovat yllätyksekseen huomanneet, että tämä maailma on jokseenkin erilainen kuin mitä he aiemmin luulivat, ollen nyt innokkaita oikaisemaan fyysisessä maailmassa esiintyneet harhaopit oivaltamatta, että myös heidän uusi käsityksensä on riittämätön.

³Esoteerikot eivät esiinny auktoriteetteina. He voivat selostaa oman näkökantansa ilmiöistä ja jättävät sen sitten ihmisten hyväksyttäväksi tai hylättäväksi. Etenkin planeettahierarkian oppilaat ovat tarkkoja sen suhteen, etteivät he käytä vaikutusvaltaansa kehenkään, yksinomaan auttavat etsijöitä, jotka pyytävät apua. Emotionaalimaailmassa auktoriteeteiksi tekeytyvät ovat

vailla todellista tietoa, ja ne, jotka uskovat löytäneensä auktoriteetin siinä maailmassa, erehtyvät. Tietenkin kaikki uskovaiset tapansa mukaan kieltävät tämän totuuden. Pitäkööt he uskonsa. He ovat siinä autuaita. Uusissa inkarnaatioissa he saavat tilaisuuden oppia uudelleen. Meistä kaikista tulee kausaaliminuuksia ennemmin tai myöhemmin.

5.26 Selvänäkijöiden aiempia inkarnaatioita koskeva tutkimus

¹Yhä tavallisemmaksi käy ilmiö, että ihmiset saavat tietoja edellisistä inkarnaatioistaan joko emotionaaliminuuksilta (emotionaalimaailmassa olevilta ihmisiltä) tai selvänäkijöiltä, jotka emotionaalimaailman eri molekulaarimuisteissa näkevät toivomansa ja uskovat voivansa tutkia omia tai toisten ihmisten edellisiä inkarnaatioita.

²Tämä on erehdys, sillä vain kausaaliminut voivat todeta tosiasioita menneisyyden tapahtumainkulussa. Kukaan ihminen, joka ei ole planeettahierarkian oppilas, ei siis kukaan selvänäkijä, raajajoogi jne., voi hankkia yliemotionaalista objektiivista tajuntaa. Ne, jotka väittävät päinvastaista, ovat emotionaalisen objektiivisen tajuntansa illusiivisuuden uhreja. Se saa heidät näkemään sellaista, mikä ei ole yhdenmukaista pysyvän todellisuuden kanssa. Planeettahierarkia varoittaa voimakkaasti: ”Älkää luottako emotionaalisten selvänäkijöiden lausuntoihin.”

³Selvänäkijät eivät näe täsmällistä todellisuutta tai tapahtumainkulkua, vaan sen todellisuuden vääristymän, joka on tulosta inhimillisen emotionaalitajunnan itseään koskevasta käsityksestä, kuvasta, joka on jatkuvan muutoksen alainen kaikkine suunnattoman monilukuisine omaa tilannetta ja toisten käyttäytymistä koskevine väärinkäsityksineen. Se, mitä ihmiset voivat tarkkailla emotionaalimaailmassa, on kaiken tämän illuusioelämän lopullinen synteesi, omaa rakennelmaansa, joka pohjautuu kaikkiin niihin vaikutteisiin, joiden uhreja he tiedostamattaan ovat olleet.

⁴Merkkinä siitä, että he ovat olleet jokin tietty historiallinen persoonallisuus, he pitävät usein kokemusta, jossa he tutustuessaan tämän kirjoituksiin tunnistavat kaiken. Mutta sellainen kokemus vaatii vain, että on kerran eläytynyt siihen kirjallisuuteen.

⁵Tietenkin ihminen voi saada tietoa yhdestä tai useammista edellisistä inkarnaatioistaan. Mutta siinä tapauksessa se tapahtuu suoraan tai epäsuoraan kausaaliminuuksien välityksellä. Mahdollisuus on siten olemassa, mutta todennäköisyys ei ole suuri. Oppilas saa kehotuksen olla ”katsomatta taakseen”, ja tämä koskee menneitä inkarnaatioita yhtä hyvin kuin nykyistä. Kukaan ei opi mitään uutta sellaisesta. Korjuun lain vaikutuksen täydellinen käsittäminen vaatii kykyä käyttää hyväkseen tajunnan aspektia, ja se kyky on vain essentiaaliminuuksilla. Esoteriikkaa ei saa käyttää tyydyttämään uteliaisuutta, sillä se on väärinkäyttöä, jolla on väistämättömät seuraukset.

⁶Leadbeater sai luvan tutkia joidenkin yksilöiden edellisiä inkarnaatioita ja julkaista havaintojensa tulokset. Esoteriikan ensimmäisen esiintymisen yhteydessä sallittiin propagandasyistä ja kokeilutarkoituksessa paljon sellaista, mikä muutoin oli kiellettyä eikä ole sallittua nykyisinkään. Vuodesta 1920 lähtien kaikki sellainen on jälleen kiellettyä. Luvaton uteliaisuus ja juoruilu katkaisee välittömästi oppilaan mahdollisuuden jatkoyhteyteen planeettahierarkian kanssa siinä inkarnaatiossa.

5.27 Planeettahierarkian asennoituminen emotionaalimaailmaan

¹Planeettahierarkia vakuuttaa päättäväisesti, ettei sillä ole mitään tekemistä minkään kanssa emotionaalimaailmassa. Hierarkia asennoituu siihen ikään kuin sellaista maailmaa ei olisi olemassa. Kaikki planeettahierarkian opettajat teroittavat oppilaidensa mieleen, etteivät myöskään he puuttuisi emotionaalimaailman ilmiöihin ja sen illuusioihin (siellä kaikki on valhetta ja huijausta). Opettajat kehottavat fyysisessä maailmassa olevia oppilaitaan, joilla on emotionaalinen objektiivinen tajunta, työskentelemään mahdollisimman määrin siinä maailmassa olevien ainemuotojen hajottamisen puolesta, koska ne ovat esteenä todellisuuskäsitykselle.

²Planeettahierarkia varoittaa oppilaitaan tavoittelemasta minkäänlaista objektiivista tajuntaa,

ennen kuin he ovat hankkineet kausaalisen objektiivisen tajunnan ja tulleet siten kausaaliminuuksiksi. Tultuaan kausaaliminuuksiksi he saavat myös emotionaalisen ja mentaalisen objektiivisen tajunnan, ja silloin he myös tietävät, kuinka käyttää niitä oikein. Sitä ennen niistä tulee esteitä mentaaliselle tajunnankehitykselle. Ja jokainen väärinkäyttö aiheuttaa erittäin huonoa kylvöä. Mutta korkeammalla emotionaalisella selvänäköisyydellä on niin suunnaton voima, että myös kausaaliminuuksien on kiinnitettävä tarkoin huomionsa, jotta he eivät sekoittaisi näitä kahta erilaista objektiivista näkökykyä toisiinsa. Ainoastaan 45-minut eivät voi erehtyä, eivät ole koskaan vaarassa tulla petetyiksi.

³Kuinka petollista illusiivisuus on, ilmenee siitä, että myös kausaaliminut ovat tulleet petetyiksi, kun he eivät ole olleet tarpeeksi tarkkaavaisia. Tämä tapahtui niin Besantille kuin Leadbeaterille. Planeettahierarkian sihteerin katsoo suorastaan, että hyvä annos tervettä agnostisismia voi olla suuresta arvosta oppilaalle, ennen kuin hänen sallitaan seurata opettajaansa emotionaalimaailman halki ja nähdä tämän suorittavan kaikenlaiset tärkeät ainekokeilut – jumalten muotoilemisesta maailmankaikkeuden synnyn havaintoesitykseen.

⁴Planeettahierarkia tekee selväksi, että emotionaalimaailmassa ei kenelläkään voi olla tietoa todellisuudesta. Sen tähden se lähettää varoituksen elämäntietämättömille: ”Älkää hyväksykö mitään totuutena keneltäkään emotionaalimaailmassa olevalta”. Tätä tarkoitti esoteerinen selviö: ”Enkelit kuiskivat vain valheita.”

⁵Varoitus osoittaa, kuinka innostunut opettaja on taistelemaan herkkäuskoisuutta, ihmiskunnan todellista kirousta vastaan.

⁶Ketkään planeettahierarkian oppilaat eivät saa käyttää spiritualistisia meedioita ollakseen yhteydessä fyysisen maailman ihmisiin. Oppilaille ei ole sallittua käyttää välineitä, jotka ovat tiedostamattomia lainatessaan fyysiset verhonsa. Spiritualismi sallii tiedostamattomien meedioiden käyttää emotionaalimaailman emotionaaliminuuksia. Ja asia on siten selvä.

⁷Emotionaalimaailmassa kukaan ei voi saada minkäänlaista suoraa tai epäsuoraa yhteyttä planeettahierarkiaan. Tämä on sanottu viitaten erityisesti kaikenlaisiin selvänäköijöihin ja okkultisteihin. Kaikki, mitä nämä ovat sanoneet siitä, on sulaa illusiivisuutta.

⁸Atlantiskokeilun jälkeen planeettahallitus sai ihmiset syntymään ilman emotionaalista objektiivista tajuntaa, mikä oli emotionaaliverhon napakeskusta koskeva välttämätön toimenpide.

⁹Eräässä kuuluisassa runossa Schiller sallii selvänäköjän kutsua jumaluutta vapauttamaan hänet tästä ”kauhistuttavasta lahjasta” ja antamaan hänelle hänen sokeutensa takaisin.

¹⁰Paras neuvo, jonka voi antaa kaikille, joille ”on suotu” emotionaalinen selvänäkö, on, etteivät he käytä sitä, sillä he eivät voi oivaltaa emotionaalimaailman illusiivisuutta, eivätkä arvioida oikein siellä tapahtuvia ilmiöitä. Luultavasti jokainen sellainen neuvo on ajan tuhlausta. Annettuaan neuvon esoteerikko on ainakin suorittanut pakottavan velvollisuutensa näitä harhanjohdettuja kohtaan. He ovat joutuneet sivuraiteelle valitettavine seurauksineen seuraavalle inkarnaatiolle, ehkä useammille.

5.28 Emotionaalimaailmassa ei ole toisminuuksia

¹Spiritualistien ”henget henkimaailmassa” ovat emotionaalimaailmassa olevia ihmisiä, jotka ovat jättäneet fyysiset verhonsa. Emotionaalimaailmassa oleskelevat vain ensimmäiset, eivät kausaaliminut tai toisminut. Ne, jotka uskottelevat olevansa sellaisia, ovat itsensä pettäneitä. Augoeideen alin ilmentymä on mentaalimaailman korkeimmassa piirissä (47:4).

²Ainoat tuossa maailmassa todellista tietoa omaavat ovat vanhat hylozooikot, aiemmin esoteeriseen tietokuntaan vihityt, jotka saivat tilaisuuden muistaa tämän tiedon uudelleen viimeisessä elämässään fyysisessä maailmassa. Ne, jotka opettavat emotionaalimaailmassa, ovat yleensä kaikkien vanhojen ideologioiden edustajia tai parhaimmalla tapauksella sellaisia, jotka edellisen lisäksi ovat kenneet orientoitumaan emotionaalimaailmassa. Kaikki elämykset emotionaalimaailmassa, tuntuivatpa ne kuinka ihanilta tahansa, ovat illusiivisia. Muistutettakoon jälleen erityisesti, ettei tietoa todellisuudesta voi hankkia alemmissa maailmoissa kuin kausaalimaailmassa, ei

inhimillisissä maailmoissa, ei inkarnaatioverhojen tajunnassa. Jos tietyt ensiminät väittävät jotain muuta, se ei muuta asiaa. Ensiminät eivät voi omin neuvoin hankkia tietoa todellisuudesta.

5.29 *Selvänäköisyys kuuluu emotionaaliasteelle*

¹Hyvin tavallinen käsitys okkultistien keskuudessa on, että selvänäkö on merkki ”korkeasta henkisestä tasosta”, mikä on suuri erehdys. Selvänäkö ja selväkuulo kuuluvat emotionaaliasteelle. Ne ovat synnynnäisiä tai hankittuja emotionaalisia kykyjä, eivätkä ne millään tavalla liity minkäänlaiseen ”korkeampaan kehitykseen”.

²Monet viipyvät tarpeettoman kauan emotionaalisuudessa, erityisesti ne, jotka ovat jollain tavalla onnistuneet hankkimaan selvänäön ja uskovat löytävänsä tiedon todellisuudesta ja elämästä emotionaalimaailmassa. Valitettavan monet mentaaliasteella olevat vajoavat takaisin tälle alemmalle asteelle emotionaalisen selvänäkönsä vuoksi. Ne mentaalinäkö, joilla nämä kyvyt ovat synnynnäisiä, tekevät siten viisaasti kieltäytymällä huomioimasta niitä. Tämän neuvon tärkeyttä he eivät vielä kykene ymmärtämään, sillä he ovat todellisuudesta tietämättömiä, heitä kiehtovat emotionaalimaailman näennäisesti rajoittamattomat mahdollisuudet mielikuvituksellisiin kokemuksiin, eivätkä he ymmärrä koko tämän harhakuvien leikin illusiivisuutta.

³Olemme fyysisessä maailmassa elääksemme täällä, emmekä millään ”korkeammilla vyöhykkeillä”. Olemme fyysisessä maailmassa hankkiaksemme välttämättömiä ominaisuuksia ja kykyjä. Sitä ei tehdä selvänäköisyydellä.

⁴Myös esoteerikko pitää selvänäköä pikemminkin rasituksena. Ei ole epätavallista tavata selvänäkijöitä, jotka ovat sekä arvostelukyvottomia että vastuuttomia. Planeettahierarkia vakuuttaa, että ilman todellista esoteerista tietoa selvänäkö johtaa väistämättä harhaan niitä, jotka antavat sille minkä tahansa tiedollisen arvon. Se on usein merkki huonosta korjuusta, mustan magian harjoittamisesta jossakin edellisessä inkarnaatiossa.

⁵Selvänäkijöille emotionaalimaailma on korkein maailma, koska he eivät voi kokea mentaali-
maailmaa. Heidän tulisi kuitenkin oppia jotakin siitä tosiasiasta, että kausaaliminän emotionaaliverho on vailla kaikkea sisältöä, niin tyhjä, ettei emotionaalimaailman ilmiöitä ole olemassa tälle minälle, muutoin kuin jos hänellä on aihetta erityisesti puuttua johonkin asiaan siinä maailmassa.

⁶Esoteriikassa vakuutetaan, että niin fyysisen eetterienergian kyvyt (”magia”) kuin selvänäkö ovat esteitä tajunnan jatkokehitykselle. Yksilö on suorituskykynsä sokaisema. Hän elää siinä, minkä huomioimisesta hänen tulisi kieltäytyä.

⁷Pitäisi olla selvillä siitä, että jokaisessa verhossa hankitaan juuri ne ominaisuudet, jotka tässä verhossa on mahdollista hankkia, eikä mitään korkeampia ominaisuuksia. Emotionaaliset kyvyt eivät anna tietoa fyysisestä maailmasta. Vasta mentaalitajunta mahdollistaa oikean käsityksen inhimillisissä maailmoissa sillä edellytyksellä, että se saa oikeita tosiasioita fyysiseltä järjeltä tai kausaalitajunnalta. Omatoimisesti ei voi tietää mitään maailmoista, joiden tajuntaan ei ole osallinen. Jopa hyvin yksinkertaisen ajattelukyvyn omaavien pitäisi kyetä käsittämään tämä. Eikä fyysisessä maailmassa oleskelevilla ole toisminän tajuntaa, mikäli ei ole kyse avataaroista. Yksi tosiasia voidaan vahvistaa ehdottomaksi: emotionaalimaailmassa ei ole toisminuuksia. He eivät voi tehdä mitään siinä toivottoman idiotisoivassa illuusioiden maailmassa.

⁸Emotionaalitajunta on terveelle järjelle vastaanottamaton. Se elää omassa ”ehdottoman tiedon” sisältävässä illuusiomaailmassaan.

5.30 *”Kosminen tajunta”*

¹Monet mystikot, Intiassa joogit, uskovat omaavansa ”kosmisen tajunnan”. Täällä Pohjoismaissa Martinus on tunnetuin niistä, jotka ovat väittäneet samaa. Se on järjenvastaista, mutta erittäin tyypillistä korkeammalla emotionaaliasteella, illuusioiden korkeimmalla asteella, oleville selvänäkijöille. Monien muiden tavoin Martinus oli oman mielikuvituksensa avuton uhri.

Saman virheen, voi hyvinkin sanoa väistämättömän virheen, tekevät kaikki emotionaaliset selvänäkijät, joiden on mahdotonta kyetä ratkaisemaan, missä raja heidän näennäisen ”loputtomalle tajunnanekspansiolleen” kulkee.

²Martinus ei tiennyt, että meidän planeetallamme on kaksi yli-inhimillistä luomakuntaa, että on olemassa planeettahierarkia, että saavuttaakseen kosmisen tajunnan yksilön on ensin hankittava tajunta kausaalimaailmassa (47:1-3) ja maailmoissa 46–42, että 42-tajunnan omaava kuuluu planeettahallitukseen ollen kaikkivoipa aurinkokunnassa. Jos ihminen voisi hankkia kosmisen tajunnan, niin korkeampia valtakuntia ei olisi olemassa eikä planeettahierarkia olisi tarpeen. Yksistään edellä sanottu riittää paljastamaan petollisuuden.

³”Kukaan itseoppinut näkijä ei nähnyt koskaan oikein.” Vasta sitten kun ihmiskunta oivaltaa tämän, tulee selvänäkijöiden usko heidän omien mielikuvituksellisten elämystensä oikeellisuuteen loppumaan. Ja vasta sitten kun okkultistit ovat oppineet, ettei ”pidä hyväksyä mitään ilman riittävää perustaa”, loppuu heidän luottamuksensa kaikenlaisiin mielijohteisiin ja päähänpistoihin.

OKKULTISMI

5.31 Johdanto

¹Niin kuin kristinuskolla on esoteerinen oppinsa (vielä julkaisematon gnostiikka), on myös islamin uskolla esoteerinen opetuksensa, joka on tullut tunnetuksi. Vielä ei ilmeisesti ole oivallettu, että samalle opille perustuvat niin intialainen joogafilosofia kuin kaikki historialliset uskontomuodot. On vain yksi oikea maailman- ja elämänkatsomus, se, jota planeettahierarkia on julistanut viidenkymmenentuhannen vuoden ajan esoteerisissa (salaisissa) tietokunnissa.

²Aikamme okkultistit ovat saaneet käsiinsä osia tästä opista ja järkeilleet niistä omia oppeja. Näin on syntynyt okkultisia lahkoja, joiden määrä kasvaa päivä päivältä. Teologian ja filosofian sijaan olemme saaneet okkultismin. Mutta muuten se on samaa hulluutta ja parantumattomuutta, joka on kaikkina aikoina luonnehtinut teologiaa ja filosofiaa. Jokainen messiaskompleksin omaava haihattelija tietää kaiken ”ainoasta oikeasta opista”.

³Seuraavassa kohdistuu arvostelu, ja osittain hyvin terävä sellainen, okkultisteihin ja heidän todellisuutta koskevaan väärinkäsitykseen. Jokaisella on oikeus omaan käsitykseensä olemassaolosta. Mutta kun sen väitetään olevan ainoa oikea käsitys, joka siten johtaa herkkäuskoisen yleisön harhaan, on sen edustajien alistuttava oikaisuun. Olemme kaikki matkalla ja on kai väistämätöntä, että jotkut astuvat syrjäiteille ja joutuvat umpikujiin. Uudessa inkarnaatiossa he saavat oppia uudelleen. Mahdollisesti heidät voisi säästää tältä ojennukselta.

⁴Ne, jotka ovat omaksuneet eksoteeriseksi sallitun esoteerisen tiedon, oivaltavat pian kuinka vähän tiedosta on toistaiseksi julkaistu. Oikeastaan olemme saaneet vain perusluonteisimmat tosiasiat todellisuudesta ja elämästä, riittävästi voidaksemme vapautua vallitsevan tietämättömyyden idiologioista ja hankkiaksemme sitten edellytykset päästäksemme osallisiksi oppilaisuudesta.

⁵Se, jonka tarvitsee tietää enemmän voidakseen palvella paremmin, saa tietää sen oppilaana. Tämä on ainoa tie. Oppilaat saavat tietää paljon sellaista, mitä ei ole lupa julkaista vielä moniin vuosisatoihin, tietoa, jota ainakin okkultistit tavan mukaan väärinkäyttäsivät tai vääristäisivät.

5.32 Okkultismi ja esoteriikka

¹Okkultismin ja esoteriikan erottaminen toisistaan käy yhä tarpeellisemmaksi. Olennainen ero niiden välillä on, että okkultismi on riippuvainen subjektiivisesta käsityksestä (elämyksistä emotionaalimaailmassa), kun taas esoteriikka koostuu fyysisessä maailmassa suoraan planeettahierarkialta saaduista tosiasioista. Se on ero subjektiivisen ja objektiivisen välillä, spekulatiivisuuden ja todellisuustiedon välillä. Yleensä okkultistit eivät ole käsittäneet edes tätä eroa. Heille

esoteriikka on samaa laatua kuin okkultismi. Okkultistit saavat tietoutensa kaikilta mahdollisilta tahoilta kykenemättä arvioimaan tietojen alkuperää. He ovat koonneet ”tosiasiansa” ja ideansa esoteeristen tietokuntien symbolisesta kirjallisuudesta, mikäli ne eivät ole heidän omia mielikuvitusrakennelmiaan, elämyksiä emotionaalimaailmassa. Esoteerikko hyväksyy tietoja ainoastaan planeettahierarkialta, sen oppilaiden välittämänä tai, harvinaisissa tapauksissa, kirjeinä 45-minuuksilta. Ainoat oppilaat, jotka tähän mennessä ovat osoittaneet kykenevänsä välittämään sellaista tietoa, ovat Blavatsky, Besant, Leadbeater ja Bailey.

²Lähimpien vuosikymmenien aikana meitä odottavat lukemattomat okkulttiset lahkot ja yhä vuolaampi mitä kirjavin okkulttisen kirjallisuuden virta. Tulos on jokseenkin samanlainen kuin ne noin 70 gnostista lahkoa, jotka syntyivät siirryttäessä Oinaan aikakaudesta Kalojen eläinrata-aikakauteen, vain mahdollisuudet sanoman levittämiseen ovat nyt huomattavasti suuremmat kuin silloin. Lukemattomat tuovat omat mielipiteensä julki ja myötävaikuttavat siten sekaannukseen.

³Harhaanjohdetuiksi eivät joudu vain mystikot ja selvänäkijät, vaan myös kaikki ne tuhannet, jotka uskovat heidän julistukseensa. Kirjassaan *Le matin des magiciens* selostivat Pauwels ja Bergier yksityiskohtaisesti, kuinka Hitler, Himmler, Hess, Rosenberg ja monet muut joutuivat okkulttisten haihattelijoiden, nk. rosenkreutzilaisten jne. (Machen, Hörbiger, Haushofer, Guénon jne.) avuttomiksi uhreiksi.

⁴Ei-esoteerikoista täytyy tuntua eksyttävältä, että kaikesta tästä vuolaasta pötypuheesta löytyy melkein aina ”totuuden siemen”, jokin tosiasia, jokin idea, joka on täysin vääristelty. Jos annetaan tietoja aidoista rosenkreutzilaisista, kuten Bulwer-Lyttonista ja Blavatskysta, hämmästy nähdessään, kuinka nämä tiedot on voitu asettaa sellaisiin mielettömiin yhteyksiin.

⁵Okkulttisten idiologioiden paljous on johtanut siihen, että ihmiset ovat eksytettyjä ja älylliset ovat skeptisiä. Kriittinen vertaileva tutkimus paljastaisi esoteriikan ja okkultismin välisen suunnattoman eron. Mutta useimmat eivät sellaiseen kykene, ja joiltakin se vaatii työn, jota muut pitävät merkityksettömänä.

⁶Vanhoilla esoteerisilla tietokunnilla oli varmasti puutteensa, sillä sellaiset ovat aina väistämättömiä. Mutta ne estivät ainakin alempien asteiden vihittyä kuvittelemasta (mikä nykyisin on tavallista) saavuttaneensa korkeimpien asteiden kyvyn ymmärtää.

⁷On turhaa kerätä vanhaa okkulttista kirjallisuutta. D.K.:n mukaan se on okkultistien spekulatiivista vuoksi täynnä virheitä ja erittäin epäluotettavaa. Tämä koskee erityisesti ennen vuotta 1920 julkaistua kirjallisuutta, mikä pitäisi arkistoida.

⁸Alun perin aidot esoteerikot kutsuivat itseään ”okkultisteiksi”. Mutta sen jälkeen kun monet mystikkoasteella olevat yksilöt alkoivat kutsua itseään okkultisteiksi, nimityksestä on tullut sopimaton. Tietenkin nämä okkultistit alkavat pian nimittää itseään ”esoteerikoiksi”, aavistamatta, ettei heillä ole mahdollisuutta vapautua emotionaalimaailmasta ja sen ehtymättömistä mahdollisuuksista mihin mielikuvitusrakennelmiin tahansa. Kaikkien esoteeristen termien väärännös jatkuu keskeytyksettä.

⁹Esoteerikkoa nimitettiin ”mentalistiksi” erotukseksi mystikoista, jotka ovat ”emotionalisteja”. Mutta tietenkin myös emotionalistit ovat alkaneet kutsua itseään ”mentalisteiksi”. Vihkiytymätön on suojaton tätä vahinkoa vastaan. Heillä ei ole edellytyksiä ymmärtää, että kyseessä on itsepetos.

5.33 Okkulttiset lahkot

¹Aina vuodesta 1875 lähtien, jolloin siihen saakka salainen tieto todellisuudesta sai tulla kaikkien ulottuville, on syntynyt lukuisia okkulttisia lahkoja, jotka ovat onnistuneet huiputtamaan kannattajiaan mielikuvalla, että niiden perustajat olivat erityisesti kutsuttuja ilmoittamaan tiedon ainoalla oikealla tavalla. Se on suoraan sanottuna petosta. Kukaan ei ole saanut sellaista oikeutta. Annetusta tiedosta ei saa tulla jonkin lahkon etuoikeus. Kukaan näistä lahkojen perustajista ei kuulu planeettahierarkiaan eikä ole saanut mitään henkilökohtaista tehtävää sieltä.

²Kaikesta tästä salamyhkäisyydestä jo julkaistun tiedon suhteen on ollut tuloksena, että

planeettahierarkia katsoo ”okkulttisten lahkoiden ja esoteeristen ryhmien olevan kaikenlaisista ryhmistä harhautuneimpia”.

³Julkisuuteen saatettu ei ole enää esoteerista sanan varsinaisessa merkityksessä. Tosiasia, että yleisen mielipiteen auktoriteetit eivät ole vielä tutkineet eivätkä omaksuneet tätä tietoa, minkä vuoksi se on jäänyt tuntemattomaksi, vaille suuren älyllisten joukon huomiota, on aivan eri asia. Tieto on aina etsijöiden saatavissa.

⁴Kaikki okkulttiset lahkot kuuluvat emotionaaliasteelle, tunteen ja mielikuvituksen asteelle. Kaikki lahkot, myös okkulttiset, vihkimyksineen ja muine lapsenomaisine toimintoineen, vaikuttavat harhauttavasti. Tässä varoituksen sana kaikille etsijöille: vältä yhteyttä sellaisiin yhteisöihin, sillä seuraus voi olla vain valitettava; joutua sellaisten voimien vaikutuksen alaiseksi, joiden valtaa vihkiytymättömät eivät aavista! Vältä kaikkia lahkoperustajia! He ovat harhaanjohtettuja. Uusia tietokuntia ei saa perustaa ennen vuotta 2200, ja silloin kuten aina sen tekevät vain essentiaaliminät. Teosofinen seura ei ollut mikään tietokunta.

⁵Sinnett vaati juhla-asua kokouksissaan. Mutta eversti Olcott saapui ainoassa puvussaan, kuluneessa puvun takissaan ja prässäämättömissä housuissaan. Ja niin hän saapui myös Tukholman linnaan, kutsuttuna kuningas Oscar II:n luo vastaanotolle. Niin myös esoteriikassa: Mestarin eteen saa tulla, olipa kuinka resuinen tahansa.

⁶Monet eri okkulttiset lahkot vastaavat tietyssä määrin eri tasoilla olevien ihmisten tarpeita ja tässä suhteessa niillä on oikeutuksensa. Arveluttavaa näiden lahkoiden mainostamisessa on se, että ne niin helposti vetävät puoleensa yksilöitä, jotka ovat kypsiä esoteeriselle tiedolle ja voisivat sen avulla saada oikeamman käsityksen todellisuudesta. Niin kuin olemassaolevat uskontomuodot ovat esteitä ainoalle todelliselle uskonnolle, rakkauden ja viisauden uskonnolle, niin ovat kaikki sienien tavoin maasta nousevat okkulttiset lahkot esteitä todelliselle tiedolle.

⁷Kiistat eri okkulttisten lahkoiden välillä sellaisista ongelmista, jotka ovat vain toisminuuksien ratkaistavissa, pelkästään ehkäisevät ykseydenpyrkimystä. Aikanaan virheellisyydet korjaantuvat, kun yksilö on saavuttanut sellaisen kehityksen, että ongelmien täytyy tulla ratkaistuksi oikealla tavalla. Silloin hän on jo oppilas. Esoteerisen mentaalijärjestelmän on tarkoitus antaa visio olemassaolosta ja vapauttaa elämäntietämättömyyden spekulatioista. Siitä järjestelmästä ei saa tulla dogmijärjestelmää, joka aiheuttaa turhia kiistoja asioista, joiden arviointiin kuitenkin vain korkeammat minät kykenevät.

⁸Ainoat okkulttiset yhteisöt, jotka ovat lähtöisin planeettahierarkiasta, ovat (Blavatskyn 1875 perustama) Teosofinen seura, (Alice A. Baileyn 1923 perustama) Arcane School ja (45-minän H.:n toimesta 1898 perustettu) The Temple of the People. Muilla ei ole ollut minkäänlaista yhteyttä planeettahierarkian jäseniin, luulkoon tai väittäköön muiden yhteisöjen perustajat mitä tahansa. On olemassa oppilaita useammille hierarkian 45-minuuksille, mutta heitä ei voi tunnistaa oppilaiksi, eivätkä he väitä olevansa sellaisia. On aihetta olettaa, että nykyisin mikään yhteisö ei ole suorassa yhteydessä hierarkiaan, vaan että aiemmin yhteydessä olleet toimivat alun perin saamansa virikkeen mukaan.

⁹Ne, jotka ovat kerran saavuttaneet kolmannen asteen jossakin esoteerisessa tietokunnassa, ovat myös kerran olleet oppilaiksi hyväksytyjä ja merkitty sellaisina planeettahierarkian oppilasluetteloon. He eivät myöskään tarvitse mitään yhteisöä, vaan kykenevät saamaan yhteyden Augoeideeseensa ja ”jumalaansa”.

5.34 Okkulttiset lahkot ja vapauden laki

¹Esoteerikolle esoteriikka on kerran hankitun tiedon uudelleen muistamista. Se on tietoa, jota ihmiskunta kokonaisuudessaan ei voi soveltaa järkevällä tavalla, eikä niin ollen tarvitse sitä. Sen tähden esoteerikko ei katso tehtäväkseen tehdä propagandaa tiedon puolesta. Sen sijaan hän tekee parhaansa auttaakseen jokaista omalla tasollaan, auttaakseen häntä saavuttamaan uudelleen piilevän tasonsa. Sen jälkeen on jokaisen oma asia saavuttaa korkeampi taso omilla kokemuksillaan ja niitä muokkaamalla. Esoteerikon oma näkemys todellisuudesta on hänen

oma salaisuutensa, eikä mitään, minkä hän yrittää tyrkyttää niille, jotka eivät sitä tarvitse.

²Okkultistien lahkojen tekemä virhe on se, että ne tyrkyttävät toisille ideoita, jotka tekevät heistä enemmän tai vähemmän elämään kelpaamattomia maailmassa, josta voi tulla heille vain mielikuvituksen näennäismaailma, ilman itsehankittua perustaa, jolla seisoa. Jos tämä perusta puuttuu, tulee tiedosta vain uudenlainen uskonto ja tuskin parempi kuin taikausko. Silloin on parempi olla fysikalisti ja auttaa ihmisiä ratkaisemaan ongelmansa, niin että elämästä fyysisessä maailmassa tulee kitkattomampaa, tarkoituksenmukaisempaa, onnellista elämää. Kehityksen edetessä kautta inkarnaatioiden jokainen hankkii omien kokemustensa kautta oman näkemyksensä todellisuudesta ja elämästä.

³On selvästi korostettava, ettei kenelläkään ole oikeutta pakottaa omaa näkemystään kenellekään, olkoon se kuinka oikea tahansa. Jokainen sellainen yritys on ristiriidassa vapauden lain ja itsetoteutuksen lain kanssa. ”Valta toisiin” saattaa olla välttämätön lastenkasvatuksessa, kunnes lapsi on saavuttanut perustavan elämänymmärtämyksen. Mutta valta, jota käytetään rajoittamaan ajatuksen- ja sananvapautta, on luvaton loukkaus, jolla on ”diktatorille” kohtalokkaat seuraukset. Sen, joka liittyy johonkin yhteisöön (poliittiseen, uskonnolliseen, tieteelliseen, okkulttiseen jne.) ja joka erotetaan myöhemmin yksilöllisen käsityksensä vuoksi, pitäisi tuntea olevansa kiitollinen saamastaan vapaudesta. Kaikenlainen mielipidepakko on täysin tuomittavaa. Yksilön ei pidä koskaan hyväksyä mitään, mikä on ristiriidassa hänen oman itsehankitun käsityksensä kanssa. Vain siten hän voi kehittyä oikealla tavalla.

5.35 Okkultistien illuusiot

¹On okkultisteja, jotka eivät ymmärrä, että fyysinen maailma on helvetti. Se osoittaa, että heiltä puuttuu elämänkokemusta ja ymmärtämystä ihmiskunnan kauhistuttavaa tilannetta kohtaan. Monille on myös tunnusomaista kyvyttömyys oivaltaa, ettei koskaan pitäisi ”katsoa taakse”. Niin vähän he ovat ymmärtäneet tästä esoteerisesta varoituksesta, että he päinvastoin ovat inokkaita tietämään edeltävistä inkarnaatioistaan. Niistä ei muuten ole mitään hyötyä heidän tajunnankehitykselleen. Se on tavallista uteliaisuutta. ”Karman vaikutusten” tutkiminen, josta he puhuvat, on yhtä väärin, sillä he eivät voi varmistaa sitä, mitä heillä ei ole kykyä ymmärtää. Okkultistien on opittava oivaltamaan kyvyttömyytensä arvioida elämänilmiöitä ja todellista tapahtumainkulkua. He yliarvioivat suuresti mahdollisuuttaan tarkoituksenmukaisesti käyttää samaansa vähäistä esoteerista tietoa.

²On hyvin tavallista, että ”yliälylliset” okkultistit, hankittuaan tietoa olemassaolevasta esoteerisesta kirjallisuudesta, tulevat äärettömän tärkeileviksi, käsittävät kaiken paremmin ja väheksyvät niitä, joilta ovat tiedon saaneet, pitäen heitä aivan liian alkukantaisina. Jos he eivät tekisi itseään naurettaviksi, he uskottelisivat mieluiten olevansa ”mestareita”. Joka tapauksessa heillä ei ole mitään sitä vastaan, että heidän seuraajansa nimittävät heitä sellaisiksi, niin kuin Steinerin tapauksessa. Ei ole helppoa vetää rajaa itsearvostuksen (omaa kykyä koskevan asiallisesti oikean oivalluksen) ja itsensä yliarvioimisen välille.

³Aiemmin esoteerikko sai oppia vaikenemaan teologien, filosofien ja mystikoiden edessä. Nykyisin hän saa vaieta myös okkultistien edessä. On turhaa puhua niille, jotka tietävät kaiken paremmin ja jotka ovat saaneet opetusta mestareiltaan emotionaalimaailmassa (astraalimaailmassa, henkimaailmassa), jotka ”käyvät tervehtimässä Shamballassa” jne.

⁴Hulluudelle, kuvittelulle ja herkkäuskoisuudelle ei ole mitään rajaa. Onneksi vain 45-minä kykenee vierailemaan toisilla planeetoilla superessentiaaliverhossaan. Mutta mustan loosin ”mestari” kykenevät luomaan muotoja emotionaalisisessa ja fyysisessä aineessa, muotoja, jotka harhauttavat kaikki paitsi esoteerikot. Nämä ”mestari” tekevät kaikkensa harhauttaakseen ja johtaakseen ihmiset ”sivuraiteille”. Okkultistit ovat todisteena siitä, että he onnistuvat siinä erittäin hyvin.

⁵Niin kuin uskonto on antanut meille lukemattomia profeettoja, jotka ovat aina sanoneet erilaisia asioita, samoin antaa okkultismi meille lukemattomia ”mestareita”, jotka uskovaiset

hyväksyvät ja joiden lausuntoihin he uskovat. Mutta esoteerikko ei hyväksy mitään mestareita, jotka väittävät olevansa mestareita, sillä hän tietää, että mestari kuuluu platoniseen ideain maailmaan, kausaalimaailmaan, ja että siellä hänet voi tavata, mutta ei koskaan emotionaali-maailmassa. Selvänäkijöiden toive tavata ”mestarinsa” emotionaalimaailmassa riittää täysin hyvin toteuttamaan tapaamisen. Mutta hän ei ole mikään mestari planeettahierarkiasta. Eikä kukaan tapaa mestariansa planeettahierarkiassa, ennen kuin hänestä on tullut Augoeideensa väline.

⁶Ihmiset ovat saaneet kuulla planeettahierarkiasta ja kuvittelu alkaa välittömästi. Eräs haihattelija on esimerkiksi luulotellut, että hän ”on saanut luvan hierarkialta...” Täytyy jyrkästi korostaa, ettei tämä voi olla totta. Vain oppilaat viiden, seitsemän tai yhdeksän ryhmissä voivat päästä yhteyteen hierarkian kanssa, yksilöt eivät koskaan. Valitettavasti tämä ei poista haihat-telun vaaraa, koska on osoittautunut, että kokonaiset ryhmät voivat joutua minkä tahansa emo-tionaalisen illuusion uhriksi.

⁷Emotionaalimaailmassa he ovat uskoneet tulleen planeettahallitsijan vihkimiksi ja tulleen sekä kausaaliminuuksiksi että essentiaaliminuuksiksi. Ne, jotka nykyisin (vuoden 1925 jälkeen) todistavat sellaisesta, ovat kaikki harhaanjohtettuja. Oppilas, joka todistaa itsestään (asemastaan, kokemuksistaan oppilaana), ei ole enää oppilas, mikäli hän koskaan on ollut sitä. Siten planeetta-hierarkia on tehnyt lopun oppilaiden persoonallisuuksia koskevasta uteliaisuudesta. Se, joka tahtoo tulla esoteerikoksi, saa tyytyä esoteeriseen tietoon. Kaikki henkilökohtainen on tabu. Elämäkerrat, jotka pyrkivät ”puhdistamaan” sellaiset historialliset persoonallisuudet kuin Para-celsus, Cagliostro, Blavatsky, Francis Bacon, Saint Germain jne., eivät kiinnosta planeetta-hierarkiaa. Jokainen saa uskoa mitä tahtoo tämän asian suhteen, niin kuin kaikkien muidenkin. Siitä, joka ei ole hankkinut ymmärtämystä, tulee joka tapauksessa valheen uhri.

⁸Kun oivaltaa, kuinka helposti ihmiset joutuvat valheen uhriksi myös fyysisessä maailmassa ja kuinka helposti joukkosuggestio vaikuttaa kokonaiseen väkijoukkoihin, alkaa helposti epäile-mään kaikkia todistajanlausuntoja. Ei ole muuta keinoa kuin yrittää vain käyttää omaa kriittistä järkeään.

5.36 Okkultistien spekulatiot

¹Niillä monilla lahkoilla, joita mystikot ja okkultistit aikanamme perustavat, on ainakin se hyvä puoli, että ne ehkäisevät fysikalismia ja viittaavat ylifyysiseen todellisuuteen. Ilahduttavaa ilmiössä on merkki siitä, että ”jotain tapahtuu”, että on etsijöitä, että monet ovat oivaltaneet vanhojen ideologioiden pitämättömyyden, että he ymmärtävät jotain korkeampien maailmojen ja korkeampien tajunnanlajien olemassaolosta. On toivottavaa, että nämä hyvät puolet jossain määrin hyvittävät sitä vahinkoa, jonka okkultistit aiheuttavat harhaanjohtavilla spekulatioil-laan.

²Elämme nimittäin aikaa, jolloin okkultistit spekuloiivat yhä enemmän tarkistamattomilla nk. historiallisilla tosiasioilla, erillisillä esoteerisilla tosiasioilla ja muutoin kaikenlaisilla näennäis-sillä tosiasioilla. Heidän jatkuva erehdyksensä ja heidän epäonnistumisensa peruste on, että he sekoittavat omia spekulatioitaan planeettahierarkialta saamaamme tietoon. On runsaasti Rudolf Steinerin tapaisia erittäin älykkäitä okkultisteja, jotka uskovat voivansa spekuloida eso-teerisilla tosiasioilla.

³Esoteriikalla spekuloinemisesta tulee vain harhauttavaa näennäisjärkeilyä, jolla ei ole vähäi-sintäkään merkitystä itsetoteutuksellemme, pikemminkin se ehkäisee mahdollisuuksiamme tul-la planeettahierarkian hyödyllisiksi välineiksi. Emme ole saaneet tietoa spekuloidaksemme ja kuvitellaksemme, vaan elääksemme oikein ja opastaaksemme toisia tekemään samoin, jotta meistä voisi tulla oppilaita. Tätä okkultistit eivät ole koskaan oivaltaneet. He ilmeisesti uskovat, että spekulatio on elämän tarkoitus.

⁴Olemme saaneet tietää tarpeeksi elääksemme, voidaksemme toteuttaa. Sen tähden olemme

saaneet tiedon. Okkultisteille on tunnusomaista, että he tahtovat tietää kohtuuttoman paljon sel-laista, jolle heillä ei ole vähäisintäkään käyttöä, teoreettista tietoutta (jota voisi kutsua har-haanjohtavaksi roskaksi), joka tarpeettomasti rasittaa heidän tajunnansisältöään ja vaikeuttaa päivittäistä olennaisen soveltamista. Ne, jotka tahtovat vain lisätä teoreettista tietouttaan, saavat odottaa, kunnes planeettahierarkia sallii lisää tosiasioita julkaistavaksi.

⁵Esoteerikko tietää, ettei inhimillinen äly voi ratkaista todellisuuden ongelmia, että siihen vaaditaan korkeampi objektiivinen tajunnanlaji, vähintään kausaalinen tai essentiaalinen, ettei tietoa todellisuudesta voi hankkia inhimillisissä maailmoissa (fyysisessä, emotionaalisessa ja mentaalisessa), vaan vasta platonisessa ideain maailmassa (kausaalimaailmassa) ja ettei kukaan voi astua siihen maailmaan muutoin kuin planeettahierarkian oppilaana. Ihminen voi hankkia tietoa fyysisestä maailmasta, mutta ei arvioida emotionaalisessa ja mentaalisessa maailmassa kokemansa todellisuuspitoisuutta.

⁶On ymmärrettävää, että ihmiset tietämättömyysasteella etsivät selityksiä tapahtumainkululle ja spekuloidut sen syistä. Mutta ihmiskunnan pitäisi oppia jotakin monituhatuotisen speku-laation tuloksesta: siitä, että teologien usko historiallisiin legendoihin on fiktiivinen ja että sama pätee sekä teologien että filosofien enemmän tai vähemmän loogisiin kuvitelmiin.

⁷Okkultistit ovat ilmeisesti oivaltaneet, ettei teologia, filosofia eikä tiedekään kykene ratkai-semaan olemassaolon ongelmia. Mutta he eivät oivalla, että he tekevät täsmälleen saman vir-heen kuin teologit, filosofit ja tiedemiehet, että he antavat lausuntoja ylifyysisestä todellisuudesta omaamatta tähän vaadittavaa kapasiteettia, että vain kausaaliminuuksilla on mahdollisuus todeta tosiasioita, hankkia tarpeellinen ”intuitio”.

⁸Monenlaisten okkultistien joukossa voi tavata sellaisia, jotka pitävät itseään itsenäisinä ajattelijoina. He opiskelevat kaikenlaatuista okkultista kirjallisuutta ja valitsevat oman käsi-tyksensä kanssa yhtäpitävän ymmärtämättä, että useimmat okkultiset kirjailijat ovat tehneet samoin ja että heillä kaikilla on eri käsitys ainoasta todellisuudesta. Jos he lisäksi ovat selvä-näköisiä, he neuvottelevat emotionaalimaailmassa oleskelevien yksilöiden kanssa, joita he pitävät tiedon lopullisina auktoriteetteina ja hyväksyvät heidän mielipiteensä oivaltamatta kuvittelemansa itsenäisyyden epäjohdonmukaisuutta.

⁹Jos jokainen filosofi uskoo voivansa hankkia oikean todellisuuskäsityksen, koskee tämä vielä suuremmassa määrin okkultisteja. Ja filosofien tavoin heillä kaikilla on eri käsitys siitä, mikä on todellisuutta ja totta.

¹⁰Mutta totuus on yksi, ja sen me saamme planeettahierarkialta. Kaikilla kausaaliminuuksilla, planeettahierarkian oppilailla, on sama todellisuuskäsitys, mikä ehkä voi herättää harkitsemaan. Se, mikä ei ole kaikille esoteerikoille yhtäpitävää yleispätevän tiedon kanssa, ei ole totta. Kaikki ”kokeilut totuuden kanssa” johtavat ehdottomasti harhaan.

¹¹Ovatpa esoteerikot tehneet mitä tahansa ehkäistäkseen yhä lukuisimpien okkultistien ehty-mätöntä spekulatiovimmaa, nämä ovat jatkaneet kaikkien niiden tosiasioiden ja ideoiden ek-syttävää väärinkäyttöä, joista yhä suuremmassa määrin tulee eksoteerisia.

¹²Onneksi kuljemme kohti valoisampia aikoja. Sadan vuoden sisällä monet aidot (eivät monet epäaidot) planeettahierarkian oppilaat ovat kumonnet tämän tuhansien okkultistien mielikuvi-tuksellisen spekulatiivisen tuotannon. Sillä välin on toivottavaa, että yhä useammat kehittä-vät sen esoteerisen vaiston, joka oivaltaa, ”että niin kuin okkultistit sanovat, se ei voi olla”.

¹³Järkiperiaate, jonka pitäisi olla ohjeellinen kaikille, jotka osaavat ajatella itse, eivätkä vain toistaa, mitä muut ovat ajatelleet (periaate, joka myös filosofien on ollut aivan liian helppo unohtaa), on: älä oleta mitään ilman riittävää perustaa. Se on periaate, jonka kaikki unohtavat, niin pian kuin he tahtovat selittää ”miksi”. Päivittäisessä seurustelussa he uskovat aina tietä-vänsä, miksi yksilö tekee tai sanoo niin. On mahdollista, että he joissakin erikoistapauksissa osaavat pinnallisesti selittää. Mutta korkeammilla kehitystasasteilla olevien kyseessä ollen tämä on lähes mahdotonta.

¹⁴On erityisen tärkeää, että okkultistit soveltavat tätä periaatetta, koska ihminen ei voi antaa

lausuntoja emotionaalisuuden ylittävästä todellisuudesta, ja juuri emotionaalinen todellisuus, jota selvänäkijät uskovat voivansa ymmärtää, on ”illuusioiden maailma”. Siellä he ottavat näennäisyyden todesta, jolloin heistä epäilemättä tulee elämystensä avuttomia uhreja, mistä kaikki lähes lukemattomat okkulttiset lahkot ovat todisteena.

¹⁵Useimmilla ei ilmeisesti ole kykyä ratkaista, mikä on riittävä perusta. He eivät oivalla, että tiedon täytyy perustua todettuihin tosiasioihin ja riittävän moniin, tyhjentäviin, yhdenmukaisiin tosiasioihin.

¹⁶Tuskinpa mitään virheitä tehdään, jos kieltäydytään hyväksymästä tietoja ylifyysisestä muilta kuin planeettahierarkian oppilailta. Sillä tavoin ei valitettavasti suinkaan olla ”varmalla puolella”. Sillä tulevaisuudessa yhä useammat, joiden on mahdotonta olla planeettahierarkian oppilaita, uskottelevat olevansa sellaisia. Lukemattomat selvänäkijät ja muut harhaanjohdetut tulevat väittämään, että he saavat kaikki kuvitellut tosiasiansa joltain ”hierarkian mestarilta”. Valitettavasti tämä ei koske vain itsensä pettäneistä. Meitä odottavat täysin tietoiset huiputtajat, jotka yrittävät menetelmällisesti ehkäistä tajunnankehitystä.

¹⁷Ainoa suoja on, ettei koskaan hyväksy mitään siltä taholta, ettei koskaan hyväksy yksittäisiä, erillisiä tietoja, että pitää myös sitä, mikä näyttää oikeisiin yhteyksiinsä sovitulta, ”työhy-potelesina” eikä koskaan vahvistettuna totuutena. Jokaisen on velvollisuus tutkia itse, sillä sen minkä hyväksyy, hyväksyy omalla vastuulla. Ketään eksyttäjää ei saa syyttää. On heidän asian-sa, että he kylvävät erittäin huonoa kylvöä. Pidä mielessäsi: kaikki emotionaalimaailmasta tuleva on valhetta. Se, joka tavoittelee rakastavaa ymmärtämystä, on oikealla tiellä. Siihen verrattuna kaikki muu on merkityksetöntä.

¹⁸Kun tutkii yhä monenlaisimpien okkulttisten teosten sisältöä, ymmärtää esoteerisen maailmankatsomuksen hallitsemisen tärkeyden. Kieltämättä saa vaikutelman, että okkulttiset kirjailijat uskovat, että esoteeriset tosiasiat voidaan sovittaa umpimähkään mihin tahansa ja lukemattomiin yhteyksiin paitsi ainoaan oikeaan. Koemme jotain samankaltaista kuin tapahtui kevät-päiväntasauspisteen siirtyessä Oinaan tähtikuvioista Kalojen tähtikuvioon. Kaikkien, jotka silloin saivat käsiinsä jonkin filosofisen idean, täytyi tehdä siitä jotain merkittävää. Heti he tiesivät kaiken siitä ja kaiken sen suhteista ja toimittivat hölynpölyä, vaikka tuskin niin järjetöntä kuin meidän aikanamme.

¹⁹Planeettahierarkia odottaa päivää, jolloin se saa antaa ihmiskunnalle oikean tiedon todellisuudesta. Ne perusluontoiset tosiasiat, jotka olemme saaneet perustaksi pysyvälle maailman- ja elämäntutkimukselle, riittävät täysin osoittamaan viidennen luomakunnan ehdottoman ylivoimaisuuden tiedon suhteen.

5.37 Okkultistit väärinarvioivat oman kehitysasteensa

¹Tavallisesti okkultistit väärinarvioivat oman kehitysasteensa. Pelkästään sen vuoksi, että he ovat hankkineet tietoa eri kehitysasteista ja osanneet soveltaa tietylle asteelle kuuluvaa käytäytymismallia oppimansa mukaan, he uskovat olevansa jotakin, mitä heillä ei ole mitään mahdollisuuksia olla lähimpien inkarnaatioiden aikana. Kun heidät uudessa inkarnaatiossa (ennen uudelleenmuistamista) asetetaan kokeelle, he epäonnistuvat, koska heillä ei ole teoreettisen tietouden tukea. Useimmat heistä joko yliarvioivat tai aliarvioivat mahdollisuuksiaan (jälkimmäinen harvinaisempaa).

²Oman tason virhearviointi johtuu joskus siitä, että yksilö on edellisissä inkarnaatioissa hankkinut yksipuolisesti tiettyjä korkeammalle tasolle kuuluvia kykyjä, mutta häneltä puuttuu muita, yhtä tarpeellisia kykyjä. Yleistä on myös liian suuri etäisyys tietouden ja itsetoteutuksen kyvyn välillä.

³Jos okkultistit eivät tuijottaisi silmiänsä sokeiksi tajunnanaspektiin eivätkä (niin kuin monet heistä) kuvittelisi omaavansa kosmista tajuntaa, vaan ymmärtäisivät, että evoluutiossa tahdon aspekti kehittyy samaa tahtia tajunnanaspektin kanssa, he ehkä voisivat tulla järkiinsä. Ne, joilla on kosminen tajunta, eivät ole vain kaikkietäviä aurinkokunnassa, vaan myös kaikkivoipia.

Kaikkitietäviä okkultistit voivat uskoa olevansa. Mutta on arvatenkin vaikeampaa kuvitella olevansa kaikkivoipia samoissa maailmoissa, jos järkeä on hiukkanenkin vielä jäljellä.

5.38 *Okkultiset kyvyt*

¹On olemassa monia poikkeavia tai nk. okkultisia kykyjä, jotka ovat synnynnäisiä tai ilmenivät tahattomasti. Tietenkin ne kaikki ovat selittämättömiä ilman esoteerista tietoa. Vihkiytymättömillä aina valmiina olevat tulkinnot ovat fiktioita.

²Kaikkia, jotka aiheuttomasti sattuvat omaamaan okkultisia kykyjä ja valmiuksia, voidaan vakavasti neuvoa luopumaan niiden käytöstä. Parhaimmassa tapauksessa ne vaikuttavat vain harhauttavasti, koska niiden oikea käyttö edellyttää erityiskoulutettuja esoteerikkoja (planeettahierarkian oppilaita). Kokeilut tuntemattomilla energioilla sisältävät aina vaaransa. Mutta yleensä varoitukset ovat ajan tuhlausta. ”Maagikko” luulee aina olevansa valittu ja että hänen kykynsä merkitsee myös sen oikean käytön ymmärtämistä. ”Hullut ryntäävät sinne, mihin viisaat varovat pääsyä.”

³”Kukaan itseoppinut näkijä ei nähnyt koskaan oikein” on esoteerinen selviö, jolle ei vielä koskaan ole ollut poikkeusta. Selvänäkö (emotionaalinen objektiivinen tajunta) ei anna oikean käsityksen kriteeriä (niin kuin emotionalistit ja selvänäkijät uskovat), yhtä vähän kuin objektiivinen fyysinen tajunta voi selittää todellisuutta. Mitä tulee ”valoon päässä” huomautettakoon, että kokeilut tällä ilmiöllä ovat johtaneet sokeuteen.

⁴Jos ihminen todella voi hyödyttää ihmiskuntaa kyvyllään, silloin myös joku planeettahierarkian oppilas ottaa huolehtiakseen hänestä. Kukaan ei voi missään suhteessa jäädä vaille huomiota. Jokaiselle mystikkoasteen saavuttaneelle on esoteerisessa arkistossa häntä koskevat asiakirjat, jotka käsittävät kokonaisen sarjan inkarnaatioita. Ja jokaisella on Augoeideensa.

5.39 *Mediumismi*

¹Meedio on ihminen, joka lainaa organisminsa eetteriverhoineen tuntemattomalle emotionaaliolelennolle ollen tiedostamaton lainauksen ajan, aavistamatta mitä sillä aikaa tapahtuu.

²Eivät ainoastaan inhimilliset emotionaaliolelennot ota haltuunsa meedion kehoa, vaan myös ihmisten muotoilemat emotionaaliolelennot, joita vilisee emotionaalimaailmassa. Nämä voivat myös toistaa ne ajatukset, joita ne vastaanottavat meedion ympärillä istuvilta.

³Spiritualistit katsovat, että heidän valvojansa emotionaalimaailmassa on luotettava opas ja huolehtii siitä, ettei vieraileva emotionaaliolelento voi aiheuttaa meediolle vahinkoa. Tämä onkin yleisesti katsoen oikein. Mutta hän on kykenemätön arvioimaan haltuunottaneen olelennon kehitystasetta. Sen voi tehdä vain toisminä. Eikä sellaisia esiinny emotionaalimaailmassa.

⁴Spiritualistiset meediat, jotka lainaavat organisminsa eetteriverhoineen tuntemattomille emotionaaliolelennoille, esittävät itse asiassa näytelmän riivatusta. Ainoa ero on se, että meedio on vapaaehtoisesti lainannut itsensä siihen, kun taas toisissa ihmisissä ilmiö tapahtuu vastoin heidän tahtoaan. Monien meedioiden kohdalla tämä onkin päättynyt siihen, että tilapäinen haltija on kieltäytynyt jättämästä saalistaan: helppo tapa välttyä inkarnaatioprosessin läpikäymiseltä. Kannattaako varoittaa? Luultavasti ei.

⁵Kukaan planeettahierarkian oppilas, kukaan planeettahierarkian jäsen ei anna tietoja meedion kautta. He voivat äärimmäisen harvinaisissa poikkeustapauksissa käyttää oppilaan organismia eetteriverhoineen. Kolmasminä voi käyttää siten kausaaliminää. Mutta silloin on kyseessä kausaaliminä, ja tämä on koko ajan täysin tietoinen tapahtuvasta. Ero on huomattava.

5.40 *Okkultistit eivät ole oppilaita*

¹Aikanamme vilisee itsenimettyjä pythagoralaisia, platonikkoja, rosenkreutzilaisia jne., ja heitä tulee lisää joka päivä. Mutta ne, jotka todistavat itsestään, eivät ole koskaan olleet vihittyjä mihinkään esoteeriseen tietokuntaan. Teosofi Leadbeater sai antaa selvityksen Pytagoraan tietokunnan kolmesta alimmasta asteesta (joiden olemassaolon hän tunsi), mutta vasta saatuaan

luvan Pytagoraalta, johon hän kykeni saamaan henkilökohtaisen yhteyden.

²Kun ihmiset saavat kuulla oppilaisuudesta, he uskovat olevansa valmiita siihen. Sitä vaaraa ei ole. Jos tosiasia oppilaisuudesta on heille uusi, on vielä monta inkarnaatiota jäljellä, ennen kuin asia tulee ajankohtaiseksi. Yleensä ihmiset kuvittelevat, että he ovat kehityksellisesti paljon edistyneempiä, kuin he itse asiassa ovat. Sitä paitsi on olemassa monia jo tuhansia vuosia sitten esoteerisiin tietokuntiin vihittyjä, joilla on monta inkarnaatiota jäljellä ennen kuin heistä voi tulla oppilaita. Kuuluminen johonkin okkulttiseen yhteisöön ei tässä yhteydessä merkitse mitään. Vaikuttaa pikemminkin siltä kuin sellaisilla yhteisöillä olisi alentava vaikutus yksilön tasoon.

³Niillä, joilla esoteerinen tieto ei ole piilevänä, on vähäiset mahdollisuudet kaoottisena aikanamme, lähimmän 200 vuoden aikana, hankkia edellytykset arvioida tiedon todellisuuspitoisuus ("arvo, merkitys elämälle").

5.41 Okkultistit työskentelevät planeettahierarkiaa vastaan

¹Planeettahierarkia varoittaa niistä yrityksistä, joita tullaan tekemään yhä suuremmassa määrin etsijöiden harhauttamiseksi. On aivan ilmeistä, että nykyisin on varauduttava myös "mustiin" okkultisteihin, joiden selvityksillä on juuri tämä tehtävä. Yhä useammat haihattelijat väittävät olevansa oppilaita ja saaneensa oppinsa "korkeimmalta taholta" tai olevansa jopa "mestareita", jotka ympäröivät itsensä oppilailta tehden propagandaa harhaanjohtavalle idio-logialleen jne. Koska näillä "mestareilla" on erityinen kyky herättää huomiota ja sumentaa emotionaaliasteella olevien arvostelukyky, on välttämätöntä vakavasti varoittaa tästä yhä suuremmasta vaarasta.

²Nämä okkultistit kääntävät pois huomion aidosta esoteriikasta, jota Blavatsky, Besant ja Leadbeater julistivat, ja vuosina 1920–1950 planeettahierarkian sihteeri D.K. Vain ne kirjailijat, jotka lähtevät näistä julistajista, seisovat sillä tietopohjalla, jonka länsimaiden osalle laski kreikkalainen filosofi (46-minä) Pytagoras, tuleva maailmanopettajamme Christos–Maitreejan jälkeen.

³Sama ilmiö taas kerran kuin kaksituhatta vuotta sitten, jolloin kvasignostiset lahkot vääristsivät Christoksen julistuksen.

⁴Historia opettaa, että valhe on helpompi uskoa kuin totuus. Todisteena tästä ovat kaikki eri lahkot, yhteisöt, lukemattomat idiologiat.

5.42 Okkultistit ovat epäkypsiä esoteriikalle

¹Uusien ideoiden ja tosiasioiden julkistamisen väistämättömänä seurauksena tuntuu olevan, että nämä joutuvat kaikenlaisten spekuloitsijoiden haltuun, jotka turmelevat olennaisen ja vaikeuttavat siten tiedon omaksumista. He ovat niin innokkaita osoittamaan ymmärtämyksensä, etteivät he voi odottaa, kunnes ovat käsittäneet, mistä on kysymys ja että ymmärtämisen edellytys on perinpohjainen uudelleenharkinta ja kaiken korvaamattomaksi katsotun, vaivalla hankitun elämäнкäsityksen pois kitkeminen. He sovittavat uudet ideat vanhoihin järjestelmiinsä ja vanhoilla menetelmillään ja tuottavat elinkelvotonta näennäistietoa. Surullista tässä on se, että he sulkevat tien päteviltä (piilevän tiedon omaavilta) etsijöiltä, jotka pettyneinä kääntyvät pois tästä näennäistiedosta ja luopuvat.

²Omituista on se, että nämä harhauttavat okkulttiset lahkot näyttävät aina menestyvän paremmin ja saavan useampia kannattajia kuin esoteerikot, jotka julistavat oikeaa tietoa todellisuudesta ja elämästä. Vaikuttaa siltä kuin totuuden täytyisi aina olla valheella laimennettua tullakseen yleisesti hyväksytyksi. Ihmiset ovat tyytyväisiä, jos kaikesta valheesta löytyy pieninkin "totuuden siemen".

³Planeettahierarkian mielipide vuodelta 1775, ettei ihmiskunta ollut kypsä esoteriikalle, on osoittautunut täysin oikeaksi. Useimmat opiskelijat ovat ymmärtäneet ja tulkinneet esoteriikan väärin. Monista on tullut suuruudenhulluja. Toiset ovat saaneet messiaskompleksin. Monet ovat

alkaneet spekuloida esoteerisilla tosiasioilla ja vaikuttaneet harhauttavasti useimpiin okkultisteihin. Täytyy kai kuvitella, jotta ei tarvitse elää ja toteuttaa. Enin siitä työstä, jota todelliset esoteerikot tekevät, on hulluuden vastustamista.

EMOTIONAALISUUS JA ITSETOTEUTUS

5.43 Kamppailu vetovoiman ja poistyöntövoiman välillä

¹Vetovoima ja poistyöntövoima pääsevät aina oikeuksiinsa kaikissa energiasuhteissa ja yksilön asenteessa kaikkeen, sekä sisäiseen että ulkoiseen. Negatiiviset poistyöntävät värähtelyt hallitsevat alemmissa emotionaalisissa molekyylilajeissa, mutta se ei lainkaan tarkoita, että luoksevetävät energiat puuttuvat. Vetovoimaa ja poistyöntövoimaa esiintyy kaikissa emotionaalisissa molekyylilajeissa, positiivisia ja negatiivisia energioita on kaikessa; vastakohtat edellyttävät toisiaan. Psykologisesti oikeampaa olisi ilmaista asia niin, että alemmilla asteilla oleskelevat ja erityisesti poistyöntävän perustaipumuksen omaavat yksilöt ovat helpommin negatiivisten energioiden vaikutuksen alaisia.

²Sanottu tarkoittaa aineen kahta värähtelytaipumusta. Tajunnan suhteen tulee lisäksi muita tekijöitä, joita määräävät yksilön pyyde tai tunne (ja siten kehitystaso). ”Rakkaus” johonkin tiettyyn kohteeseen voi herättää ”vihaa” kaikkeen, mikä ei liity tähän yksilölliseen. Tyypillisiä esimerkkejä tästä ovat kaikenlainen dogmaattisuus ja lahkolaisuus, joka sulkee pois kaiken, mikä ei sovi yhteen niiden kanssa.

³Ihmisiä hallitsee heidän alempi emotionaalisuutensa, koska he edellisissä inkarnaatioissaan ovat harrastaneet juuri tähän alempaan kuuluvaa. Ihmisiä elävöittävät alempien molekyylilajien poistyöntävät värähtelyt, viha sen lukemattomissa ilmaisumuodoissaan, joihin kuuluu myös itsekkyyt. Kulttuuriasteen eli mystikkoasteen saavuttaneet oppivat kehittämään vetovoimaa kaikkeen (pyrkimystä ykseyteen). Emotionaaliverhossa riehuu alempien ja korkeampien energioiden välinen ristiriita, kunnes korkeammat ovat voittaneet. Tämä ristiriita on monenlaisen emotionaalisen kärsimyksen syy.

⁴Vetovoiman ja poistyöntövoiman energioiden välinen taistelu emotionaaliverhossa on pitkäaikainen ja vaikea ja jatkuu monien inkarnaatioiden ajan. Eikä taistelu ole lainkaan päättynyt vielä sittenkään, kun yksilö on saavuttanut korkeimman emotionaalisuuden (48:2), vaan jatkuu humaniteettiasteella, koska yksilö läpikäy kaikki kehitystasot jokaisessa uudessa inkarnaatiossa, kunnes hän on saavuttanut uudelleen varsinaisen tasonsa. Mentalisti omistautuu usein mentaalitajuntansa kehittämiseksi ja laiminlyö niin ollen emotionaalisessa alitajunnassa olevien piilevien korkeampien emotionaalisten kykyjensä uudelleenhankinnan. Koska ihmiskunta oleskelee alemmalla emotionaaliasteella, ovat ihmisen emotionaaliverhon kautta virtaavat värähtelyt enimmäkseen poistyöntäviä. Koska nämä värähtelyt lävistävät myös humanistin emotionaaliverhon ja aktivoivat siten hänen emotionaalisuutensa, hänen on kehitettävä korkeampia emotionaalisia kykyjään välttyäkseen joutumasta poistyöntävien värähtelyjen uhriksi. Tätä riippuvuuttamme ympäristöstä ja olemassa olevasta sivilisaatiosta gnostikot kutsuivat osallisuudeksemme perisyntiin.

5.44 Poistyöntövoima – alempi emotionaalisuus

¹Se, mikä ei ole rakkautta (vetovoimaa) on vihaa (poistyöntövoimaa). Useimpien ihmisten elämänilmaukset ovat yleisesti katsoen vihan ilmentymiä. Pahimmiksi voidaan lukea kateus ja vahingonilo, panettelu ja vaino.

²Niin kauan kuin poistyöntävä taipumus etsii ulospääsyä vihalleen, elämä jää taisteluksi. Viha rikkoo vapauden lakia ja ykseyden lakia. Alemmilla asteilla ihmiset loukkaavat toistensa vapautta ja ehkäisevät toistensa itsetoteutusta.

³Voltaire kutsui ihmistä ilkeimmäksi kaikista eläimistä (l’animal méchant par préférence), ja valitettavasti merkittävä (alemmilla asteilla oleva) osa ihmiskuntaa tekee oikeutta nimitykselle.

Pahuudelle ei ole mitään rajaa, kun viha tulehtuu. Ja pahin kaikista on uskonnollinen viha.

⁴Alemmalla emotionaaliasteella (vihan asteella) on aiheita aika tavalliselle mielipiteelle, että nk. ystävät vahingoittavat usein enemmän kuin vihamiehet. Tavalliseen, ajatuksettomaan ja vastuuttomaan laverteluun sekoittuu näennäisellä asiatiedolla kaikki se negatiivinen, minkä joku on uskonut voivansa todeta ystävässään, jolloin ulkopuoliset saavat väärän käsityksen tästä henkilöstä. Hyvin tavallista on myös, että vaimot puhuvat samaan tapaan pahaa miehistään. Tällä tavalla on monen miehen elämänura tuhoutunut. Nämä ihmiset eivät aavista, kuinka he juoruilullaan ja arvosteluillaan paljastavat itsensä ja tasonsa. Se, joka takertuu ystävän vikoihin ja puutteisiin, ei ole mikään todellinen ystävä. Hänen vaikutuksensa on alentavaa, minkä vuoksi seurustelua sellaisen kanssa on mahdollisimmissa määrin vältettävä. Tämä koskee muuten kaikkia, jotka ”puhuvat pahaa ihmisistä”. He levittävät ja lisäävät vihaa maailmassa.

⁵Ihmiset eivät anna koskaan anteeksi. He eivät voi, vaikka he yrittävät. Lakkaamalla ja pienimmästäkin aiheesta sukeltaa vihan herättänyt esiin ja se on huomioitava. Ne, jotka eivät ole saavuttaneet vetovoiman astetta, elävät poistoyöntävien energioiden vallassa, ymmärsivätkä he sen tai eivät. Viha on alitajuisissa komplekseissa ja aktualisoituu pienimmästäkin muistutuksesta.

⁶Ainoa, mitä viha muistaa ihmisestä on hänen puutteensa ja virheensä, aavistamatta omaa osallisuuttaan siihen, aavistamatta kuinka ympäristön viha kaikissa ilmaisutavoissaan on vaikuttanut harhaanjohtavasti.

⁷On ymmärrettävää, että Schopenhauer erinomaisena ihmiskunnan tuntijana kykeni tiivistämään elämänviisauden kahteen osaan. Toinen osa oli, ”ei sano mitään eikä usko mihinkään”. Toinen oli, ”ei rakasta eikä vihaa”. Hän lisäsi, että tämän oivaltanut luopuukin mielellään senkaltaisesta elämästä. Ilman esoteerista tietoa sellainen johtopäätös on melkein itsestään selvä.

⁸Alemmalle emotionaalisuudelle on tyypillistä joukkoajattelu, mekaaninen toistaminen ja siihen liittyvä negatiivinen ja emotionaalinen vastaanottavuus.

⁹Barbaari- ja sivilisaatioasteella hallitsevat itsekkäät tunteet. Ystävyydellä ja palveluksilla (lahjoilla jne.) näissä yksilöissä voi herättää eloon muutamia niistä tunteista, joiden kristityt uskovat olevan rakkautta, mutta jotka ovat vain eräänlaista tunteilevuutta. Näitä ihmisiä luonnehtii yleisesti katsoen vanha sanonta: ”Rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ja vihaan niitä, jotka minua vihaavat. Niin olen tehnyt, niin minä teen ja annan toisten juoruilla.” Ja viha on aina väijyksissä. Pieninkin syy tulehduttaa sen heti ja usein kauhistuttavassa määrin. Silloin se ei anna samalla mitalla takaisin vaan moninkertaisesti.

¹⁰Jos tahtoo saavuttaa tuloksia näiden ihmisten parissa, täytyy vedota itsekkyyteen ja yrittää ”sivistää” itsekkyyttä. Epäitsekkyyys ja muut jalot tunteet ylittävät heidän ymmärryksensä, mikäli omalaadulla ei ole ”synnynnäistä” taipumusta ykseyteen.

¹¹Omalaatu on perusluonne, jonka yksilö on hankkinut aionien aikana, eikä se voi yhtäkkiä muuttua. Valistamalla ja vaikuttamalla voidaan silotella pintaa ja opettaa sosiaalinen käyttäytymismalli, ei muuttaa ”luontoa”. Vaikuttamalla yksilöihin heissä voidaan herättää psykooseja ja saada heidät kokemaan vetovoimaa, mikä vaivuttaa heidät usein haltiotilaan. Sellaisilla kokemuksilla heissä voi herättää kaipuun tähän tilaan. Mutta heidän on itse työskenneltävä korkeampien tilojen saavuttamiseksi itseään toteuttamalla. Monet eivät tähän kykene, koska heiltä puuttuvat edellytykset, vaadittavat kokemukset. Kaipuu löytää voimia, mahdollisuuksia ja keinoja. Kaikki on vain ajan kysymys. Ja tämä ihmisten on niin vaikea ymmärtää. Kärsimättömyydessään he tahtovat nähdä heti tulokset, joiden toteuttaminen voi viedä monia inkarnaatioita.

¹²Totuudenmukaisesti onkin sanottu: ”Kohteliaisuus on usein ainoa rakkauden laji, jota meillä on mahdollisuus osoittaa kanssaihmisillemme.” Se on kaiketi alin laji, tämä siloteltu pinta, hyvän kasvatuksen tulos ja ”sivistyneisyyden merkki”.

¹³Myötätunnosta puhutaan paljon. Oikea ilmaisu on osanotto. Ilmaisulla ”tuntea myötätuntoa” toisia ihmisiä kohtaan on lisämerkitys ”kärsiä heidän kanssaan”, ja tämä käy vielä ilmeisemmäksi

monien muiden kielten vastaavissa sanoissa. Kärsiminen toisten kanssa tekisi meidät kyvyttö-
miksi auttamaan heitä. Jos kärsisimme kaikkien kanssa, olisimme pian täydellisiä hermoraunioita
ja päätyisimme mielenterveyskuntoutukseen. Tämä lisämerkitys ”myötäkärsimisestä” osoittaa,
että käsite ”myötätunto” on harhaanjohtava ja itsepetollinen, tavalliseen tapaan. Nietzsche
vastusti kiihkeästi sanaa Mitleid, ”myötäkärsimystä”. Hän oli yrittänyt kärsiä toisten kanssa ja
oivalsi selkeästi myötätunnon järjenvastaisuuden, että ihmiset päätyisivät hoitolaitokseen ole-
matta siten vähääkään hyödyksi. Lisäksi hän tunsi voimakkaasti omalta osaltaan, että ylpeät
luonteet kieltäytyvät toisten myötätunnosta. He tahtovat kärsiä tuskansa hiljaisuudessa.

¹⁴Kestää vielä kauan, ennen kuin kaikki alemmilla asteilla hankkimamme taipumukset on
lopullisesti kitketty juurineen. Tämä sisältyy ilmaisuun: ”Se, joka on synnitön, heittäköön
ensimmäisen kiven.” Niin vähän ovat kristityt oppineet 2000 vuoden aikana, että he ensim-
mäisen tilaisuuden tullen ovat innokkaita ”heittämään ensimmäisen kiven”. He eivät edes huo-
maa sitä, niin automaattista on päivittäinen kivenheitto, ja sitten he luulevat olevansa sivisty-
neitä ja ymmärtävänsä ihmisluonnetta. Aivan liian paljon on jäljellä barbaariasteelta myös
niillä, jotka luulevat omaavansa itsetuntemusta ja pitävät itseään edistyneinä. Itsesokeus on
valtavaa ja useimmat sanontatavat tylsistyttäviä. ”Eihän sitä ole enempää kuin ihminen.” Ei
enempää kuin?

¹⁵Jos ihmiset jaettaisiin rakkaus- ja vihaihmisiin (erittäin järkevä jako), kuinka monta voi-
taisiin siinä tapauksessa löytää ensimmäiseen ryhmään luettaviksi, koska kaikki on vihaa, mikä
ei ole rakkautta? Kuulummeko itse niihin? Päivittäinen itsetutkistelu tämän suhteen olisi hyö-
dyllinen harjoitus, joka pian parantaisi meidät.

¹⁶Kun ihmiskunta kerran tulevaisuudessa on oppinut, että fyysinen ja alempi emotionaalinen
luonteemme sisältää kaikki eläinkunnassa esiintyvät negatiiviset ominaisuudet, suuremmassa
tai pienemmässä määrin eri inkarnaatioissa, ehkä lopultakin voidaan ruveta suhtautumaan
järkevästi inhimillisiin nk. heikkouksiin. Varmaa on, että ne, jotka vihamielisessä moralis-
saan tuomitsevat toiset heidän vikojensa ja puutteidensa vuoksi, saavat itse kärsiä juuri näistä
uudessa inkarnaatiossa. Tieto tästä voisi ehkä pysäyttää tuon mielettömän tuomitsemisen. ”Olet
sellainen kuin se, jonka tuomitset” tai tulet sellaiseksi ja tulet itse tuomituksi. Kaikissa meissä
on vikoja, enemmän tai vähemmän eri inkarnaatioissa. Jos jatkamme vain niihin tuijottamista,
niin kuin tähän mennessä, emme vapaudu niistä koskaan.

¹⁷Ihmiskunta on eri tasoilla olevien yksilöiden kollektiivi, ja nämä tasot kohoavat ja laskevat
kollektiivisesti eri aikakausina. Ihmiskunta ei kohoa, ennen kuin se kollektiivisesti työskentelee
tasojen kohottamiseksi. Mutta vasta sitten mahdollistuu kaikkien tasojen todellinen kohoaminen.

5.45 Vetovoima – korkeampi emotionaalisuus

¹Kaikki elämä (kaikki monadit) muodostavat tajunnan suhteen ykseyden. ”Pelastuminen” on
tämän ykseyden ymmärtämisessä. Tämä ymmärtämys on ihmiselle mahdollinen, mutta se ei
toteudu, ennen kuin sen kokee essentiaalitajunnassa. Tämän tajunnan saavuttaminen vaatii
emotionaalisen vetovoiman energioita ja emotionaalisen vetovoiman ominaisuuksien hankin-
taa. Palvelua on esoteriikassa symboloitu ”uhrauksena”, koska vihan (poistyoiminnan)
voittaminen rakkaudella (vetovoimalla) voi olla hyvinkin rasittavaa. Mutta koska vetovoiman
energiat korkeampana emotionaalisenä lajina ovat vahvempia kuin alemmissa emotionaalisissa
molekyylilajeissa toimivat vihan energiat, niiden täytyy voittaa, jos niitä käytetään tarkoituk-
senmukaisesti. Käyttämällä vetovoiman energiat tulevat hallitsemaan yhä enemmän myös
omassa emotionaalitajunnassa, ja saavat sitä paitsi automaattisesti lisävahvistusta essentiaali-
maailmasta (toistriadin essentiaaliatomista kausaaliverhon ykseyskeskuksen välityksellä). Tä-
mä vitalisoi myös essentiaaliatomin, niin että se automaattisesti muodostaa värähtelyillään
essentiaaliverhon, joka on aluksi alkeellinen, mutta laajenee jälkeenpäin yhä enemmän. Siten
yhteys ykseydenintuition ja sen energioihin tulee yhä helpommaksi.

²Vasta planeettahierarkian oppilaana monadi kykenee mentaaliminänä käyttämään oikein

emotionaalisen vetovoiman energioita saavuttaakseen kausaaliverhon välityksellä essentiaali-maailman tajunnan ja ymmärtääkseen, mitä ykseys merkitsee.

³Vetovoiman ominaisuudet hankitaan korkeammassa emotionaalisuudessa (48:2-3). Kulttuuriasteen voidaan katsoa alkavan lajin 48:4 korkeammilla tasoilla ja sen kruunaa pyhimysinkarnaatio (todellinen, mutta vastaten hyvin vähän katolilaisten ”kanonisoinnin” vaatimuksia), korkein taso lajissa 48:2.

⁴Niin kutsuttu mystikkoaste alkaa lajin 48:3 korkeammilla tasoilla, kun vetovoima on kasvanut niin voimakkaaksi, ettei ”järki” (47:6,7) enää kykene hallitsemaan.

⁵Kulttuuriasteelle on tunnusomaista, että yksilö lakkaa elämästä itselleen (egoistin elämää) ja elää toisille, jollekin muulle kuin itselleen, ihmiskunnalle tai jollekin ihanteelle, palvelukseen kehitystä, ykseyttä. Kulttuuriasteella ihminen voi saada yhteyden essentiaalitajuntaan kausaaliverhon ykseyskeskuksen välityksellä.

⁶Korkeampi emotionaalisuus, yhteydessä essentiaalisuuteen, antaa suuremman ymmärtämyksen toisia ihmisiä kohtaan kuin mikään mentaalinen analyysi. Tämä on asia, jonka myös esoteriikasta tietämättömät voivat todeta; ikivanha kokemus mystikkoasteella, vaikka vailla esoteerista tietoa he eivät tietenkään ole osanneet selittää teknistä asiaintilaa..

⁷Me kehitämme vetovoiman ominaisuuksia kohtaamalla ihmiset rakastavaisella ymmärtämyksellä, myös sellaiset, jotka koemme epämiellyttäviksi. Siten vaikutamme heidän mahdollisuuteensa kehittää vetovoimaa, ehkäisemme heidän vihamielistä asennettaan. Elämäntaitoon kuuluu ihmisten rakastaminen heihin kiintymättä. Kiintyminen tapahtuu helposti, jos antaumuksessamme on jäljellä jotain itsekkyydestä.

⁸Rakastamalla ihmisiä saamme yhteyden heidän sieluunsa, heidän Augoeideeseensa, joka on rakkaus. Me autamme häntä hänen pyrkimyksessään tehdä emotionaalitajunta vastaanottavaiseksi vetovoiman energioille. Ollessamme yhteydessä Augoeideeseemme saamme yhteyden ykseyteen ja toisten ihmisten sieluihin. Muuta keinoa ei ole.

⁹Emotionaalinen vetovoima voittaa emotionaalisen poistyyöntövoiman (vihan), mutta sitä ei sen tähden voi pitää ”rakkauteena” ylevämmässä merkityksessä (essentiaalisena rakkauteena, 46). Vetovoima ei anna arvostelukykä, sillä mentaalisuus ei sitä hallitse. Todellinen rakkaus on aina yhdistyneenä viisauteen. ”Inhimillinen” rakkaus tekee epäviisaudessaan aivan liian usein vakavia virheitä. Yleensä siltä puuttuu kyky sanoa ei, kun se olisi ainoa oikea tapa, ja siten se usein vahvistaa paheellisuutta, tyydyttää toisten kevytmielisyyttä, helpottaa loiselämää. Se pitää viisauden päätöksiä ”kovuutena”.

¹⁰Vetovoima voi yhtä hyvin kuin poistyyöntövoima muuttua paheeksi. On sitovaa vetovoimaa ja vapauttavaa vetovoimaa, riippuen vaikuttimesta, mihin pyrkii ja mitä tahtoo saavuttaa. Jos innoitus tulee Augoeideelta, on kaikki hyvin. Silloin on turvassa itsepetokselta.

¹¹Se, joka kulttuuriasteella on hankkinut vetovoiman ominaisuudet, rakastaa ihmisiä, olivatpa he minkälaisia tahansa puutteineen, vikoineen ja paheineen. Nämä huonot ominaisuudet ovat osa ihmistä yhtä paljon kuin hyvät ominaisuudet ja hyveet; näitä kahdenlaisia ominaisuuksia ei voi erottaa toisistaan. Ihmistä rakastaa kokonaisuudessaan, ei osaa hänestä. Tätä asiaa ihmiset eivät ole oppineet oivaltamaan. Jos meillä on rakkauden oikeus (ymmärtääksemme paremmin ja kyetäksemme paremmin auttamaan) analysoida ihminen, niin siinä tapauksessa ihailemme hänen hyviä ominaisuuksiaan ja tunnemme osanottoa häntä kohtaan hänen muiden ominaisuuksiensa suhteen. Arvosteleva viha loukkaa sekä ykseyden lakia että vapauden lakia.

¹²Seksuaalisuuteen takertuneena aikanamme, jolloin ihmiset elävät seksuaalisesti ylikuumenneessa tilassa, on olemassa vaara, että aivan liian useat käsittävät kaikki vetovoiman ilmaisut (ihailun, antaumuksen, osanoton) seksuaalisen halun ilmauksina. Tämä saattoi harhaanjohtaa myös psykoanalyttikkoja, kuten Freudin.

¹³Kaikki tarvitsevat rakastavaista ymmärrystä; hätä on huutava poistyyöntävien tunteiden maailmassa, vihan maailmassa. Sitä he tarvitsevat paljon enemmän kuin täydellisintä tietojärjestelmää. Kaikilla on yksilölliset tarpeensa. Nämä meidän tulisi tyydyttää sen sijaan, että olemme

kiinnostuneita siitä, mitä itse haluamme antaa. Kun on kerran löytänyt avaimen heidän sydämiinsä, ne avautuvat, jolloin voi nähdä heidän tarpeensa, josta he itse eivät ehkä ole tietoisia.

¹⁴Teologien väärinkäsittämä ”kääntymys” ei ole kohtuuttomien dogmien hyväksymistä, vaan täysin muuttunut asennoituminen ihmisiin, vetovoiman hyvien ominaisuuksien hankintaa ja poistoyöntövoiman (vihan) voittamista kaikkeen elämässä. Tästä seuraa myös oivallus, että ”vain rakkaus voi pelastaa maailman”, että elämän palvelu on kehityksen tie, että me inkarnoidumme hankkiaksemme elämänyksyyden valtakuntaan liittymisen mahdollistavia ominaisuuksia ja kykyjä. Tässä ei ole mitään ”mystiikkaa”, sitä mystiikkaa, joka eksyy kaikenlaisiin mielikuvitusspekulaatioihin koskien historiallisesti perityn elämäntietämättömyyden uskonnollisia illuusioita ja filosofisia fiktioita, sitä ”mystiikkaa”, joka ehkäisee terveen järjen hankintaa.

¹⁵Kaikkialla ja kaikissa yhteyksissä yksilö saa tietämättään läpikäydä kokeita, jotta Augoeides voisi päättää, mitä muuta hän vielä voisi tehdä ihmisen tajunnankehityksen hyväksi. Sellaisen huolenpidon edellytyksenä on tietenkin, että yksilö on saavuttanut sellaisen kehitystason, että näillä yrityksillä on onnistumisen mahdollisuus; yksilön lähestyessä korkeampaa emotionaaliastetta. Mystikolla, joka erittäin tarmokkaasti pyrkii saavuttamaan ”kirkastusvuoren”, on suuret mahdollisuudet läpikäydä tämä koe.

¹⁶Esoteerikolle on loputtoman arvokasta tietää, missä yksilölle mahdollisen oivaltamisen, ymmärtämisen ja kyvyn rajat kulkevat hänen eri kehitystasillaan. Sitten on olemassa ainainen suuri vaara, että barbaari uskoo saavuttaneensa kulttuuriaskeiden, emotionalisti idealiteettiasteen, mentalisti olevansa kausaaliminä. Tämä on erehdys, jonka kipeiltä kokemuksilta hyvin harvat ihmiset säästyvät kautta inkarnaatioiden. Ihminen on nyt kerta kaikkiaan erikoista laatua. Rukous ”pelasta meidät pahasta” voitaisiin korvata rukouksella ”pelasta meidät meiltä itseltämme”.

5.46 Kulttuuri

¹Koko kulttuurimme luonnottomuuden oivallamme ehkä parhaiten saatuaamme tietää, että ”sopusoinnun laki” on liikeaspektin peruslaki. Epäsointu merkitsee, että tarkoituksenmukaiset energiat neutralisoivat toisensa, mikä johtaa aineen hajoamiseen. Kulttuurin ensisijaisin tuntomerkki on sopusointu. Aikamme filosofia, kirjallisuus, taide ja musiikki vaikuttavat hajottavasti ja tukahduttavat myös pyrkimykset todelliseen kulttuuriin. Aikamme kulttuuri kuuluu alempaan emotionaalisuuteen, ja todellinen kulttuuri korkeampaan emotionaalisuuteen ollen mahdollinen ilman niitä ominaisuuksia, jotka kehittyvät vetovoiman energioiden avulla ja joiden ulkoisina tuntomerkkeinä ovat sopusointu, ilo ja onni.

²Alla luetellaan joitakin niistä ominaisuuksista, jotka voi hankkia korkeammalla emotionaaliasteella. Jokainen voi itse täydentää listaa: ihailu, antaumus, osanotto, vaatimattomuus, välittömyys, suvaitsevaisuus, ystävällisyys, kiittolaisuus, oikeamielisyys, vilpittömyys, luotettavuus, rohkeus, määrätietoisuus, päättäväisyys, kestävyys, elämänluottamus, lainkuuliaisuus, haavoittumattomuus, jalomielisyys. Nämä sisältyvät niihin kahteentoista essentiaaliseen ominaisuuteen, jotka kausaaliminän on täytynyt hankkia sataprosenttisesti, ennen kuin hänestä voi tulla essentiaaliminä. Muutamia luetelluista ominaisuuksista on kuvattu klassisessa kirjallisuudessa ja niiden on katsottu luonnehtivan humanistia.

³Tästä käy ilmi emotionaalisuuden merkitys kulttuurille ja humanismille ja järjen ja vapauden oikea käyttö.

⁴Se, mitä esoteerikot nimittävät ”kulttuuriksi” palvelee emotionaalisen ja mentaalisen subjektiivisen tajunnan kehittämistä, korkeamman subjektiivisen tajunnan hankinnan edellytyksiä. Ilman emotionaalista tajuntaa emme voi saada yhteyttä essentiaalimaailmaan ja ilman mentaalista tajuntaa emme voi saada yhteyttä kausaalimaailmaan. Emotionaalinen vetovoima ulottuu ykseyden maailmaan ja mentaalisen tiedon maailmaan. Vetovoiman rakkaus ja tieto yhdistyneinä mahdollistavat essentiaalisen viisauden ja rakkauden hankinnan. Nämä ominaisuudet uskonnon pitäisi mahdollistaa, mutta itse asiassa teologia on vaikeuttanut niiden hankintaa ihmiskunnan yhdentymistä ehkäisevillä dogmeillaan. Mikään, mikä rikkoo, taistelee ykseyttä

vastaan, joka sulkee jonkun ulkopuolelle, ei voi olla yhdenmukaista todellisuustiedon kanssa.

⁵On tarpeen huomauttaa siitä, että barbaarius soveltuu yhteen tekniikan kanssa, että siviilisaatio on yleisesti katsoen ollut teknistä barbaariutta, kuulunut alemmalle emotionaaliasteelle, vihanasteelle. Tekniikka parantaa ihmiskunnan fyysisiä elinehtoja, mutta sillä ei ole mitään tekemistä kulttuurin (jalostumisen) kanssa. Tekniikka, jonka olisi pitänyt kehittyä rinnakkain kulttuurin kanssa, on valitettavasti ehtinyt sen edelle. Sen tähden olemme 1900-luvulla nähneet tuhoamisvälinein varustautuneita barbaarihallituksia, mikä saattoi merkitä vain suurta onnettomuutta ihmiskunnalle.

⁶Todellinen kulttuuri, korkeamman emotionaalisuuden kultivointi, on korkein saavutettavissa oleva aste suurimmalle osalle ihmiskuntaa nykyisellä 2500-vuotisella eläinrataaikakaudella. Nykyisiin olosuhteisiin verraten se merkitsee suurta askelta eteenpäin kohti idealiteettiastetta, jolla kaikki ovat tietoisia vastuustaan, jolla kenenkään ei tarvitse ajatella itseään, koska kaikki elävät kaikkia varten, kaikki ovat vastuussa kaikista. Idealiteettiasteella ihmiskunta toteuttaa sen, mitä Christos tarkoitti sanonnalla ”jumalan valtakunta maan päällä”. Uutena aikakautenamme (noin tuhannen vuoden kuluttua), ihmiset tulevat saamaan esimakua siitä, mitä tällä tarkoitetaan, saavuttamaan ymmärtämystä ainakin vapauden lakia ja ykseyden lakia kohtaan.

⁷Vailla tietoa väistämättömistä kehitysasteista ovat elämäntietämättömät idealistit uskoneet kykenevänsä muuttamaan ihmisluonnetta kannustavilla yksilöllisillä esimerkeillä siitä, kuinka korkeamman asteen saavuttaneet voivat elää. Mutta luonto ei tee harppauksia. Kun yksilö ”muuttuu”, se johtuu siitä, että hän saavuttaa uudelleen jo aiemmassa elämässä saavuttamansa tason. Sellaisessa yhteiskunnassa kuin meidän elävät miljoonat ihmiset todellisen tasonsa alapuolella, ymmärtämättömän ympäristön ja sopimattomien elinolosuhteiden ehkäistessä heidän tajunnankehitystään. Vielä kestää kauan ennen kuin meillä on mahdollisuus ymmärtää oikeaa lastenkasvatusta ja kykenemme arvioimaan yksilöllisesti.

5.47 *Mystikkoaste*

¹Kristinuskon on antanut ihmisille virheellisen käsityksen sekä mystikkoasteesta että pyhimysinkarnaatiosta.

²Mystikkoasteella, korkeammalla emotionaaliasteella, olevien päätavoitteina on hankkia vetovoiman ominaisuudet ja oppia hallitsemaan emotionaalisuus ja mentaalisuus. Mystikko yrittää ratkaista olemassaolon ongelmat mentalisoituneella emotionaalitajunnallaan, mikä erehtymättä johtaa hänet harhaan.

³Kaikilla mystikoilla emotionaalinen mielikuvitus tulee ylivoimaiseksi mennessä terveen järjen ulottumattomiin. Mystikoiksi voidaan luonnehtia Boehme, Guion, Swedenborg, Saint Martin, Emerson, Whitman, Mulford, Steiner ja kaikki intialaiset rajajoogit, myös emotionaalisen objektiivisen tajunnan omaavat.

⁴Korkeammalla emotionaaliasteella, mystikkoasteella, oleville on ominaista heidän pyrkimyksensä ”yhteyteen jumalan kanssa”. Monet uskovat myös saavuttaneensa tämän yhteyden, mistä mystikoiden ja joogien kirjoitelmat todistavat. Tämä yhteys, josta he ovat vakuuttuneita, on heidän itsensä luoman jumalan kanssa emotionaalimaailmassa.

⁵Minä on potentiaalisesti korkein kosminen minä, sillä ei voi tulla siksi, mitä ei potentiaalisesti ole. Tämän potentiaalisuus on aktualisoitava manifestaatioprosessissa. Kun tämän oivaltaa, elämän perusongelma on ratkaistu. Olemme kaikki jumalallisia todelliselta olemukseltaan, ja tehtävämme on toteuttaa tämä olemus itsetoteutuksen lain mukaan.

⁶Tämän oivalluksen yksilö hankkii mystikkoasteella. Saamalla yhteyden essentiaalimaailmaan kausaaliverhon ykseyskeskuksen kautta mystikko vakuuttuu siitä, että hän on jumalallinen olemukseltaan, ymmärtää, mitä tarkoitetaan vanhalla sanonnalla ”vain se tuntee itsensä (todellisen minänsä), joka on tietoinen jumalallisuudestaan”. Esoteriikasta saa oppia, että ihmisellä on katoamaton osallisuus kosmiseen kokonaistajuntaan, ja että tämä osallisuus takaa sen, että jokaisesta tulee kerran korkein kosminen minä, veipä se kuinka monta aionia tahansa.

Nopein tapa kehittyä, tulla toisminäksi, välttyä monilta tarpeettomilta inkarnaatioilta ja paljolta tarpeettomalta kärsimykseltä, on pitää tämä tavoite elävänä mielessään. Elämän paradoksiin kuuluu, että ainoa tapa tulla toisminäksi on unohtaa itsensä, omistautua elämän palvelukseen kaikilla niillä tavoilla, jotka automaattisesti tuovat mukanaan tajunnankehitystä. Paradoksaalista on, että on itse hankittava tieto ja ymmärtämys, ominaisuuksia ja kykyjä voidakseen palvella paremmin, unohdettava itsensä päämäärän hyväksi, unohdettava itsensä, kun työskentelee oman kehityksensä hyväksi.

⁷Laurencyn teoksia ei ole tarkoitettu mystikkoasteella oleskeleville. Mystikoiden täytyy saada kokemuksensa korkeammassa emotionaalisuudessa, eivätkä he tarvitse hylozooisen mentaalijärjestelmän kuvausta aineellisesta todellisuudesta. He tyytyvät melkeinpä mihin maailmankatsomukseen tahansa. He seurustelevat ”korkeiden henkiensä”, emotionaalimaailmassa olevien mestareidensa kanssa, eivätkä tarvitse mentaalisen tajunnan tervettä järkeä.

⁸TT on niille, jotka tahtovat orientoitua todellisuuteen. Niille, jotka etsivät käyttäymisen normeja, antaa tieto elämänlaeista (VK:n kolmas osa) vaadittavan perusnäkömyksen.

⁹Mystikon ja esoteerikon (emotionalistin ja mentalistin) välinen ero on se, että mystikko ei tarvitse, ei edes toivo selkeitä käsitteitä. Mystikolle ”tunne on kaikki”. Hän rakastaa epäselvyyttä, epätarkkuutta, määrittelemätöntä. Hän puolustautuu vaistomaisesti mentaalista selkeyttä vastaan, koska se estää häntä hukkumasta ”sanoin kuvaamattomaan”, vaikeuttaa mielikuvituksen liitelyjä äärettömyyteen. Mystikot suhtautuvat usein vastenmielisesti kaikkeen ”kirjoissa lukevaan”. Usein he eivät myöskään huomaa ilmeistä ristiriitaisuutta, jos esimerkiksi julistetaan, että ”totuus on yksi” ja samanaikaisesti todetaan, ettei ole kahta, joilla on sama käsitys. Mystikon on helpompi elää pyhimyksenomaista elämää vetovoiman energiat liikkeellepanevinä voimina ja hänen on helpompi tulla ”intuitiiviseksi” pinnallisemmassa merkityksessä, koska ”rakastavainen ymmärtämys on tie toisten sydämiin”.

¹⁰Esoteerikko vaatii tosiasioista ja ideoista selkeästi muotoillun mentaalijärjestelmän lähtökohdakseen. Valitettavasti useimmat ovat tähän saakka tyytyneet spekulatiojärjestelmiin. Ne, joilla on viides departementti mentaaliverhossaan, pyrkivät täsmällisiin käsitteisiin ja heitä vaivaa kaikki epäselvyys, jonka suojassa kaikenlainen haihattelu kukoistaa.

¹¹Mystikkoasteella olevalle yksilölle on suureksi avuksi, jos hän jo alemmilla asteilla on filosofisen koulutuksen ansiosta oppinut rakastamaan selviä käsitteitä. Silloin hän ei niin helposti joudu sen epäselvän tunteilevuuden uhriksi, joka sanoin kuvaamattomassa antaumuksessa hukkuu jumalaan tai ”absoluuttiseen”, ja luulee siten saavuttaneensa elämän päämäärän, pitää mentaalista selvyyttä pyhäinhäväistyksenä, ”armon menetyksenä”, ylimielisyytenä, jumalan hylkäämiseä, kadotuksena. Vastaavia ilmaisuja on monia, ja ne osoittavat, kuinka näennäisen mahdotonta tämän suloisen itsepetoksen kieltäminen on.

¹²Mystikkojen kirjoitukset voivat olla suureksi avuksi korkeammalla emotionaaliasteella oleville, mutta sitä vastoin niistä on usein haittaa mentaaliminuuksiksi tullee, koska ne ehkäisevät sitä selkeyttä, johon mentalisti pyrkii. On helppo langeta uudelleen hartaasti kaivattuun, rajattomaan emotionaaliseen ekspansioon ja ”jumalayhteyteen”. Tämän löytää uudelleen vasta essentiaaliminänä ykseyteen liittymisen yhteydessä.

¹³Mystikkona korkeimmissa emotionaalisissa piireissä ihminen uskoo aina olevansa ylivoimainen ja kaikkietävä ollen kykenemätön käsittämään omaa rajoittuneisuuttaan. Yhtä varmasti hänestä tulee harhakuvitelmiensa avuton uhri. Valitettavaa tässä on se, että hän näihin piireihin kuuluvilla emotionaalitajunnalla ja emotionaalienergioilla idiotisoi melkein aina huomattavan osan niistä ihmisistä, jotka hän onnistuu tavoittamaan.

¹⁴Teosofisessa kirjallisuudessa esiintyy tietoja, joiden mukaan kolme korkeinta emotionaalista ainelajia (48:1-3) vastaavat kolmea korkeinta kausaalista tajunnanlajia (47:1-3). Tämä on harhauttavaa. Yksilö on varsin hyvin voinut aktivoida kolme korkeinta emotionaalista tajunnanlajia olematta kausaalisesti tietoinen. Tämä selittää, miksi mystikko on riippumaton mentaalista hallinnasta ja hurmiotilassaan laajentaa mielikuvituksensa näennäiseen rajattomuuteen

kaikkietävyyyden tunteella jne. Tämä ei estä lajin 48:3 värähtelyä saavuttamasta lajia 47:3 eikä ihmistä vastaanottamasta innoitusta Augoeideelta. Lajin 48:2 energioilla voidaan vaikuttaa kausaaliverhon ykseyskeskukseen (47:2).

¹⁵Monien emotionaalisella vetovoimanasteella olevien erehdys on, että he tahtovat tulla kii-reesti pyhimyksiksi ja pitävät inkarnaatiotaan epäonnistuneena, jos he eivät saavuta tätä astetta. He piinaavat ja tyrannisoivat itseään ja tuntevat usein olevansa syvästi onnettomia. Mutta sellaisella epätoivoisella itsekidutuksella he ehkäisevät omaa kehitystään.

¹⁶Monet korkeammalla emotionaaliasteella olevat voisivat nopeasti saavuttaa korkeampia asteita, jos vallitsevat teologiset dogmit tai okkultistien mielikuvitusrakennelmat eivät typerryttäisi heitä. Tarve vapautua kaikesta tästä mielettömyydestä on Sisyfoksen työtä elämässä toisensa jälkeen. Pahinta on, ettemme koskaan pääse eroon tästä taakasta, ennen kuin planeettahierarkia kutsutaan takaisin ja kykenee vihdoinkin puhdistamaan tämän Augiaan tallin. Yksi Herkules ei riitä. Tarvitaan legioona.

¹⁷Mystikolla on taipumus vetäytyä itseensä löytääkseen rauhan ja levon. Hän on tyytyväinen saadessaan elää jumalansa kanssa (jonka hän on itse muotoillut emotionaalimaailmassa). Tämä on hänelle ainoa oikea todellisuus. Tässä osoittautuu mystisen luonteenlaadun rajoittuneisuus. Erillisyyks on ensiminän elämää; toisminälle elämä on yksinomaan yhteenkuuluvuutta, ykseyttä.

5.48 Tärkeimmät ominaisuudet ja kyvyt emotionaaliasteella

¹Emotionaaliasteella yksilö kehittyä aktivoimalla emotionaalisen tajunnan emotionaaliverhossaan. Vetovoiman ominaisuuksia harjoittamalla (suuntaamalla tarkkaavaisuuden ihailuun, antaumukseen, osanottoon) aktivoituu korkeampien molekyyli-lajien tajunta; elämällä vihan-tunteissa (pelossa, suuttumuksessa, halveksunnassa) vahvistuvat nämä tunteet yhä enemmän.

²Emotionaaliverhossa hankitaan ne ominaisuudet, jotka mahdollistavat korkeampien molekyyli-lajien tajunnan aktivoitumisen. Aineaspektista katsottuna kehitys on sitä, että verhon alemmat molekyyli-lajit vaihtuvat korkeampiin.

³Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella – emotionaalisella ja pääasiassa alemmalla emotionaalisella asteella – emotionaalinen haavoittumattomuus, kaikesta piittaamattomuus, emotionaalinen vakaus, jumalallinen välinpitämättömyys tapahtuipa omalle inkarnaatiolle mitä tahansa, oman minän (ensiminän) unohtaminen ovat eniten tavoittelemisen arvoisia ominaisuuksia: edellytykset ykseydentahdolle. Sen, joka tahtoo tulla mentaaliminäksi täytyy oppia olemaan täydellisen riippumaton kaikesta emotionaalisesta. Tämä ei suinkaan merkitse rakkaudettomuutta, vaan valtaa tunne-elämään. Tunne-elämän voi hallita ja täytyy hallita mentaalitahdolla.

⁴Esoteerikolle täytyy olla ehdottoman samantekevää, mitä ihmiset sanovat hänestä tai hänelle, mitä he tekevät hänelle. Hän tietää, että se kuuluu heidän kehitystasolleen ja etteivät he ymmärrä paremmin. (Hän oli itse samanlainen sillä tasolla.) On paljon helpompaa hankkia tämä ominaisuus, kun tietää, että elämän koettelemukset ovat samanaikaisesti hyvittämis-, tasoittamis-, koe- ja karaistumistilaisuuksia. Lisäksi hän tietää, että ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella hänestä ”on kaikki sanottu”, että enempää ei voida keksiä.

⁵Elämällä palvelevaa, itsensä uhraavaa elämää hankimme yksinkertaisesti kaikki hyvät ominaisuudet, ja vaihdamme samanaikaisesti alemmat molekyyli-lajit automaattisesti korkeampiin. Hyvin tärkeää on myös mietiskellä päivittäin kaikkia hyviä ominaisuuksia (yhtä kerrallaan) ilman itsekästä pyrkimystä ”tulla hyväksi”, mikä toimii tarkoituksen vastaisesti. Itsensä ja mitättömyytensä unohtamisesta tulee itsestään selvä asia. On tärkeää, ettei hyvydestä tule syy heikkoudelle ja alistuvaisuudelle toisten vaatimuksiin. Tunteilevyys sokeuttaa arvostelukykä. On oltava oman itsensä herra ja päätettävä, minkä itse katsooärkevimmäksi ja tarkoituksenmukaisimmaksi. Harmoninen luonne on tahdonvoimainen, toisten arvostuksesta, käsityksestä ja mielipiteistä piittaamaton. Ei riitä, että vain tahtoo palvella. On myös kyettävä tekemään se sellaisella tavalla, että avusta tulee tehokas. Muuten voi vahingoittaa enemmän kuin hyödyttää. Ei riitä, että vain tahtoo. On myös tiedettävä ”kuinka se on tehtävä”: tiedolla,

arvostelukyvyyllä ja älykkäällä ymmärtämyksellä. Käyttämällä järki kehittyy vähitellen ”terveeksi järjeksi”.

⁶Arveluttavaa kaikkien tämäntapaisten ohjeiden suhteen on, etteivät ne ole kaikille, vaan niille, jotka ovat saavuttaneet kehitystason, jolle ohjeet psykologisesti kuuluvat. ”Rakkautta” ei julisteta barbaarille. Se tehdään niille, joilla on mahdollisuudet saavuttaa korkeampi emotionaalisuus. Kaikkien koulujen tavoin opetus täytyy soveltaa käsityskykyyn. Vain yksinkertaisin, kaikille yhteinen, on tarkoitettu kaikille. Muutoin kaikki opetus on yksilöllistä, tasolle sopeutettua. Opettaja on oppilaan auttamista varten.

⁷Tärkeimmät kyvyt emotionaaliasteella ovat ykseydentahto, luova mielikuvitus ja visuaalisointi. Ne helpottavat yhteyttä kausaaliverhon keskuksiin.

⁸Paras, yksinkertaisin, varmin tapa saavuttaa korkeampia tasoja on hankkia hyviä ominaisuuksia. Kun nämä ominaisuudet, jokainen niistä, ovat kehittyneet viiteenkymmeneen prosenttiin, kehitys etenee nopeasti pyhimysastetta kohti.

⁹Voimme auttaa ihmisiä antamalla heille tietoa, elämänrohkeutta, voimaa kestää, ajatusillamme. Mitä korkeampaan tajunnanlajiin ideat kuuluvat, sitä suurempi on niiden teho, koska korkeampi ainelaji tuo mukanaan suuremman energian, ja sitä suurempi on myös niiden uudistamiskyky.

5.49 Emotionaalisuuden hallitseminen

¹Ihmisiä hallitsee heidän emotionaaliolentonsa, kunnes heistä on tullut emotionaalisten tajunnantilojensa hallitsijoita. Se on mahtava olento, jonka he ovat itse luoneet edeltävissä inkarnaatioissaan. Sen aktivoivat alitajunta ja ulkoapäin emotionaalimaailmasta tulevat värähtelyt (tiedostamaton telepatia), havaittavissa erityisesti kaikenlaisten psykoosien yhteydessä. Vasta sitten kun ihminen oivaltaa, että hän ei ole tunteensa, hän voi aloittaa vapautumisen emotionaaliolentonsa vallasta. Niin kauan kuin hän samastuu tunteisiinsa, hän on niiden vanki. Ihminen on luonut itselleen nämä fyysiset, emotionaaliset ja mentaaliset tyrannit. Ne ovat hänen omaa aikaansaannostaan menneisyydessä.

²Saavutus on aivan toisenlainen, kun toisminä muotoilee verhonsa. Myös ne ovat minän tuotteita, mutta minän ehdottoman täydellisiä välineitä, eivätkä ne sisällä mitään muuta kuin sen, mitä minä on määrännyt. Mitään ei voi tunkeutua niihin ulkoapäin. Kaikki on säännelty yhdenmukaisesti elämänlakien kanssa.

³Spinozan teesi, että affektin voi voittaa vain toisella affektilla, pätee emotionaaliasteella, ennen kuin yksilö on hankkinut mentaalitajunnan mentaalitahdon. Sen jälkeen riippuu yksilöstä, tahtooko hän antaa affektin hallita vai tahtooko hän kieltäytyä huomioimasta sitä, vaiko suorastaan pyyhkäistä sen ulos emotionaaliverhosta, minkä jälkeen tuntuu siltä kuin sitä ei olisi koskaan ollutkaan.

⁴Jotta ihminen voisi tehdä itsensä riippumattomaksi olosuhteistaan ja tilanteistaan fyysisessä maailmassa, hänen on vapauduttava emotionaalisen illusiivisuuden sokeuttavasta ja kiehtovasta vallasta samoin kuin tuntemattomaan ja tulevaisuuteen kohdistuvasta pelostaan. Tämä on mahdollista vain mentaalisuuden kautta, mikä on emotionaaliasteella tehotonta.

⁵Tietoisuus omista epätäydellisyyksistä, vioista ja puutteista on edellytys niistä vapautumiselle. Tosi asia, että minä voi tuntea itsensä loukatuksi toisten rakkaudettomuudesta, osoittaa, että yksilö on riippuvainen tunteistaan.

⁶Emotionaalitajunnasta ja sen energioista ei vapaudu kerralla, vaan pitkän inkarnaatiojakson aikana, mitä kutsutaan yleisesti ”jalostumiseksi”, valitettavasti yhdessä toistuvien sortumisien kanssa alempaan. Huono korjuu voi tuomita myös suhteellisen korkean emotionaalitajunnan saavuttaneet kyvyttömiksi hallitsemaan alempia energioita. Yleensä huono korjuu on tulosta harhateille joutuneisiin veljiin kohdistuneista rakkaudettomuudesta tuomioista. Ne, jotka tuomitsevat, tulevat vuorostaan tuomituksi, jos eivät samassa elämässä niin seuraavassa. Ykseyteen kohdistuva rikos tuo aina mukanaan pudotuksen.

⁷Onneksi noin puolet ihmiskunnasta lieenee jättänyt taakseen enimmän tässä suhteessa ollen korkeamman emotionaalisuuden rajalla. Mutta vielä on paljon jäljellä, vaikka mentaalisuuden aktivoituminen tieteen ansiosta on jouduttanut prosessia viimeisen vuosisadan ajan. Prosessi lakkaa vasta sitten, kun emotionaaliverho koostuu pelkistä emotionaaliatomeista, yksilöstä on tullut 45-minä, ja verho on täysin essentiaalienergioiden ohjaama kausaaliverhon ykseyskeskuksen kautta. Vasta silloin yksilö tietää, mitä todellinen rakkaus tarkoittaa.

⁸Tätä ensinän emotionaalisen vetovoiman vaihtumista toisminän essentiaaliseen ykseyteen gnostikot kutsuivat ”sijaissovituksiksi”, minkä teologit ovat kohtalokkaasti väärinymmärtäneet ja mikä siten on aiheuttanut paljon tarpeetonta kärsimystä.

⁹Alkuvaiheessaan vapautuminen emotionaalitajunnasta aiheuttaa ”herkkätuntoisille” usein tarpeen välttää niin pitkälle kuin mahdollista yhteyttä kaikkeen, mikä kuuluu olemassaolon pimeään puoleen, asioihin, joilla nykyinen kirjallisuus viettää varsinaisia orgioita kuvaamalla ihmisten pahimpia puolia. Strindberg oli edelläkävijä sellaisine kuvauksineen koskien ”hylkiöitä” ja inhimillistä vihanaspektia. Mystikkoasteen saavuttamista seurannee useimmilla ihmisillä kyky tuntea osanottoa myös niitä yksilöitä kohtaan, jotka osoittavat näitä barbaariasteen elämänilmauksia.

¹⁰Ihmisen tulee olla iloinen ja onnellinen. Muuten hänessä on jokin vika, vika joka pitää poistaa. Meillä ole mitään aihetta olla muuta, kun tiedämme päämäärämme, että ilo ja onni vievät meitä nopeimmin eteenpäin, että ne ovat suunnattoman tärkeitä ympäristöllemme ja antavat parhaan mahdollisen korjuun. Tämä on kokonaan tunneasia, ja tahdon hankkineille tahdonasia. Emotionaalisuuden ei tule hallita meitä. Voimme olla iloisia ja onnellisia, jos tahdomme. Muuten olemme emotionaalioletomme orjia. Meidän mentaalioletomme on onnellinen (mentaalimaailma on meille taivasten valtakunta), joten se, joka ei ole onnellinen, todistaa siten riippuvuutensa emotionaalisuudesta.

¹¹Ihmiskunta elää fyysisessä ja emotionaalisessa maailmassa. Sen ajatukset ovat mentalisoituneita emotionaalimuotoja. Meidän on korkea aika oppia elämään myös mentaalimaailmassa. Mentaalimaailmassa elävä on iloinen ja onnellinen. Masentuneisuus, alakuloisuus jne. ovat tulosta minän vajoamisesta emotionaalisuuteen.

¹²Planeettahierarkia katsoo, että (jos kehitys etenee sen toivomuksen mukaan) emotionaaliverhon merkitys tulee asteittain vähenemään. Ihmiskunnan huomio tulee sen sijaan kohdistumaan fyysiseen ja mentaaliseseen elämään. Fyysinen elämä tarjoaa niin monia ratkaisemattomia ongelmia, ja nämä tulevat saamaan yhä suurempaa huomiota sen jälkeen kun ihmiskunta on päättänyt tehdä fyysisestä maailmasta ”paratiisin” tuleville inkarnaatioilleen. Tässä yhteydessä mentaalisuuden myötävaikutuksella tulee olemaan yhä suurempi merkitys. Tieto elämän tarkoituksesta tuo myös mukanaan ihmisten yleisen pyrkimyksen tulla mentaaliminuuksiksi. Oivaltaessaan, että tajunnankehitys on monimutkainen ja aikaa vievä prosessi ja että mentaalisen tajunnan yli ei voi hypätä saavuttaakseen yhtäkkiä kausaalisen ja essentiaalisen tajunnan, tulevat teosofiset ja muut okkultiset lahkot järkiintymään ja suuntautumaan lähempiin ja realistisempiin tavoitteisiin. Ihmiset eivät tule enää toivomaan elämää mielikuvituksen näennäismaailmassa. Ja siten myös emotionaalimaailma tulee ”tyhjenemään ihmisistä” ja vapautumaan lumoavista ja petollisista mielikuvitusrakennelmista. Emotionaaliverhon sisältö tyhjenee, ja ihmiset tulevat siirtymään fyysisen ja mentaalisen maailman välillä ilman välinäytöksiä emotionaalimaailmassa.

5.50 Emotionaalisuuden mentalisointi

¹Niin kolmannen kun neljännen luomakunnan yksilöiden monaditajunta on keskistynyt triadin emotionaaliatomiin. Molemmat ryhmät ovat emotionaaliateella. Lisäksi ihmisellä on eläinkeho. Nämä molemmat tosiasiat selvittävät ihmisen fyysisen ja emotionaalisen läheisyyden eläinkuntaan. Mutta on olemassa olennaisia eroja. Ihminen on kyennyt aktivoimaan tajunnan emotionaalisen aineen mentaaliatomeissa, aktivoimaan tajunnan mentaaliverhonsa alimissa molekyyli-lajeissa, punomaan yhteen emotionaali- ja mentaaliverhonsa, joten tästä lähtien

hän voi aktivoida mentaalitajunnan korkeampia lajeja.

²Tämän verran ihmiskunnasta barbaari- ja sivilisaatioasteella. Planeetallemme siirretyt ja siten aiemmin kausalisoituneet yksilömmiin ovat yleensä onnistuneet saavuttamaan kulttuuri- ja humaniteettiasteen. Tämä selittää sen eliitin olemassaolon, jonka yksilöt ovat kyenneet keskitämään monadinsa triadin mentaalimolekyyliin ja hankkimaan perspektiivitajunnan.

³Tämä eliitti voidaan jakaa kahteen luokkaan: niihin, jotka ovat olleet esoteerisiin tietokuntiin vihittyjä ja tutustuneet todelliseen tietoa, ja niihin, jotka ilman tätä tietoa ovat laatineet teologian ja filosofian fiktionalismin. Tieteen fiktiojärjestelmät ovat myöhemmältä ajalta. Vallanpitäjien suvaitsemattomuuden ja toisinajatteleviin kohdistaman vainon takia vihityt ovat olleet pakotettuja pitämään tietonsa itsellään. Avustus, jonka he ovat kyenneet antamaan, on ollut varovaista humanisoivien aatteiden julistamista

⁴On toivottavaa, että esoteerinen eliitti, joka suurelta osalta on valitettavasti päätynt harhauttaviin okkulttisiin lahkoihin, kykenisi löytämään uudelleen oikean järjestelmän ja tulemaan siksi tiennäyttäjäksi ihmiskunnalle, joksi sen oli tarkoitus tulla.

⁵Ihmiskunnan enemmän kuin 20 miljoonaa vuotta kestäneen tajunnankehityksen aikana planeettahierarkian energiat ovat vähitellen kyenneet elävöittämään emotionaalimaailman emotionaalisiin molekyylilajeihin involvoituneet mentaaliatomit ja siten myös ihmisen emotionaaliverhoon involvoituneet mentaaliatomit. Emotionaalisuus on vähä vähältä mentalisoitunut, ja planeetallemme useassa erässä siirretyt klaanit (vitkastelijoita toisilta tahoilta, vaikkakin muuta ihmiskuntaa tajunnankehityksessä edellä) ovat myötävaikuttaneet tähän mentalisoitumiseen.

5.51 Pyhimysinkarnaatio

¹Pyhimysinkarnaatio muistuttaa hyvin vähän niitä kuvitelmia, joita teologit ovat kannattajilleen opettaneet. Pyhimys on oppinut näkemään, että elämän tarkoitus on tajunnankehitys, että emotionaalisella ja aivan erityisesti mentaalisella tajunnalla on suurempi merkitys kuin fyysisillä asioilla, että fyysisellä elämällä on suuri merkityksensä ominaisuuksien ja kykyjen hankinnalle yksilön palvellessa elämää, ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä, mutta muutoin sillä on vain harhauttava ja houkutteleva vaikutus.

²Pyhimysinkarnaation läpikäynyt on siten jättänyt emotionaaliasteen taakseen. Tämä ei tarkoita, ettei hän uudessa inkarnaatiossa voisi sortua uudelleen emotionaalisuuteen. Päin vastoin hänen täytyy elämässä toisensa jälkeen läpikäydä samat asteet, ja sitten riippuu monista tekijöistä, miten ja milloin hän saavuttaa varsinaisen tasonsa. Mutta saavutettuaan uudelleen tasonsa, hän voi tarpeen tullen ja milloin tahansa hallita emotionaalitajuntansa, on tietoinen ykseydestään poikkeuksetta kaikkien ihmisten kanssa ja on lopullisesti voittanut jokaisen taipumuksen halveksuntaan.

³Pyhimys hallitsee emotionaalimaailman energiat. Se merkitsee emotionaalitajunnan kaikkien ilmiöiden täydellistä hallintaa, täydellistä piittaamattomuutta toisten käytöksen, arvostelun ja torjunnan suhteen. Pyhimys kykenee persoonattomasti analysoimaan menneisyytensä erehdykset ja tyhmyydet nähdessä ne tietyllä kehityksasteella esiintyvänä tyypillisinä ilmiöinä, oma-laadun reaktioina määrätyissä olosuhteissa.

⁴Pyhimys on tunnetiloistaan riippumaton, vapaa kaikesta riippuvuudesta ihmisiin, ei salli itsensä hyväksikäyttöä, on itsemääräävä. Hänen asenteensa on osaaottava ja palveleva, ilman minkäänlaista emotionaalista vaikutinta. Sellainen ihminen on vaatimaton, välitön, haavoittumaton ja määrätietoinen.

⁵Jalojen ominaisuuksien määrä riippuu ykseydentahdon tehokkuudesta, kyvystä vastustaa pahaa, vaikka se ”aiheuttaisi hankaluuksia”, kyvystä olla tinkimättä siitä, minkä tietää olevan oikein. Ketään ei voi auttaa taipumalla aiheettomiin vaatimuksiin, tukemalla paheita. Ulkopuoliset pitävät pyhimystä usein ”kovana yksilönä”, koska hän on vapaa kaikenlaisesta tunteiluvuudesta, jostakin, mistä useimmat ovat tietämättömiä. (Tapansa mukaan he uskovat ymmärtävänsä, koska he ovat omaksuneet sanonnan.) On tarpeen ”laajentaa käsitettä” ominaisuudet.

Niinpä esimerkiksi kiitollisuus on kiitollisuutta kaikesta, kaikesta elämän antamasta, toisten kiintymyksestä ja ymmärtävyydestä jne.

⁶On monenlaisia pyhimyksiä. Alimmanlaatuisia pyhimyksiä ovat ne, jotka ovat saavuttaneet korkeimman emotionaalisen vetovoiman tason. Mutta myös kausaaliminät ovat pyhimyksiä, koska he eivät voi saavuttaa korkeampaa tajunnanlajia ilman emotionaalisen mielikuvituksen apua ja emotionaalisten energioiden dynamiikkaa. Uusissa inkarnaatioissa heidän on herättävä henkiin piilevä emotionaalitajuntansa voidakseen käyttää emotionaalisen vetovoiman voimavarat aktivointiin. Kun heistä on tullut toisminuuksia, essentiaaliminuuksia, he ovat yhtä kaikkien kanssa, joten käsitteellä pyhimys ei heidän tapauksessaan ole enää mitään merkitystä.

⁷Pyhimystason saavuttamisen ei tarvitse merkitä, että on hankkinut kaikki jalot emotionaaliset ominaisuudet sataprosenttisesti. Niistä tärkein riittää: vetovoima eläviin olentoihin (lähinnä ihmisiin), mikä sinänsä merkitsee kaiken jalon korkea-asteista hankintaa. Useita pyhimystasoja on saatettava päätökseen, ennen kuin on tullut 46-minäksi.

⁸Emme voi koskaan ratkaista, milloin ihminen on saavuttanut pyhimystason. Ainoa kriteeri tämän arvioimiseen on, että emotionaalienenergiat eivät missään suhteessa voi vaikuttaa yksilöön, mutta hän varmasti käyttää niitä tarpeen tullen.

5.52 Nopein mahdollinen kehitys emotionaaliasteella

¹Tajunnankehitys etenee rinnatusten hyvien ominaisuuksien hankinnan kanssa tuhansien inkarnaatioiden aikana aina barbaariasteelta lähtien. Kun ihminen ottaa ”kohtalon omiin käsiinsä”, työskentelee menetelmällisesti ja järjestelmällisesti lisätäkseen hyvien ominaisuuksiensa prosenttimäärää, hänen inkarnaationsa saa merkityksen ja tuloksena on ”rikas elämä”. Siten hän automaattisesti hankkii yhä korkeampien emotionaalisten molekyyli-lajien tajunnan, kunnes hän on saavuttanut seuraavan päämääränsä, jota epävarsinaisesti kutsutaan pyhimysasteeksi. Työskentely jalostumisen hyväksi ei ole helppoa etenäkään syklisesti toistuvina nykyisen kaltaisina rappeutumiskausina, jolloin kaikki vaikuttaa ehkäisevän sellaisia pyrkimyksiä. Mutta juuri sellaisina aikoina, jolloin vastustus on voimakkain, voimme oppia eniten ja ottaa suurimmat edistysaskeleet.

²Nopeimmin kehittyy se, joka unohtaa oman kehityksensä, unohtaa itsensä palvellessaan, jättää kehityksensä tiedostamattomalleen vakuuttuneena siitä, että se, joka on päättänyt noudattaa ykseyden lakia, liittyy automaattisesti ykseyteen. Mentaaliset analyysimme häiritsevät kausaalissa ja essentiaalisessa ylitajunnassamme tapahtuvaa tajunnanprosessia.

³Keskittämällä tajuntamme palveluun liittyviin tehtäviin, me suoritamme ne parhaimmalla tavalla ja opimme palvelemaan yhä paremmin. Keskeinen tehtävä on saattaa jokainen ykseyteen, jokainen niin pitkälle kuin hän kykenee käsittämään ykseyttä tasollaan; joka tapauksessa on pyrittävä ehkäisemään poistoyöntövoimaa, vihaa. Niin vähän voimme tehdä, niin vähän meillä on opittavaa historiallisesta menneisyydestämme (joka on enimmäkseen ollut alinta emotionaalisuutta), niin vähän voi psykologia auttaa meitä (se on vieläkin kapalossaan). Kaikki, jotka elävät palvellakseen, ovat edelläkävijöitä, tutkimattomien alueiden löytäjiä verhojemme tajunnassa ja vastaavien maailmojen tajunnan-aspektissa. Vihan alueet tunnemme kirjallisuuden romaaneista ja näytelmistä. Niissä ”nerokkaat” kirjailijat ovat oikeassa elementissään analysoidessaan 400 barbaaritason alkukantaista tajuntaa ja estäen meitä siten kohdistamasta huomiotamme ”johonkin muuhun”.

⁴Mutta se, joka tahtoo olla ihmiskunnan auttaja sen suunnattomassa sielunhädässä, elää vetovoiman alueilla ja pyrkii osoittamaan ihmisille tien kitkattomaan elämään oikeiden ihmishuhteiden kautta, tien mentaalisten ja kausaalisten ideoiden maailmaan (kausaalisten siksi, että ne osoittavat meille todistamiemme vaikutusten syyt).

⁵Nopeimmin kehittyy se, joka suhteessaan kanssaihmisiin järjestelmällisesti harjoittaa rakastavaista ymmärtämystä ja tätä kaikkia niitä kohtaan, joiden kanssa hän jollain tavalla joutuu tekemisiin tai joista hän kuulee puhuttavan. Kaikki, mikä ei ole rakkautta, on vihaa ja viha on

ehdoton este viidennen luomakunnan saavuttamiselle. Kehityksemme kuluessa alemmalla asteella olemme hankkineet lukemattomia poistoyöntövoiman ominaisuuksia. Ne on korvattava vetovoiman ominaisuuksilla. Se ei tarkoita, että on sokea toisten puutteille, vaan että ymmärtää sellaisia ja auttaa heitä, ainakin hyvillä ajatuksilla.

⁶Yksinkertaisin tapa työskennellä kehityksensä hyväksi on mietiskellä lyhyen hetken joka päivä jotain tiettyä hyvää ominaisuutta ja jatkaa sitä säännöllisesti, kunnes huomaa työn antavan tulosta: ominaisuus tulee yhä helpommaksi toteuttaa. Sillä tavalla voi ottaa yhden ominaisuuden toisensa jälkeen niistä, joista tuntuu olevan suurin tarve. On tärkeää, että tämä tapahtuu joka päivä. Vaikutelmat vaativat päivittäistä vahvistamista, jos tahtoo saavuttaa tuloksia, muuten ne helposti haihtuvat. Satunnaiset yritykset eivät johda mihinkään ja vaikuttavat pian hyödyttömiltä.

⁷Niinkin voi tehdä, että muotoilee joka päivä ominaisuuden lyhyeksi tunnuslauseeksi, jonka toistaa itselleen niin pian kuin tilaisuus tarjoutuu tai on karkotettava epämieluisat ajatukset. Tämä helpottaa tajunnanhallintaa ja ehkäisee hajamielisyyttä, jossa tarkoituksettomat ajatusyhtymät seuraavat toisiaan jatkuvana virtana. Mitä vähäisempi ominaisuus on määrältään, sitä pidemmän ajan vie, ennen kuin ominaisuus ilmenee luonnostaan.

⁸Jos ei tahdo työskennellä kehityksensä hyväksi, saa seurata yleistä lönnkytystä tuhansien muuten tarpeettomien inkarnaatioiden aikana.

⁹Kun ihminen on saavuttanut korkeamman emotionaaliasteen (mystikkoasteen) ja nykyisin saatavissa olevan esoteerisen tiedon ansiosta tietää, että hänestä itsestään riippuu, milloin hän saavuttaa ”täydellisyyden” ihmisenä (tulee kausaaliminäksi kausaaliminän kaikkine epätäydellisyyksineen), hän oppii myös, kuinka hän käyttää ajan oikein (suoritettuaan kaikki erilaiset yhteiskunnalliset velvollisuutensa) ja mihin hänen tulee kiinnittää huomionsa. Tämä johtaa vähitellen siihen, että hän karsii pois kaiken kehitykselleen epäolennaisen.

¹⁰Ehkä on tarpeen huomauttaa, että esoteerikko ei tee eroa epäpyhien ja pyhien ammattien välillä. Kaikki ovat tarpeellisia ja sen vuoksi yhtä ”pyhiä” (jos tätä nimitystä lainkaan on käytettävä); kaikki sisältyvät välttämättömään elämäkokemukseen ja yhteiskuntapalveluun. Velvollisuuden täyttäminen (välttämättömän ominaisuuden hankinta) on olennaista, missä tahansa sitten onkin. Hyviä ominaisuuksia hankkimalla hankkii automaattisesti korkeamman tajunnanlajin.

¹¹Kaikkeä toimintaa voi kutsua ”henkiseksi” siinä määrin kuin se perustuu ylevälle idealismille, tarkoitukselle tarjota korkein hyvä suurimmalle mahdolliselle joukolle ja itsensäkieltävälle pyrkimykselle. Sellainen ensiminä kuvastaa, joskin vielä heikosti, kausaaliminää, jonka ”olemus” on tieto, ykseys, uhrimieli. Vastakkainen tyyppi on se, jota hallitsee vallanhalu, kunnianhimo, omistushalu, ylimielisyys ja jolta puuttuu ykseydentahto.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Ensiminän emotionaaliolento*.

Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Ihmisen tie* (*Människans väg*, julkaistu 1998).

Suomentanut Irmeli Adelskog.

Käännös copyright © Kustannussäätiö/Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 2017.